

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

חץ

משרד החוץ

27
9-11/93

יכוּסֵי־קִיצוֹנִים
יהוּקִים
כִּבְקֵס'

נפתח: 1.4.84

נסגר: 11/85

כנס
יכוּסֵי־קִיצוֹנִים
יהוּקִים
ב.וו. 111.9

שם תיק: ירושלים - קיצונים יהודים

מזהה פנימי: חץ-8709/27

מזהה פריט: R0003duo

כתובת: 2-120-1-11-3 תאריך הדפסה: 18/05/2021

١٢٣١٤ م

١١١.٩
صفحة ٤

طلاب مدرسة دينية يقتحمون منزلا بالبلدة القديمة ويحطمون جميع محتوياته

١٠.٣.٤٦

القدس . لمراسل « القدس » الخاص . قامت امس الاول مجموعة من
الشبان اليهود الذين يقيمون في مدرسة ابراهيم بركات « الدينية بالبلدة
القديمة باقتحام منزل محمود عبدالله ابوسنينه في منطقة عقبة
الخالدية وحطموا جميع محتوياته .

اضطرابات و استييط

● دخل امس الاضراب في المستوط
اسبوعه الثاني ، وقد اتخذ مساء امس
اعقاب اجتماعات عامة عقدت في

ويذكر ان ابو سنيئة يقيم منذ ٣
سنوات في خيمة وذلك بعد اضطراره الى
مغادرة منزله بسبب المضايقات التي
يتعرض لها من قبل طلاب المدرسة
الدينية المذكورة .

هذا وقد حضرت الشرطة الى مكان
الحادث الا انها لم تتخذ اي اجراء
لحماية المنزل او اعتقال الفاعلين .

اجتماعيات

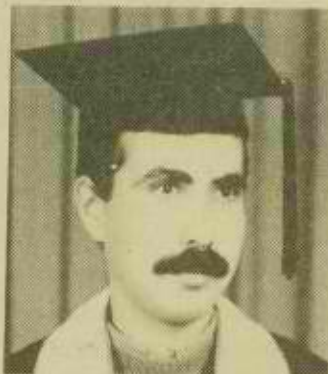
تهنئة للزميل حسن الوحيدي

غزة / الزميلة نوال وزوجها احمد
سليم يتقدمان بتهانئهم الحارة الى
الزميل الصحفي حسن الوحيدي
بمناسبة عقد قرانه الميمون على الصديقة
المهذبة الانسة سهاد طالب النخال ،
ويتمنون لهما حياة مملوفا السعادة
والهناء ومبروك .

تهنئة للاستاذ عادل القط

طولكرم / دير الغصون / عبدالرحيم
القط وعموم اقاربه يتقدمون باح

تهنئة للمهندس محمد الحاج نصر سبويه

د خليل
القضاء
يافة اثر
ب بيته

سابق

م

س -
تر

מ - 1
פ 2
ג 3
ד 4
ה 5
ו 6
ז 7
ח 8
ט 9
י 10
יא 11
יב 12
יג 13
יד 14
טו 15
טז 16
יז 17
יח 18
יט 19
כ 20
כא 21
כב 22
כג 23
כד 24
כה 25
כו 26
כז 27
כח 28
כט 29
ל 30

~~Handwritten scribble~~

Drunk Kiryat Arba group in Machpela cave incident

J. Post 26 March 86

By JOSHUA BRILLIANT
Jerusalem Post Reporter

HEBRON. - Several residents of Kiryat Arba, apparently inebriated after a Purim Party, entered the Machpela cave here late Monday night, knocked down partitions between a synagogue and a mosque and desecrated Moslem prayer rugs, police said.

They then attacked soldiers and policemen who tried to evict them. Three men were finally arrested, while others reportedly eluded the police. The three were released on bail later in the day.

Police said two of the three were about 30 years old, and one was 17. Police would not confirm reports that they were members of Rabbi Meir Kahane's Kach movement.

The incident occurred after mid-

night, when the cave is closed to the public. They reached the Yitzhak room, which has been a centre of controversy between Jews and Moslems, and knocked down wooden partitions there.

They also walked on the prayer rugs: Moslem custom forbids treading on prayer rugs while wearing shoes.

The incident reportedly lasted close to half-an hour. Police did not deny reports that some of the intruders fled.

While the detainees were at the local police station, members of the settlers' Machpela cave committee tried to secure their release. One of the callers told *The Post* that in the early morning the intruders' breath still smelled of liquor they had probably drunk at a Purim party.

111.9

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR

DATE: 11/15/68
SUBJECT: [Illegible]

[Illegible text in the left column]

1-111

שמעון ברדה, ראש כנופיית ליפתא שניסתה בינואר 1984 לפוצץ את מסגדי הר-הבית, עירער בשבוע שעבר על שמונה שנות המאסר שנגזרו עליו. יהודה לימאי ועוזי מחסיה העליון, חבריו לכנופייה נמצאו בלתי כשרים לעמוד לדין ונשלחו לבית-חולים פסיכיאטרי. לימאי אומר, שטוב לו שם; העליון, ששב לביתו, שוקל נסיעה לאמריקה

יוהר באר

הכרך הועיר והטחוב שבו מתגורר כיום עוזי מחסיה העליון בנחלאת מזכיר במידה רבה את המערה בליפתא שבה רקם בעבר יחד עם יהודה לימאי, שמעון ברדה ושלום בר נתן ("המשיח") חלומות מבולבלים על עולם אחר. החלומות האלה הובילו שלושה מהם לבית-הכלא או לאשפוז. ברדה, שנידון לשמונה שנות מאסר, היה היחיד שנגזר עליו לשבת בכלא. בשבוע שעבר עירער בבית-המשפט העליון, ובניתיים הוא מקנא בחבריו למיבצע הנפל בהר-הבית, שגורלם שפר מגורלו. העליון שכבר שוחרר מבית החולים, המיר, כמו אסיר מרצון, את החדר הנח ככפר-שאל בתא הצר והמעופש, נטול החלונות בנחלאת, שאף אסיר ממוצע לא היה מוכן להעביר בו יום. אבל העליון לא מתלונן. יש לו דאגות אחרות. למשל, אם להיענות להצעתה של האשה הנוכחית בחייו להצטרף אליה לנסיעה לאמריקה.

המעייץ בליפתא ואמריקה, הם שני צירים המתווים את מסלול חייו. שמונה שנים חי עם חבריו ליד המעיין. לפני כן היה נשוי לאשה אמריקאית, מרצה באוניברסיטה העברית, ובילה שנה אחת בארה"ב. את האשה הנוכחית הכיר כשהיתה בת עשרים, לפני שבע-עשרה שנה. כשאושפז בכפר-שאל, היא טסה במיוחד לארץ, כדי לבקרו ונעצרה בשערי בית-החולים. הרופאים לא התירו לה להיכנס. היום בת 37, גרושה ואם לילד, היא פותחת לפניו מחדש את האופק: אמריקה. העליון מהסס. החלומות כבר

העדות המסייעת טבעה בים

ב-26 בינואר 1984, בלילה גשום וסוער, טיפסו יהודה לימאי ועוזי מחסיה העליון על חומת הר-הבית, מצוידים בכמויות עצומות של חומר נפץ, שנועדו למחוק את מסגד כיפת-הסלע מן המפה. המיבצע נכשל בגלל ערנותו של שומר הוראקף, והשניים נמלטו. חודשיים אחר-כך נתפסו שני המסייעים, שמעון ברדה ואליהו סרור, נמלטו. ברדה נעצר מאוחר יותר, אך סרור הצליח לצאת מן הארץ ועקבותיו אבדו. משפטם של לימאי והעליון הופסק לאחר שהוכרזו בלתי אחראיים למעשיהם. רק כפסע היה מזכירו המוחלט של ברדה, השופטים קיבלו את טענת מניגורו. עויד צבי נוח, ופסלו את עדותו של לימאי כליל. בגלל פסילת לימאי וזכה ברדה מאישום נוסף: הנחת מיטען חבלה בכניסה למסגד נבי-סמואל. לתביעה היתה רק ראייה מסייעת אחת לעדותו של העליון בבית-המשפט. ברדה, לאחר שנמלט, הסתובב בארץ וביצע מעשי סחיטה. אחד הנסחטים היה עוזי שפיר, שהמטרה גייסה לעזרתה, ואשר הצליח להקליט את ברדה. כשאמר: "עשיתי זאת לשם שמים. אני חייב לברוח לחו"ל". משפט יחיד זה שיכנע את השופטים במעורבותו במיבצע הר-הבית. עוזי שפיר, אגב, טבע בים זמן קצר אחר-כך. פרקליטו הנוכחי של ברדה, עויד אהרון בן-שחר, שעירער לבית-המשפט העליון, טען, כי "לא יחכן להרשיע נאשם על-סמך עדות יחידה של חולה-רוח ועל סמך משפט סתמי בהקלטה". לגבי חומרת העונש (שמונה שנות מאסר) יש לו אילן גבוה להיאחז בו: העונשים הקלים שהוטלו על אנשי המחתרת שהורשעו באישומים דומים. הערעור יישמע בעוד כמה חודשים.

לעשות. ללכת להלשין? למינים ולמלשינים לא תהיה תקווה. העולם התחתון מתנכל למלשינים. קצין משטרה אחד אמר לי: אם אתה שומע משהו על חומרי נפץ, תבוא לספר לי. הבטחתי לו תשובה תוך שבוע. אמרתי ליהודה (לימאי): לא נצא מכאן עד שלא תבוא המשטרה ונמסור לה הכל. אבל כבר לא היתה ברירה. היינו חייבים ללכת איתו הוא שטן. בחיים שלי לא הסתובבתי עם חברים כאלה. כל החיים אני מתחבר רק לאשכנזים. כל פעם שאני הולך עם מזרחי, קורות לי תקלות. תשתה את התה".

"שגיאה גדולה", אומרת אחותו שרה על המעשה. בנה שיושב לידה מוסיף: "היתה יכולה להיות מלחמת-עולם. הערבים היו מתאחדים, ואפילו אם אמריקה היתה עוזרת לנו והיינו מנצחים במלחמה, היו הרבה קורבנות". מחסיה מהנהן בראשו: "הם צודקים". "בכלל לא ידענו", מצטדקת האחות. היא חוששת. "מה אתה מתכוון לכתוב? מה עשינו? אין לנו קשר לעניין בכלל. גם נורא כעסנו על זה. הוא לא היה בהכרה באותו זמן. אולי לא הרגיש טוב. אדם שחי לבדו חמיד מרוכא. לבן-אדם אטור להיות לבד. תאכל, תאכל, לא תזוז מכאן לפני שתגמור".

"הוא האיש הכי חשוב בחיי. הוא החבר הטוב ביותר שלי, המורה, האח, האב ולפעמים גם הילד שלי". אומרת שרה מ, ברוקלינאית בת 37, סופרת, משוררת, האשה שאיתו. בדירת הדר וחצי שכורה בשכונת שמואל הניבא, עם ילד בן עשר שגדל ללא אב, היא רוקמת חלומות מבולבלים משלה על חיים משותפים עם העליון. היא יודעת שבאופן פורמאלי הוא עדיין נשוי לזיקלין, אשתו הקודמת. לפני שנים מספר כשהחליט הוגג להתגרש, חיכתה לו האשה ברבנות, אך העליון לא הופיע, ומאו לא חזרה על הנישיון. שרה, אשה רבת ניסיון, לא מנסה לשנות אותו. בעיניה הוא איש קדוש, נביא בעל נשמה עתיקה, שהעולם הזה זר לו. היא מוכנה להיות הגשר בין עולמו הרוחני הפנימי הסעור לבין החיים החיצוניים שחשובים פחות.

מתי הכרת אותו לראשונה?

כשהייתי בת שלוש וחצי או ארבע, חלמתי עליו לראשונה. ראיתי אותו די במדויק במקום רחוק. מאז חלמתי עליו כמעט כל יום, עד שפגשתי אותו בעיר העתיקה אחרי המלחמה. הוא היה עם חבר. דיברנו קצת, ואחר-כך הוא הניח את ידו על כתפי ברכות. הרגשתי כמו כבשה.

איפה שמעת על מעצרו?

גרתי אז בניו-יורק, בלי טלוויזיה ובלי רדיו. לילה אחד חזרתי הביתה מאוחר, ובדרך מצאתי ליד מיכל אשפה רדיו סטריאו. חיברתי אותו לחשמל, ובשתיים אחר חצות הפסיק הקריין את המוסיקה והודיע שקרה משהו על הר-הבית.

כעסת עליו?

אני מאוד מרוגזת על העניין הזה עם הר-הבית וכל הפוליטיקה. אבל אני גם מבינה אותו. הוא מאוד אמיתי. המשך בעמוד 52

15.11.85
העליון, מתחבר רק לאשכנזים
העליון, מתחבר רק לאשכנזים

גמר המלאי.

DANSK מדנמרק

סכויים דני מנרוסטה, זכה בפרסי עיצוב רבים בעולם, מערכת ל-24 איש, סכויים לכל החיים!

STELTON

* מערכת "סטלטון" מתוכננת ומעוצבת ע"י המתכנן הדני אריק מגנוסן, שזכה עבורה בפרס הדני לעיצוב, טרמוס נוח במיוחד לשימוש, מגש, כלי תואם לסוכר וכלי מיוחד לחלב עם סגר הרמטי מסתובב. את המערכת תמצאי בנירוסטה דנית בוחקת או בלבן, שחור, אמר ואדום.

לדוגמא: מגש עגול גדול

המחיר היה 19,770 ש"ח
עכשיו רק 17,793 ש"ח

* מיוחד למשקאות הצוננים שלך, כד למים או למשקה אחר מעוצב במיוחד עם פיית קרח וכן כלי לקוביות קרח המפריד בין המים לקרח.

דניש 13, תכנית תשלומים שקלילים באמצעות כרטיסי האשראי: ויזה ודיינרס קלוב

ורשמי מילני דוב

DA

יוון אייכוו דרך אבא הלל
די באר שבע: רח' תברון 4

רבתי, לרדת למטה (צילום: אהוד מלך)

במסך האולם ייראה מלא

הקלטת תוכנית הטלוויזיה "מה השאלה", הר"ה צופים, יום רביעי

כשנשלחתי לסקר את הקלטת התוכנית "מה השאלה" באוניברסיטה בהר"ה צופים, חששתי מצפיפות באולם. דאגתי אפילו להצטייד במכתב מיוחד מ"כל העיר", שמבקש שיאפשרו לי להיכנס. בשעה 12.50, עשר דקות לפני השעה המיועדת לתחילת ההקלטה, עשיתי דרכי בנבכי הקאמפוס, תוהה מדוע זורמים הסטודנטים בכיוון הפך משלי. כל אלה, שיערתי לעצמי, ודאי נותרו בחוץ. ב-12.55 עדיין היה אולם טרומן, המכיל כמה מאות מקומות ישיבה, ריק. לא יותר משמונים צופים — מיעוטם סטודנטים, מרביתם קשישים וקשישות — ישבו באולם בחפזות. הבמאי והמפיקה עסקו בנסיגות לשכנעם לשבת באמצע האולם: "רבתי", בבקשה לרדת למטה. אנחנו רוצים לתת הרגשה במסך שזה מלא". בכל-זאת יש פה יותר משהיו ב"זימרת הארץ", ניסה סטודנט אחד לנחמם. ב-13.05, לכאורה ממש לפני תחילת ההקלטה, נעמד המנחה שמעון סטלר והודיע: "אם יש עוד מישהו שרוצה לשאול שאלה בנושא הספציפי, כפי שהגדרנו אותו..."

"מה הנושא?", קטע אותו צופה סקרן. סטלר נאנח: "מערכת המשפט בעידן של הקצנה". סטודנטית אחת זועמת על השעה הבלתי נוחה. "אמרו לנו שבערב לא באים", נאנח סטלר, עייף כבר מלטפל בקהל. ב-13.07 עולים לבמה המשתתפים: בנימין כהן, לשעבר נשיא בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, השר האגרוגטי משה שחל, ח"כ מרכזי וירשובסקי ועו"ד אליקים העזני. סטלר כבר מתכוון להתחיל, כשהטכנאי מספר לו בעצב: "שמעון, אין תמונה. אין לנו חשמל!". סטלר נאנח בשקט ומבקש מעשרת הצופים שהצטרפו בינתיים לשבת באמצע. ב-13.10 מבקש טכנאי הקול לבדוק את תקינות המיקרופונים. כל-אחד מהמשתתפים מתבקש להגיד כמה מלים. הם נענים ברצון ומתחרים זה בזה בהפגנת שנינות ובהצחקת הקהל.

כהן: אני מקווה לחזור הביתה בשלום (תשואות בקהל).
שחל: האם הקצר בחשמל מקרי או מכון? (צחוק בקהל).
סטלר: ערב טוב לקהל האלפים (צחוק רועם בקהל).
העזני: האם כבר נפלה הממשלה? (מחיאיות כפיים בקהל).
וירשובסקי: הלוואי שבכנסת היה ממוצע נוכחות כמו כאן (צחוק בקהל).
תופעה זו נמשכה מאוחר יותר במהלך ההקלטה עצמה. כשוירשובסקי הבריך, צחקו כולם, כשהעזני העיר הערה, מחאו כפיים.

ההקלטה התחילה ב-13.18. סטלר, מלטף את קשר העניבה ובוהה באוויר במבט משועמם, נתן למשתתפים להתווכח כרבע שעה בעקבות השאלה הראשונה ויותר מעשרים דקות בעקבות השנייה. גם בשאלות, כנראה, היה מחסור. וירשובסקי עקץ את שחל, בנימין כהן ירד על העזני, שחל התפלמס עם וירשובסקי וכולם גינו את העזני. למעלה, מאחורי לוחות התאורה של הטלוויזיה, הציץ פסלו המוזהב של הארי טרומן. נשיא ארה"ב, על שמו קרוי האולם, וברל חיוך הסתמן על שפתותיו.

היינאויס
יהודים
הדרוה

ראש, כנופיית, ליפתא' נידון ל-8 שנות מאסר

שמעון ברדה הורשע בקשירת קשר לפיצוץ כיפת הסלע

11.9

רי נפץ.

לאחר כמה שבועות עצרה המשטרה את לימאי ומחסיה, שהתגוררו בכפר הר ערבי הנטוש ליפתא במבואות ירושלים. השניים הודו בחקירתם במעשה אך נפטר מן הדין לאחר שנמצאו בלתי כשירים להישפט מבחינה נפשית. באחד מבתי הכפר נמצאו כמויות גדולות של חומרי חבלה ותחמושת שנגנבו מצה"ל.

שמעון ברדה, שעמד בראש כנופיית ליפתא שזממה לפוצץ את כוסינג כיפת הסלע על הר הבית, נידון אתמול למאסר של ארבעה שנים בבית משפט השלום בירושלים.

ברדה נאשם כי בחודש ינואר 1984 יחד עם יהודה לימאי, עוזי מחסיה ואליהו סרור, שנמלט מן הארץ ולא הרעם לדין, התגנב בליל חורף גשום מעבר לחומת הר הבית במטרה להצמיד עשרות קילוגרמים של חומר נפץ אל מסגרת כיפת הסלע כדי לפוצצו. אולם שומרי הזואקה הבחינו בתנועות חשודות והתבעה נמלטו, בהשאירם במקום חומרי

ברדה נעצר בחודש יוני 1984. במשפטו, זוכה מפרשת הפיצוץ של מסגרת בני סמואל, אך הורשע בקשירת קשר לפוצץ את כיפת הסלע, נשיאת נשק וניסיון להרוס נכס. (ע)

יוב
בח
צא
שג
לטש
מ
במס
רי
בארץ
נאט
א
האנס
ל.תא.
הניסו
תאוו

גו לשום הצעה
 ימים לדון ולברר
 ת. שמור הביע
 ידיעות שפורסמו,
 הסכמה והסדר
 יוב ביותר.
 בנין טאבה איננו
 שבר ממשלתי או
 ה. הוא אמר את
 היא סוגיה שאכן
 אך לא במידת ה-
 ש לייחס לה פרט.
 אמרו כי הוא מבקש
 עת שייפגש בקרוב
 עמיתו המצרי, עיס"י
 יד.
 נט המדיני המצומי
 אמש ללא החלטה,
 ל. כי שר הלימוד
 יד המתנגד להצעת
 יונה שגורבשה. הם
 חלוקת תועבר לפי
 מקביל יחלו הדיונים
 ורות.
 קבינט הציג מנכ"ל
 נממשה אברהם ט-
 יונתן

(סוף מעמוד 1)

שכת להצלחה, הרי שעליית מחיי-
 רים כזו לא תוכל לאורך זמן
 להישאר יציבה ולא יהיה בעתיד
 מגוון מבלימה נוספת של האינפ-
 לציה לרמה יציבה יותר של 1-0
 אחוז בחודש.

למרות שהתוכנית החדשה נוע-
 דה להוריד את רמת האינפלציה
 במשק לאחוזים ספורים לחודש,
 הרי ממיסמך היועצת הכלכלית
 עולה כי אין די בצעדים שנעשו
 עד כה ויהיה צורך להפעיל מהל-
 כים נוספים.

בינתיים הצטברו באוצר כמה
 נתונים מדאיגים המעוררים גם
 חששות אצל כלכלני המשרד לגבי
 גורל המדיניות הכלכלית:

* שיטת האבטלה פושטת קו-
 לה בהרבה על תוצאת האוצר.
 נתון הנשמר בסוד באוצר קובע
 כי רמת האבטלה במשק כבר
 הגיעה ל-8 אחוזים ואולי אף ל-
 שיעור גבוה יותר. ההערכה היא
 כי ישנם כיום כ-115 אלף בלתי
 מועסקים.

תיה ביולי (כ-250 מיליארד שק-
 לים). הסיבה העיקרית להזרמה
 הצפויה החודש היא שהממשלה
 אינה מצליחה למכור אגרות-חוב
 חדשות לציבור והציבור נמנע מ-
 להיכנס לתכניות חיסכון חדשות.
 התפתחות זו מדאיגה את ראשי
 האוצר במיוחד, כיוון שבחודש
 הבא — אוקטובר — צפוי פדיון
 אדיר של מגיות הבנקים אשר ב-
 ידו „הקשישים" בסך 677 מיליון
 דולר, שיחייב הזרמה גבוהה
 נוספת.

להתפתחויות אלה יש לצרף את
 החריגה שכבר מסתמנת בתקציב
 המדינה בסך כ-200 מיליון דולר.
 בינתיים נודע, כי הצי מנסים
 סיוע החריג שישראל קיבלה
 מאיח"כ כבר „נאכל", עוד ב-
 טרם הועבר לקופת מטבעת ה-
 חוץ הרגילה.

משרד האוצר מחזיק סכומים
 גדולים מכספי הסיוע בחשבון מצ-
 בר מיוחד ועדיין לא הוחלט אם
 הכסף יועבר ליתרות המטבע,
 או שישתמשו בו לסילוק „חובות
 לא קיימות" הרישוי הערבות קי-

11.9

"נאמני הר הבית" התפללו לרגל ט' באב ליד שער המוגרבים

לאחר מהומה אסרה המשטרה על מתפללים להיכנס להר-הבית

ראש תנועת נאמני הר הבית: קצין המשטרה פעל לבקשת צעירים ערביים • דובר המחוז הדרומי: אחד המתפללים החל להשתולל. ולכן הוחלט לאסור המשך כניסתם

צעירים ערבים פנו אליו וביקשו ממנו להפסיק את כניסת המתפללים. הוא מחה על החלטת המשטרה.

דובר המחוז הדרומי, רפ"ק משה אלכסנדרוני מסר, כי אחד המתפללים שנכנס להר הבית החל להשתולל ולצעוק והוא יצר סביבו מהומה. הצעיר הוצא ולכן הוחלט לאסור על שאר המתפללים להיכנס פנימה.

ח"כ מאיר כהנא הגיע גם הוא למקום, אבל לא התר לו להיכנס לשטח הר הבית.

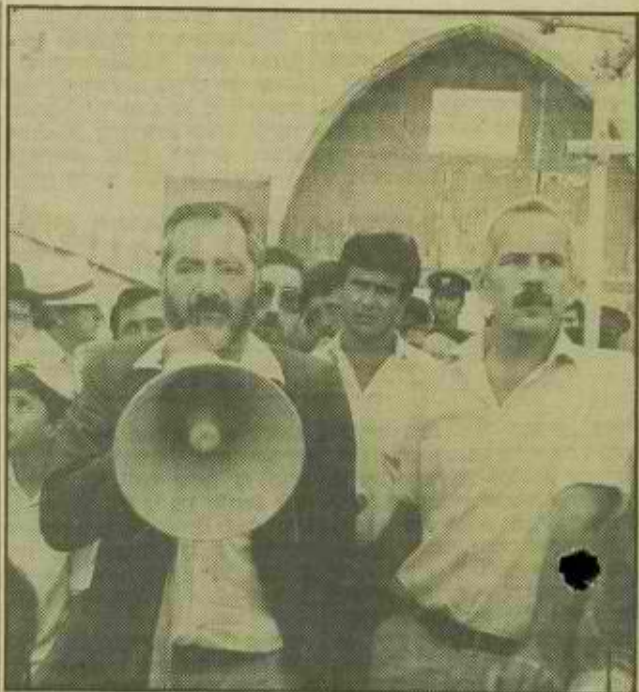
שמעון ברנץ, מראשי חלחי בירושלם לים, קרא את מגילת איבה והתפלל לים אמרו קינות.

משמרת מחאה

בנאום קצר שנשא סלומון באוני תומכיו הוא אמר, כי עובר קו ישר בין הכניעה והחלושה שמפגינה ממשלת ישראל בהר הבית, לרצח המורים בעי פולה, בשני המקרים גורמת החלושה לאובדן הסדר והחוק. הוא גינה את הגזענות הערבית, שבשמה נאסר על יהודים להתפלל בהר הבית ובשמה נרצחים יהודים.

לאחר מכן הגיעו כמה מאנשי התנועה אל מול ביתו של ראש הממשלה וקיימו משמרת מחאה כמי קודם. בתביעה לאפשר תפילה יהודים על הר הבית והטלת עונש מוות על מחבלים.

סלומון מסר, כי בקרוב הוא יפגש פעם נוספת עם מפקד המשטרה וידרוש ממנו לקבוע הסדרים ברורים לתפילת יהודים בהר הבית. כן ידרוש, כי המשטרה תפעל לגילוי נשק חם וקור, והמחאה, לטענתו, במחילות התת קרקעיות בהר הבית.

הרב כהנא ודובר תנועת "נאמני הר הבית" בכניסה לשער המוגרבים (צילום: אליהו הראתי)

הר הבית בקבוצות של עשרה. ראש התנועה, גרשון סלומון מסר, כי לאחר שנכנסו כמה קבוצות, הורה לפתע קצין המשטרה האחראי להפסיק את כניסת המתפללים. לדבריו, החליט על כך, קצין המשטרה לאחר שכמה

(עו. חברי תנועת "נאמני הר הבית" קיימו אתמול תפילות ליד שער המוגרבים המוליך להר הבית, לרגל צום ט' באב. עלי-פי סיכום עם מפקד המשטרה. הורה למתפללים להיכנס לתוך תחומי

התעשיינים זועמים: הממשלה מנצלת שתיקתנו לפגוע בתעשייה

התלוננו על ביטול הכרה בהוצאות נסיעה לחו"ל, קיצוץ אשראי והיטל על המלאי

התעשיינים החליטו לייזם ישימה עם שר התעשייה והמסחר, כדי להבהיר לו את עמדתם, וכן לשרוה מברקים רחופים בנושאים אלו לראש הממשלה ולשרים הכלכליים, ולהעמידם על חובתם הצעירים הננקטים נגדם. התחושה בקרב חברי נציגות התאחדות התעשיינים היתה, שמת' גבשת אסימות לדרישות התעשיינים, כיון שכבר תרמו את תרומתם להצלחת התוכנית הכלכלית.

רנות של הממשלה לביטול הכרה בהוצאות נסיעה לחו"ל ליצואנים, קיצוץ האשראי, וההיטל על מלאי - כל אלו מקשים מאד על התעשייה, בראש ובראשונה על היצואנים. בישיבת הנציגות הועלו הצעות לצעדי מחאה עקב צעדים אלו ובכלל זה ביטול השתתפות של כל היצואנים הישראלים בתערוכות בחו"ל וביטול השתתפות במסע לקידום היצוא, הנערך על ידי גופים ממלכתיים.

מאת יונתן שרמן
סופר "הארץ" לענייני כלכלה
התעשיינים הביעו אתמול ועם רב, על כך שהממשלה מנצלת את שתיקתם והסכמתם לכיפוע התוכנית הכלכלית, כדי לנקוט צעדים הפוגעים בתעשייה וביצוא. ראשי התעשיינים, שהתכנסו את' מול לישיבה השבועית של נציגות התאחדות אמרו, כי ההחלטות האחר'

הבינלאומי והמזרחי מודיעים היום על הפחתת הריבית הבסיסית

מצטרפים בכך לשלושת הבנקים הגדולים

סגורים היום אחר הצהריים, כסוף השבוע ניכרה מגמה של ירידה נוספת בריבית הזכות על פיקדונות שקליים, שהגיעה כמונחים שנתיים לרמה של 110% ואף למטה מכך. הגדלות הטובה, שממנה נהנים הבנקים לפי שעה, צפויה להשתפר לקראת סוף השבוע, עם קבלת המשכורות של השכירים והכוללות פיצוי נוסף של 14% ועם כיפוע תשלומי ההעברה של הממשלה. בבנקים מעריכים כי נזילות זו, וכן מיתון הביקושים במשק, תביא להפחתה נוספת ברמת ריבית הזכות והחובה על פיקדונות שקליים.

תרד במחצית האחרו, מ-8% ל-7.5%. גם בבנק המזרחי תהיה ההורדה בשיעור 3%, אך נראה כי תהיה סלקטיבית, על פי סוג הלקוח. לגבי לקוחות גדולים הרווחיים לבנק, תהיה ההפחתה כמלוא שלושת האחוזים, ואילו לגבי לקוחות לא רווחיים, בשיעור 2% בלבד. הבנקים והבורסה לניירות ערך היו סגורים אתמול עקב צום תשעה באב, כמערכת הבנקאית צופים היום צפי פות גדולה מהרגיל של לקוחות, בין השאר מכיוון שסגפי הבנקים היו

מאת יהודה שרנו
סופר "הארץ" לענייני כלכלה
הבנק הבינלאומי ובנק המזרחי יר ידעו היום על הורדת שיעורי הריבית הבסיסית שתיכנס לתוקפה ב-1 באר נוסט. בכך הם מצטרפים לשלושת הבנקים הגדולים שכבר הודיעו על הורדת שיערי הריבית. הבינלאומי יורדר ב-2% את הריבית הבסיסית, מ-14.3% ל-12.3%. הריבית להשכונות מקבלי משכורת תרד ב-3% מ-16% ל-13%. זאת על משיבות עד ל-300 אלף שקל. הריבית החריגה

זמיר קורא לפרקליטות המדינה להחמיר העונשים על עבירות מס

נפתלי בן-ימשה תבע בוועדה המרכזת של ההסתדרות גיוס עובדים

עקב דרשה עם אנשי ישיבה על הר הבית

"נוער נאמני הר-הבית": בקרב יעלו שוב להר

10210
11010
5.9.85

בטאון "נוער נאמני הר הבית" -
"אל ראש הר" מוסר, כי "בהיותם על
ההר שמעו בחזרי הישיבה שיעור
בנושא הר הבית מפי הרב ליאור
ולאחר מכן ירדו חזרה לרחבת
הכותל..."

מאת נדב שרנא,
70 בחורים מישיבת קריית ארבע
עלו לפני כמה שבועות להר הבית
ושימוע במקום שיעור מפי ראש
הישיבה ורבה של קריית ארבע, הרב
רב ליאור.

הקבוצה שעלתה עם הרב ליאור
הפתיעה את אנשי המשטרה ושומרי
החוקים. בעת הביקור התלווה לתלמידי
די הישיבה מפקד נקודת המשטרה
בהר.

זו הפעם הראשונה שהרב ליאור,
התומך בעלייה להר הבית, עלה
למקום בפועל.

"בידור הישיבה הודיעו, כי
בעתיד הם שוב יעלו על הר
הבית. עדיין לא נקבע תאריך
מדויק לעלייה הבאה. מקוים כי
עלייתו של הרב ליאור להר הבית
תמריץ חוגים נרחבים ביהודה
ושומרון לבטח בעקבותיה ולעלות
גם הם להר הבית."

9/11 שגיאת הפעלה - היא שהפילה המזל"ט בשוויץ

ההתרסקות ארעה אחרי שהמזל"ט, מתוצרת
התעשייה האווירית, יצא מתחום גלייהרדי

מאת מיכאל גרטי

באיזור למפעילי המזל"ט להנמיך,
כיוון שבאיזור היתה תנועת מטוסים
ברום, שבו נוצע האימון. המפעילים
ציטו להוראה - מבלי להביא
בחשבון, שההנמכה תגרום למיסוך גלי
הרדי, הנושאים את אתות ההיגוי
למזל"ט. בעקבות ההנמכה ירד המטוס
הזעיר ל"שטח מת" מאחורי רכס הרום.
כל הניסיונות לתקן את מסלול
המזל"ט לא הצליחו והוא התרסק
במגרש כדורגל, במרחק של כ-10
ק"מ מבסיס חיל-האוויר השווייצרי. גור
מים צבאיים שווייצריים מסרו, כי על
אף התאונה הם ימשיכו בניסוי
המזל"טים.

התרסקות המזל"ט מתוצרת התע"י
שייה האווירית, שאירעה בסוף השבוע
שעבר בשוויץ, נגרמה בשל שגיאת
הפעלה, שהביאה להוצאתו מתחום
השליטה בגלייהרדי.

המזל"ט מסוג סקאוט, מתוצרת
התעשייה האווירית, הוא אחד מארבי
עם מזל"טים, שנמכרו לצבא השווייצרי
עם מערכת הפעלה. בסוף השבוע
שעבר המריא המזל"ט לטיסת אימון
השרדה-תעופה הצבאי של אמן כמורה
שוויץ. לאחר טיסה של כמה עשרות
דקות בגובה בינוני, הורו פקחי הטיסה

לקטורף התגלה בעיז-גדי

חר הר

באו למחות
צרו על ה

מאת נדב שר
סופר "הארץ"

עשרות מחסידי כרם
נטורי קרתא, פרצו בשבוע
שעברה לביתו של הרב
האשכנזי, הרב אברהם
במחאה על עמדתו ב
מלון גני המת בטבריה
את הטלפון בביתו ש
על אחד החדרים בו
לאחר התערבות המש
החרים את הריהוט
גאולה בירושלים.

הימין הסט' בא

מאת ירח טל,
סופר "הארץ" בחיפה

רשימת הסטודנטים המזוהה
מין, נחלה מפלה בבחירות
אגודת הסטודנטים באוניברסיטה
פה ותפנה את מקומה בראשות
רות האגודה לנציגי הרשימה
עם השמאל - וזאת לאחר חמש

בביה"ס להנדסה תלמידי

אתך באבלך הכבד
על מות

אמך ז"ל

משה שניצור, נשיא
והנהלת בורסת היהלומים הישראלית

אנו מזדעפים בצערך על פטירתו של

משה בדש

הלוויה תצא היום יום שישי, י"ד בניסן תשמ"ה (5.4.85)
בשעה 12.30 מביתו בכרכור.

משפחות: ליכטנרגר — קיבוץ גרים
אוסטר — גן השומרון
הרשקוביץ — צפת

למשפחת לוי

משתתפים בצערכם הכבד על מות
אבי המשפחה

אניו לוי ז"ל

מרסל וצבי א
שרותי הצפון
קרית שמואל

יח לאומי

ים

של

יו

נע ז"ל

מית

ל

קידום יחידים
הא 5.4.85

111. 9

דן בארי - חרטה ולא חרטה

מאת נדב שרגאי

"פרשת ימית היא הפגישה שבין האידיאל למציאות. פינוי ימית בא כסטירת לחי לנאיביות של קידום הגאולה ועורר רבים מחלומות למציאות. טעותי היתה שבשנים הקודמות התפתיתי לקיצורי דרך. השאיפה למימוש האידיאל הביאה למחשבה להקדים את המאוחר"

את "מקדש ומדינה", שפורסם כאן ביום שישי שעבר, כתב נאשם המחתרת דן בארי ימים מספר לאחר מעצרו. לפני שבוע ימים, כמעט שנה אחר כך, עמד אותו אדם, כומר פרוטסטנטי בעבר, היום, רב בישראל, כאולם בית המשפט המחוז בירושלים, ובמשך למעלה משעה ריחק את השופטים והקהל שבאולם בית המשפט כמשא ארוך. בארי של השבוע שעבר היה מלא בהרהורי חרטה, ולא רק אישית, אלא חרטה קולקטיבית, ציבורית, המציבה כמה סימני שאלה על הדרך שבה הלכה המחתרת. חרטה, שבחלקים ממנה אינה זונחת את הרעיונות שבשם פעלה המחתרת, אלא פשוט משנה את לוח חזמנים. חרטה, המנסה לסמן כמה תמרידי דרך חדשים, אולי נבונים יותר, בדרכה של הלאומיות הדתית. דן בארי - שנה אחרי "מקדש ומדינה" - פתח בזיון דרכו האישית שהביאה אותו אל היהדות: "כאשר חזרתי לזרפת לאחר מלחמת ששת הימים הרגשתי שם כור. הבנתי שאני שייך לעם היהודי. נימי עצם הקיום שלי נקשרו לעם הזה. כל שאיפתי הייתה להשתייך לעם ישראל, ותהליך הגיון הפרומלי היה ארוך ומלא יי סורים.

"לימוד האצור הרוחני של היהדות, גם במימד הכללי היסטורי שלו, אינו יכול שלא לטען רצון בלב, לראות את השלבים המתקדמים יותר של אותו שיעוריקומה של עם ישראל. אותו שיעוריקומה, שכאשר יגיע לשלמותו, יוכל להעניק לאנושות כולה את אוצרות רעת תורת ה', שבקצרתם ניתן להתגבר על החושך ועל היצרים שהביאו למצב עגום ומלא סתירות. לבי נכסף וצייתי לראות מהו יותר את השלבים הנאים של הגאולה - בניין בית המקדש על כל המשמעותיות האוניוורסליות שלו. הרצון הזה שכן בלבי בצורה חזקה ביותר.

"התפלאתי מרוע לא נוצל המצב, שהדומן לישראל בשנת 1967. לי מרינה ישראל הנושאת את תקוות כל הדורות, הייתה הודמנות לחזיר עטרה ליושנה. ב'1967 נפלו לידי ישראל

השטחים, שהם ערש המדינה, וכראשם ירושלים ותר הבית. המדינה לא מיר משה את ריבונותה השלמה, את חזרתה אל הלב שלה. רבר כזה, אילו נעשה, היה נתפש כברור מאליו בעיני העולם כולו... אני חושב שלא אטעה אם אומר, שמחשבה כזו היתה בלב רבים בעם היהודי ומחוצה לו.

"אני שואף לכך, שעם ישראל כולו יחזור מגלותו ויבוא לקוממיות מלאה בארצו השלמה. לכן הלכתי להתיישב בקשת ברמת הגולן, כי מעשה זה התיישבות הוא החומה נגד החזרת השטחים. כאשר נפגשתי עם הנהגתו כן שושן נודע לי, כנרדך אבנ, על קיומה של קבוצה החושבת, שיש לפעול כדי להסיר את סמל האחיזה הערבית על הר הבית.

השטחים, שהם ערש המדינה, וכראשם ירושלים ותר הבית. המדינה לא מיר משה את ריבונותה השלמה, את חזרתה אל הלב שלה. רבר כזה, אילו נעשה, היה נתפש כברור מאליו בעיני העולם כולו... אני חושב שלא אטעה אם אומר, שמחשבה כזו היתה בלב רבים בעם היהודי ומחוצה לו.

"אני שואף לכך, שעם ישראל כולו יחזור מגלותו ויבוא לקוממיות מלאה בארצו השלמה. לכן הלכתי להתיישב בקשת ברמת הגולן, כי מעשה זה התיישבות הוא החומה נגד החזרת השטחים. כאשר נפגשתי עם הנהגתו כן שושן נודע לי, כנרדך אבנ, על קיומה של קבוצה החושבת, שיש לפעול כדי להסיר את סמל האחיזה הערבית על הר הבית.

רברים בעלמא. אווירת הירידות עם אנשי השב"כ מצביעה על כך, שכבר או עזבתי את הרעיון לחלוטין - כמו פרשה היסטורית, רבר שהיה נעזב... "הרעיון עצמו היה אקט סמלי בהחלט ורק על הרבר הזה הסכמתי להשתתף בהכנות: הריסת מבנה שהוא סמל, מעין הריסת הבסטיליה, סמלו של האבסולוטיזם. ראיתי בנוכחות הבניין הזה סמל של המשך השיעבוד, של גאולה בלתימושלת ולא יותר. עצמה תהיה סמלית ולא תתפרש כמעשה טרור, מעשה עויין או מעשה של מלחמה כנגד עם אחר.

"פרשה זו, פרשת הר הבית, אינה קשורה בפרשיות אחרות, שנקשרו בשמה של "המחתרת". צד לי, שנוצרה תמונה מעוותת באמצע התקשורת. החושבים כאילו מורבר במקשה אחת, וזו צירוף של פרשיות השונות כמ הותן... אשר לי - הצטרפתי לרעיון עצמו, כאשר ההמשך הוא על הנאיביות של הומון נוצר תהליך של עויבה, עויבת הרעיון - עויבה הרבה יותר מאשר חרטה. מרוע עויבה ראשית שיכמתי לעצמי טעוניה שהושמעו על ידי רבים, שהתייצבו בהם ואיכשאו התנגלו רעותיהם לאחוני - עם זאת המחולטת. הלקת הגדול בא מה טראומה של פינוי ימית.

אינני מצטרף לקריאתו של בא כוח פרקליטות המדינה כאשר לעונש ש"גור עלי, כי יש להעריף את טובת הציבור ולגזור עונש מרתיע. יש לנו מה ללמוד מגורדי הדין, שכבר ניתנו - לא הענשה חמורה היא שתרתיע, הענשה חמורה עלולה לקומם ציבור שלם. רק דרך של פיוס, חינוך וחוראה, שייצאו דווקא מן האנשים, שחזרו בהם ממעשיהם, ממחשבה פזוזה. הם, האנשים האלה, הם שיוכלו להגיד כי יעדי הגאולה שרירים וקיימים, אלא שמורבר במהלך של דורות, המלווה בהגשמה עצמית, בבניין הארץ, בצבא, בחינוך, בעבודה. מי יוכל לעשות את העבודה הזאת - התקשורת? הציבור הרחי לאומי, שהוא מילא מפולג רק מי שלמד על בטרו מתוך מחשבה, מאותו הלי מוד שכאב וטובא - הוא שיוכל להביא תועלת לרבים.

"נבון - היו לי מחשבות בתקופה מסוימת, אך לאט לאט הן נעשו יותר מורכבות ואו באה ראיתי הצד השני, שלא ניתן לבצע את התוכנית הזאת, שהייתה תוכנית של סמל, שלא ניתן לבצע אותה כגרימה סופית. בחשבון הנפש של כל אותם הנתונים נכללה גם פרשת ימית ומסקנות החשבון הנזק היו - אין רבר ממש אלא מה שנעשה בדרך של חינוך הרבים. כל מה שנעשה בניגוד לחוק הוא פסול, אם לא נקיים תרופה למכה עולמית, יש לצמצו כעתיד רברים עולמי, יש לעמול הרבה בשדה שלא עמלו בו עד היום, שדה החינוך. אני מבקשם לשחררני ככל המוקדם שאוכל להגיד שייך כעבודתי החינוכית הזאת. מלאכה גדולה של אהבת האמת והשלום עומדת לפנינו. פיוס ולא פילוג ודי קצנה הם העומדים בפנינו."

בארי הואשם בחילולה, כי היה שותף גם בהכנות לפגיעו בראשי הערים. כן הואשם בחברות בארגון טרור. לאחר עסקת טיעון עם המדינה, הורה בארי והורשע רק בקשירת הקשר לפוצץ את כיפת הסלע. שעל הר הבית, הוא וזהב מנצי טעניו האישום המקוריים. נוד רינו יחד עם שני גוריי דין נוספים של נאשמי מחתרת, שחתמו על עסקאות עם פרקליטות המדינה, אמור להינתן בימים אלה.

במ...
במלח...
צעות...
ידו מט...
על רוב...
טוראן,
הפחד...
העידא...
האירא...
תעופה...
בלבר כ...
חיס 100...
יצאו ב...
האגוה...
טרים...
פולנים...
ענק ס...
שנתור...
ללא אפ...
תוללו...
כרטיס...
000"
סוכנות...
"עבריים...
איראני...
סיס ש...
מתאפש...
רבים...
ספורים...
ראו. "כ...
קטן בג...
הרבים...
נדרגו כ...
על טה...
מספר...
בעיקר...
אוראכא...
גם כפני...
קאזוהי...
ממזרה...
סי המ...
להפצי...
מפריע...
מתוצר...
שמות...
צ'אמ...
ההתק...
עיניו...
הארץ

למשה דביר ומשפחתו

אתכם באכלכם על

עמרי ז"ל

משה ומרדכי מאיר ומשפחותיהם

למשה דביר ומשפחתו

אתכם באכלכם כמות

עמרי ז"ל

וולפסון קלור מאיר בע"מ
בנק ירושלים בע"מ
ההנהלה והעובדים

למשה דביר ומשפחתו

הננו להודיע בצער רב
על מותה ללא עת
של יקירתנו

חנה-חיה קול ז"ל

שנקטפה מאיתנו בגיל צעיר
על מועד ההלוויה ניתן לברר פרטים
בטל: 02-886533

אבלים: בעלה: דב
בתה: הילה
אמה: צפורה מורדוב
אחיה: דוד ושלמה מורדוב
ומשפחת קופף

הננו מודיעים בצער רב על פטירת
אמנו ומפתנו היקרה

אלקה ליברמן ז"ל

ההלוויה תתקיים היום, יום א' ט"ו בניסן תשמ"ה 7.4.85
בשעה 14.30 בבית העלמין בעזר שלום
אוטובוס יצא מבית המנוחה ברח' ברק 10 קרית מוצקין
בשעה 14.00 לבית הכנסת המרכזי ומשם לבית העלמין
יושבים וטבעה ובצאת החג מיום א' 14.4.85 ובבית המנוחה

אבלים:
בנה: זאב ליברמן ומשפחתו
בתה: שרה עלמאני ומשפחתה
הנכדים והנינים
ובית מגן ליברמן בע"מ

זמן בין זוגות של אכסונים בנארומה
וזה יכול להיות גורם אפשרי לכאבים
הכרוניים. מכל מקום, הוכח כי נאור
ומה איננה יכולה להיות הגורם היחיד
לכאב. קטיעה מחדש של נאורמות
מרכזיות לא תמיד הביאה הקלה
בכאב. תחושות הפנטום מופיעות מיד
לאחר הפגיעה, בעוד שהיווצרותן של
נאורמות הוא תהליך הלוך וזמן.
גורם אפשרי נוסף לכאבים כרוניים הם
שינויים בפעילותם של תאי עצב
בחוט השררה כתוצאה מן הפגיעה
האקוטית בעצב פריפרי.

תמיכה פיסיולוגית לתאיוריה זו ניתנה
גם בעבודותיהם של הפרופסורים ויל
דבור. הפרופ' דבור הראה במחקריו
כי הנאורומה מהווה מקור ל"ירי"
חשמלי ספונטני המוגבר כתוצאה
מהורקת אדרנלין ונוראדרנלין. ו"ירי"
זה של אימפולסים חשמליים הוא
הגורם לכאב. על חלק מתחושות
הכאב מצליח הגוף להתמודד בכוחות
עצמו, בעיקר הודות למנגנונים מ"
כאב גורמת לגריה מוחית וכתוצאה
ממנה משתחרר חומר אנדורגני כלשהו
כעל תכונות פארמקולוגיות המזיזות

מורפין. הפרופ' דבור, הנעזר במחקריו
בדוקטורנטית אורנה מצנר, מצא כי
לתרופות מוכרות בטיפולים במחלות
שונות, כמו הקולכצין ונגורותמין, שהן
תרופות מוכרות כטיפול במחלות
סרטן, יש השפעה על שיוך כאבים
כרוניים, שכן הן פועלות על הפחתת
הפעילות החשמלית היתרה בנאורומה.
בלת כתרופה הניתנת לחולים במחלת
הכפייון (אפילפסיה). פרופ' דבור מצא
כי תרופה זו יעילה מאוד בשיתוק
הפעילות החשמלית הלא-מבוקרת של
הנאורומה.

פרופ' דבור הראה במחקריו כי קיימים
גם הברלים אינרזיוואליים (במחקר
על חיות מעבדה) בנטייה להופעת
כאבים כרוניים בעקבות פגיעה בעצב
ביום פריפריים. הוא מייחס זאת להב"י
דלים גנטיים בין חיות. כדי לאמת זאת
הוא עורך סלקציה גנטית של חולדות
שמטרתה ליצור שתי אוכלוסיות גנר'
דתי: האחת העמידה בפני כאבים
כרוניים והאחרת, המפתחת תסמונות
אלה, כאשר ההנחה היא שהגיל הנמוך
תנה הגנטי הם שקובעים את רמת
הגריה העצמית הגורמת להברלים כר'
גישות לכאבים כרוניים.

קרים
על
ים

זרפים וחרים
גישות שונות
דלקות ויר'
יגרציה של
חקר תופעות
שונים לתת
תסמונות של
פגיעה בעצב
ובלת בעבר
(פקעת של
עצב, הנוצרת
העצב) היא
וולגיה באר'
נפסות מלאר'
: סימפטטים
ולסים הבאים
נים הסימפט'
י נורמלי של
נפסה המלא'
נגרמת עקב'
חולה
מה אחרות
שות הכאב,
ז' מרשל דב
-ריק דגול,
קרין בתחום
חולדות הוא
מלי לאורך

אל לפתח ב' חזר נשק, ויש יפעלם במערכת

התאחדות

המונה היא לכי... זונה מני... כני... ש... ה... הביע תקווה זו כי... מסר על מדינות ה'... שלחת מסחרית מיוחדת... זמריה הוזמנו על ידי... את לסקן שלושה חוד' ודעת שרת בראשותו... הציר בבורמה דוד... הידיעות הסינית אף... על שובה ב'זב בפבר' אשר חזר סיפר הכהן... ויות רבות לסחר עם... ויד מתגשמות אפשרו... עקבות ביקור המשל'... ונתו להקים חברה לי... מורה הרחוק עם הון... אלה לירות. מאז נני... לעשה מדי פעם הרי... מניעות סחורות מסין... אלה הגיעו כניאה ב'... ז ועוררו את זעם ה'... אולם שטענו שאין זה... ז ממדינה שאינה מקי... ז ישראל יגיעו לארץ... ית המסומית.

בסוף חודש אפריל של שנת 1984 פטנו כוחות משטרה ושבי"כ בירי שלים, בתורה ובשומרון על בתיהם של עשרות חשודים בהשתייכות ל' מחתרת היהודית. באותו היום בשעה ארבע לפנות בוקר פירקו תבלנים מטעני הבלה שהוצמדו אל חמישה אוטובוסים של חברת התחבורה ה' ערביה קלנדרה. פרקליטות המדינה הגישה כתבי אישום נגד 27 מהם, זננים - עירא רפפורט וויס אינ' דור - הוכרו כמבוקשים. הנאשם הראשון שנשפט הורשע ונידון ל' תקופת מאסר. אבינועם כתרואלי משתחרר היום, יום ישיש, הכלאל לאחר שסיים להצות עשרה חודשי מאסר. מאז חודש ספטמבר התגלו במקביל ולחוד שמונה משפטים נגד נאשמי המחתרת היהודית. משפט תשיעי עדיין לא נפתח וטרם נקבע לו מועד. להלן תמונת מצב על משי' פני המחתרת היהודית עד היום הזה.

עסקות הטיעון

נועם ירון - בסוף חודש מאי האחרון נידון נועם ירון בבית המש' פט המחוזי בירושלים לשנה וחצי מאסר בפועל. ירון הודה בנעילת חמישים מוקשים סורים ישיים ממ"י שב קשת למושב נוב שבמרת גולן. לפי טענות התביעה נועד חומר ה' נפץ שהוצא מהמוקשים להכנת ה' משפטים שחברו המחתרת התכוונו להניח ליד מסגד כיפת הסלע שעל הר הבית. הנושט ברנר אמר בפסק' דינו כי ירון נהנה מן הספק שאם לא ידע למה מועד חומר הנפץ ש' בתוך המוקשים. משפטו של ירון הופרד ממשפטם של יתר חבריו ל' אחר שחתם על עסקת טעון עם פ' רקליטות המדינה. במסגרת העסקה הודה ירון בהובלת חמישים המוק' שים והמדינה ויתרה על טעיפי האיר שים של חברות בארגון טורו ועל טעיפי האישום של קשירת קשר ל' ביצוע פשע בעניין הר הבית. לפני תחודשיו התברר בבית ה' משפט העליון ערעורה של המדינה על קלות העונש שלטענתה נגזר על ירון. בית המשפט העליון החליט להחמיר בעונשו ולגזור עליו שנת' יים וחצי מאסר בפועל.

נדעד פראי - נידון לעשר ש' נזת מאסר בפועל, לאחר שחתם על עסקת טעון עם המדינה. פלאי הורי שע על פי הודאתו בחברות בארגון טורו ובקשירת קשר לפיצוץ מסגר כיפת הסלע. כן הודה פלאי, שהש' תתף בכנתות העליון הפיצוץ ב' שניים מראשי הועדה להכוננה לאר' מות, אהמד נטשה ואברהים רקק ל' ניסיונות שלא יצאו כסופי של דבר אל הפועל. בנוסף הודה והורשע פלאי בסעיף האשמת של אחזקת ר' הובלה של כלי נשק. חלק ממעיפי האישום האלה הקשורים למעשים שבהם הודה פלאי הומרו על ידי ה' מדינה לטעיפי אישים קלים יותר. פ' לא מתכוון לערער על חומרת עני' שו.

יוסי צנדיה - נידון לשלוש שנות מאסר בפועל, לאחר שהודה והורשע במסגרת עסקת טעון עם המדינה, בקשירת קשר לפיצוץ מס' גד כיפת הסלע. באחזקת אבזרי נשק ובמרמה בנסיבות מחמירות. המדי' נה השמיטה נגדו את טעיפי האישום של חברות בארגון טורו. **יהודה כהן** - נידון לשנה וחצי מאסר בפועל על קשירת קשר לבי' צוץ פשע - פיצוץ מסגד כיפת ה' סלע על הר הבית. כהן הודה, כי ביצע שלוש תצפיות במסגרת אותו קשר והמדינה ויתרה על טעיפי הא' שים של חברות בארגון טורו. ער' עורי שני הצדדים על קלות החומרת העונש נדחו בבית המשפט העליון. **אבינועם כתרואלי** - נידון

המשפט האחרון יימשך עוד שנה לפחות. הנאשם הראשון משתחרר היום. תמונת מצב עדכנית

15 חודשי מאסר בפועל, כשסעיף האישום המרכזי נגדו הוא קשירת קשר לביצוע פשע - התוכנית ל' פיצוץ מסגד כיפת הסלע. המדינה ויתרה על טעיפי האישום של חברות בארגון טורו. בית המשפט העליון דחה בסופו של דבר את ערעור המ' דינה על קולת העונש, אך השופטים ציינו שאילו היו הם יושבים בער' כאה המוכה יותר, היו נזרזים עונש חמור יותר על כתרואלי. בית המש' פט המחוזי הקל באופן יחסי בדינו של כתרואלי בגלל עברו הצבאי הר' מזוהר והיותו נכה צה"ל. כאמור, השתחרר כתרואלי ביום ששי האחרון.

אורי מאיר - חתם על עסקת טעון עם פרקליטות המדינה אך טרם נקבע דינו. מאיר הודה שנטל חלק בהכנת התנקשות בראשי הר' וועדה להכוננה לאומית. טעיפי הא' שום נגדו כאן, הומר מניסיון לרצח לניסיון גרימת הבלה שמורה. כמו כן הודה מאיר בעל דם טעיפי אישום אחזקת והובלה של כלי נשק וחי' ברזת בארגון טורו. במסגרת עסקת הטיעון ויתרה המדינה על טעיפי האישום של קשירת קשר לביצוע פשע - התוכנית לפיצוץ מסגד כיי פת הסלע.

לפני שבוע שוחרר אורי מאיר עליוניו בית המשפט המחוזי בירי' שלים בגלל נסיבות אישיות. בית המשפט המחוזי החליט לשחרר את מאיר בערבות, אף על פי שלפני שלושה חודשים דחה פנייה דומה שלו. השופטים הביעו את ההחלטה בעקבות עסקת הטיעון של מאיר עם פרקליטות המדינה, שבמסגרתה הור' דה מאיר ברבים מסעיפי האישום שיוחסו לו. גזר הדין במשפטו של מאיר יינתן ככל הנראה באמצע חוד' דש מארס.

משפט הקצינים - סרן רוני גילה ורביסרן שלמה לווינת, מוא' שמים כי סיפקו מידע למבצעי ההת' נקשות בראשי הערים. טעיפי הא' שום נגדם חמורים - שלמה לווינת מואשם בניסיון לרצח ולחילופין - כהנת חומר נפיק. לווינת וגילה גם יחד מואשמים בגרימת הבלה חמורה, בהפרת אמנים ובאי מניעת פשע. השניים שירתו כמנהל אורחתי ש' יהודה ושומרון ביום ביצוע ההת' נקשות.

גילה ולווינת משוחררים בערבות זה כחצי שנה. הם ממתנים עד ש' יסתיים משפט המחתרת הגדול, ש' בו עומדים עתה לדין 19 מחבוריהם. בית המשפט המחוזי הוא שהחליט לשחררם בערבות ובית המשפט ה'

נדעד פראי נועם ירון

נאשמים נמנעו אוכל, שינה ותנאים סבירים אחרים. קודם שמסרו את הודאותיהם. לפרקליטי הנאשמים היתה רשימה ארוכה של מקרים, שבהם לטענתם הושמעו אימים כל' פי נאשמים שניים, כדי לאלצם למ' סור הודאה. התביעה מכחישה טע' נזת אלה מכל וכל.

שלב שמיעת העדות במשפט ה' מחתרת הסתיים. כמעט כל הנאש' מים העידו מטעם ההגנה ואנשי הר' שבי"כ ומשטרה רבים העידו מטעם התביעה. כעת מתגזר שלב הסיכוי מים במשפט זוטא. התביעה סיימה את דבריה והגנה נמצאת באמצע השמעת הסיכומים שלה, שלפי הר' הערכה יסתיימו בתוך כמה שבועות. אם לא יקרה משהו בלתי צפוי, יית' נו האישומים את החלטתם במשפט זוטא בתוך תחודשיים. או יימשך המשפט עצמו. שבו תהיה התייחסות לאישומים עצמם. במסגרת המשפט זוטא נמצעה התייחסות כזאת, בגלל הנגבלות, שמטיל חשק במסגרת משי' פט זוטא על קבילות הודאות. כא' שר יתחדש המשפט והיה אפשר גם להיווכח אם אמנם יהפכו הנאשמים את משפט המחתרת למשפט פוליטי או שימשיכו בקו של הגנה משפט' טית רגילה, כמשפט פילי רגיל.

המשפט הגדול הממונה משפט המחתרת היהודית

19 נאשמים עומדים לדין במשפט זה בשלוש פרשיות מרכזיות - ה' תוכנית לפיצוץ מסגד כיפת הסלע שעל הר הבית, ההתנקשות בראשי הערים, ותוכנית לפיצוץ תמשת האוטובוסים של חברת התחבורה ה' ערביה קלנדרה. בית המשפט המחוזי החליט, שהפרשיה הרביעית המר' כוית - תקיפת המכללה המוסלמית בחברון - תתברר במשפט נפרד, שמועדו ייקבע רק לאחר שיסתיים המשפט הגדול.

משפט המחתרת היהודית החל ל' התברר בבית משפט מחוזי 16 בספטמבר 1984. לפני כחצי שנה, רבים מעדי התביעה כבר עלו על דוכן העדים אולם בית המשפט המ' חווה בירושלים, בהרכב בזק, כהן ופינקלמן, החליט לקטוע את שלב עדויות התביעה ולפתוח תחילה ב' משפט זוטא, המתנהל זה ארבעה חודשים. משפט זוטא זה, העומד לפני סיומו, יועד לברר אם הודאו' תיהם של נאשמי המחתרת קבילות, ובמלים אחרות - האם נגבו הודו' דאות מתנאשמים לדין ובתגובות. 16 נאשמים משתתפים במשפט זוטא: שלושה - חיים כ'דוד, שלמה גירס וזאב פרידמן - אינם טוע' נים ל' קבילות הודאותיהם' ואינם נוסלים חלק בב'.

בתמציתיות אפשר לסכם ולומר, כי הסגוריה טוענת במסגרת משפט זוטא זה, כי ההודאות נגבו מתנאי שמים בדרכים שאינן כשרות ובאמי' צעות להצים פסיכולוגיים שאינם והגנים, זמירת שורה של הסכמים עם השבי"כ שחלקם לא קיימו. ה' סגוריה טוענת בין השאר, שמה'

גם החלטת שלטונות כלא חל' מונב לאפשר לנועם ירון ללמד ב' שעות היום במדרשת רופק, מרמות, כי הדרג הפוליטי הורה לשבי"כ לשי' נזת את ההחלטה. במקרה של ירון נהגו בו שלטונות הכלא כבאסיר פ' ולילי רגיל, ובשלוש השלשים של תקופת מאסרו המקורית (קודם ש' התמיר בית המשפט העליון בעונ' שו) אפשרו לו לפתוח במה שמכונה 'המסלול השיקומי' ולהתיר את ליי' מודיי בשעות היום במדרשת רופק.

הכיסא החשמלי

מחקר השוואתי בין לאומי מפרך את טענת גורסיה הרתעה של עונש המוות

קליפורניה בסאן דיאגו, בניתוח סטטיסטיקה הפשע האמריקאי ב-1973 הם גילו עליה ברורה בשיעור הפשעים החמורים, בארבעת הימים הראשונים לאחר שאמצעי התקשורת מגלילים בהרחבה חזיון אלימות מסוג תחרות איגרוף, למשל.

שעסק במדינת ניו יורק בין השנים 1967-1963, כי לעונש המוות נודעת דווקא השפעה של ברוטלייזציה. בחודש שלאחר הוצאה להורג נרשמו בממוצע שני פשעים אלימים יותר מהרגיל. למסקנות רומות הגיע לא מכבר סוציולוגים מאוניברסיטת

וגארטנר בסטטיסטיקה פשע ("תיק הנתונים של פשע השוואתי") המכללת נתוני עבריינות מתחילת המאה עד שנת 1974. בנק הנתונים אמר לספק לחוקרים מפתחות ותוכנות על סיבות האלימות והעבריינות. הוא גם יכול לפתוח מחדש את הוויכוח על עונש המוות. הסוציולוג ג'ים מצאו בניתוח כל הנתונים ההשוואתיים מ-14 מדינות, כי תכיפות מעשי הרצח וההריגה כלל אינה גדלה כאשר מתבטל עונש המוות. נהפוך הוא.

שיעורים אסטרונומיים

כבר ב-1980 גילו חוקרים במחקר

שרות

DER SPIEGEL

מיוחד ל"הארץ"

עוד כאשר הובא לכיסא החשמלי, נשבע הגידון למוות כי הוא חף מרצח השוטר שבו הורשע. אולם אז ב-30 בינואר ורמו 2,000 וולט תוך רקות ספורות לגופו של האיש בן ה-33. רופא קבע את מותו מפנינים בעד עונש המוות מחוץ לבית הכלא בפי לורידה הריעו ומחאו כף. "אם יימשך קצב הוצאות להורג של ינואר", כתב "ניו יורק טיימס", יעלה "מרחץ הרמים הלגאלי" על גדותיו: 60 הוצאות להורג יבוצעו רק השנה בבתי הכלא אמריקאיים.

למעלה מ-70% מתושבי ארצות הברית הביעו במשאל שנערך לא מכבר את תמיכתם בעונש מוות - כמעט פי שניים מאשר ב-1966. שני שלישים מהנשאלים אמרו כי הוצאות להורג מרתיעות עבריינים בכוח. בכוח הרתעה של הוצאות להורג שוב העלו חוקרים אמריקאים על נסיהם מחקר מקיף: זו הפעם הראשונה שרכו הסוציולוגים ריין ארצ'ר ור' חמרי גארטנר מאוניברסיטת קליפורניה בסנטה קרוז מחקר השוואתי בין לאומי החל על פשעים אלימים בטווח זמן ממושך ("אלימות ופשע בפרספקטיבה תרבותית"), יוניברסיטי פרס. ניו הייבן ולונדון. התוצאה: טענת גורסיה הרתעה של עונש המוות "אינה קבילה מבחינה מדעית".

בעבודתם שנמשכה יותר מעשר שנים, אספו החוקרים נתונים מ-110 מדינות ו-44 ערים גדולות בעולם (רוב מדינות הגוש המזרחי סירבו לשתף פעולה. את הכמות האדירה של נתונים מספריים שילבו ארצ'ר

למעלה מ-700 הברית רוצים שזוהא משאך יוכח שאינו להיות מושפץ הנבזה ללא הברית. עד א הסוציולוגים תכופות הפשע הברית בריריה 30. אולם אין בן 1963 ר'73 הוכפל מספר שנה בוצעו בא רציחות. רק בו וירק מנו ב פשעים אלימים

הכסא החשמלי: לעונש המוות נודעה השפעה של ברוטליזציה

מהמקל לגזר

ארה"ב נוקטת גישה פייסנית יותר כלפי משטרו של פינוצ'ט, בתקווה לעודד מעבר בדרכי שלום לדמוקרטיה כלשהי

בקצרה, אולם עיקרי השיחה לא פורסמו ברבים. מוטלי שנסוג מהתבטאויות ראגה קודמות של הסטייט דפרטמנט, דיבר בלשון דיפלומטית על העניין שמגלה ואשינגטון בפיתוחה של צ'ילה. כא שר שאל אותו כתב מקומי לדעתו על נושא הצנזורה (על העיתונות) בצ'ילה, התייחס מוטלי לריבוי המשך תתפס כמסיבת העיתונאים שערך בנמל התעופה. "הייתי במדינות רבות שם היה זה בלתי אפשרי לאסוף כל כך הרבה אנשים", אמר והוסיף כי ב"מונחים כלליים" חופש העיתונות הוא צעד בסיסי במעבר לדמוקרטיה.

מוטלי עירפל את התמונה יותר מאשר הרגיש קו מדיני ברור. בששת החודשים האחרונים הביע הסטייט דפרטמנט שוב ושוב את "ראגתו" לנוכח צערי הדיכוי שנקט פינוצ'ט נגד מבקרים ומתנגדים. כדי להרגיש ראגה זו נמנעה ארצות הברית באחרונה ממתן מילווה לצ'ילה באמצעות בנק הפיתוח הבינ"א אמריקאי. בהבהירה כך את אי שביעות רצונה ממצב זכויות האדם במדינה זו. עם זאת, נראה שפינוצ'ט ופקידיו ממשיכה אחריה לא שוחחו עם אורחם האמריקאי על מילווה עתידיים מגופים בין לאומיים. האיטור הנבוכי על מכירת נשק לצ'ילה הזכור

אמר על מוטלי: "אני חושב שהוא יצר כימיה שלא היתה. הוא חיזק את המדיניות שלנו הדוגלת בנייטרליות". רק לפני שלושה חודשים אמר אותו דיפלומט כי אין ספק שבהיקרות האמריקאית על צ'ילה תגבר.

דיפלומטים כאן ציינו כי בתוך ממשל רייגן מתנהל ויכוח בין פקידים המצדדים בפעולה נמרצת יותר לבין פקידים התומכים בניסיונות שכנוע וירדותיים כדי להביא את פינוצ'ט לרובק בלוחזמונים שהוא עצמו קבע ולפרוש ב-1989. לכל הפחות, אמר פקיד, תזכה צ'ילה לתשומת לב מוגברת בארבע השנים הבאות. ההתעניינות האמריקאית החדשה, אמרו הדיפלומטים, נובעת מחשש כי טקטיקות נוקשות נגד המשטר יחזקו את הטמאל ויקצינו אותו, הרבר האחרון שבו מעוניינת ארצות הברית. אך אין זה ברור כיצד יכולה ארצות הברית לקנות להשפיע על הצ'יליאנים. אם כבר, ביקורו של

מאת ליריה שאוואז
The New York Times
מיוחד ל"הארץ"

הביקור שערך בשבוע שעבר ב" צ'ילה לאננהורן מוטלי, עוזרו שר החוץ לעניינים בין אמריקאים, ברמז כי אפשר שממשל רייגן נוקט גישה פייסנית יותר לאחר חודשים שבמ" הלכס מתח ביקורת על המשטר הצ'יליאני בראשות אוגוסטו פינוצ'ט. הודעה צ'יליאנית רשמית אמרה כי השיחות עם האמריקאים "התפתחו כאווירה של לבניות רבה, הכנה ועניין הדדי". אפילו תזמורת המשך טדה תרמה את חלקה והשמיעה את "נקי רודל" בטקס חילופי המשמרות ליר ארמון הנשיא. גם מוטלי נראה מרוצה. "גורלה של צ'ילה הוא כדיימם צ'יליאניות - כיום טובה", אמר כאשר עזב. דיפלומט אמריקאי אחר

הערות של מו ניחמה את העיתונ עד תחילת החורף ה. תונות משוחררת יבחי ברומצנזורה. אז הטיי פיקוח חרשים וסגר שנחשבו ביקורתיים אופוזיציה מתלוננים שום דרך להעביר א לתומכיהם. בעוד ריו הממשלה ותוכניותה בחצי תריסר עיתונ ריפלומטים ופקיד אמרו, כי אפשר שי הטקטיקה האמריקאי השפעה על המשטר פינוצ'ט בדרך כלל למשמע ביקורת. בעי יתר על כן, מעט מהאמריקאים שביקר רשמו כי אפשר יהיו

הארץ
היהודית
4.1.85

ביה"מ העליון החמיר עונשו של נועם ינון

הורשע על פי הודאתו
בנשיאת נשק ומשפטו
הופרד מחברי אירגון
הטרור היהודי

מאת נדב שרנאי
סופר "הארץ"

בית המשפט העליון החמיר את מול בעונשו של נועם ינון, שנעצר יחד עם חברי ארגון הטרור היהודי והעמיד את עונשו על 28 חודשי מאסר בפועל ו-20 חודשי מאסר על תנאי, במקום 18 חודשי מאסר בפועל ו-18 חודשי מאסר על תנאי, שגזר עליו בית המשפט המחוזי בירושלים.

ינון הגיע לעסקת טיעון עם פרקי ליטות המדינה ומשפטו הופרד מזה של 20 חבריו. הוא הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק, על כך שבחודש אפריל האחרון הוזן ביל לבקשתם של שני אנשים, שי ביקשו ממנו לסייע, בעניין חשוב לעם ישראל, בתובלת 50 מוקשים סוריים נטושים ממושב קשת למושב נוב ברמת הגולן.

פרקליטו של ינון, עו"ד יעקב וינרוט, אמר כי ינון וחבריו הם אנשים, שחטאם היחיד היא אולי, שנשרפו באש אהבתם לארץ ישראל. "אל" מה שמנחה אותו בכל רגע ורגע, אמר וינרוט — הוא מה אני יכול לעשות למען מדינת ישראל. עוד אמר, כי, "בינון טבוע אות הדין של המחתרת היהודית, למרות שלא היה שותף למעשיהם".

המשנה לפרקליט המדינה, עו"ד דורית בייניש, אמרה כי חברים בארגון הטרור היהודי ביקשו מי עמיתיהם ברמת הגולן להשיג את המוקשים. לדבריה, שימשו המוקשים להכנת חומר נפץ, שיועד ל"מטענים ששימשו את מכיני הפיצוץ באסונבוסים".

התביעה ערערה על קולת גזר הדין של כנופיית עין כרם

(ע). פרקליטות המדינה ערערה אתמול לביהמ"ש העליון על גזר הדין שהוטל על שלושת חברי כנופיית עין כרם, שהורשעו בהטמנת 14 לימוני רסס צה"ליים במוסדות דת מוסלמיים ונוצריים ובבתי תורה שבים ערבים באזור ירושלים.

בעירעור נאמר, כי בית המשפט המחוזי בירושלים לא שקל נכונה את חומרתן המפלגה של העבירות בהן הורשעו השלושה, שבגינן ראוי היה לגזור עליהם עונש חמור ביותר הרבה.

עוד נאמר בערעור, כי, מעשים אלה פוגעים וגורמים נזק שאיננו ניתן לתיקון לשמה של מדינת ישראל, המיפקדת על שמירת המקומות המקודשים לכל הדתות. כיה"מ"ש המחוזי לא ייחס משקל מתאים לנזק העצום ברכוש ובנפש, שיכול היה להיגרם כתוצאה מהמעשים, ובגזר הדין היתה התעלמות מן הצורך להרתיע, תועי דרך לבל ייתפסו למעשים נלוזים כאלה.

ל
:
:
אנ
קבע
את
עונש
בית
שנים
בעק
ב
בד
"כד"
אופי
ם ה
י י
רף ל
שנעשו
ים, ב
זשתתף
ה מיר
על פי
בב ער
ב לעבר
לים.
דורית
והי דר
שמדי
— א
מם של
התופ
פגיעה
— אנו
את ה
שטיח
עולמ

גדולים

רסה / יהודה שרוני

מוצעת לפדיון לרמה של 17.5 אחוז. השקל פוחת ביחס לדולר מתחילת השבוע בשיעור 2.5 אחוזים. ובהנחה שמדד המחירים בחודש דצמבר יסת"ם כ-6 אחוזים, מדובר בשיעור פי"ח חות מואץ יחסית שאין לו הסבר. אם תימשך מדיניות הפיחות הנוכחית יהיו אפיקי ההשקעה הדולריים אטר-קטיוויים לרכישה לפחות לטווח קצר.

זיקף
יור
ספת
נרות
של
סקות
יליון
מ"י
סדרה
זחלה
כל
צאים
חוב
וזים
סדרה
זשיך
איר
ממת

תשואה שנתית דולרית באחוזים	בנק
17.39	בל"ל 0.1
17.44	הסועלים ש
17.47	אי.די.בי. רג
17.38	דיסקונט א
17.38	המזרחי ש

שעמום בחיסויות

נראה כי המסחר בשוק המניות החופשיות בשנת 1985 נפתח ברגל שמאל מבחינתם של משקיעים רבים כבורסה. אווירה של שעמום וחוסר עניין שררה במסחר במרבית המניות.

יות
סבר
כמ"י
עם
0.8
קל
מ"י

אגרות החוב

-224	62616	3204	+14	2831
-240	61123	3206	+13	2649
-352	59639	3205	+12	2508
+286	60239	3210	+11	2264
+279	58841	3211	+10	2094
+275	58201	3212	+9	1945
+265	56027	3213	+8	1792
+256	53973	3214	-32	1667
-100	55194	3501	-30	1578
+748	52902	3502	-28	1438
+669	47300	3503	-28	1367
+669	46373	3504	-12	1322
+663	45099	3505	-11	1166
-1104	48160	3521	-11	1103
-1048	42459	3524	-11	1063
-1082	45346	3522	-9.8	990.2
-1057	42745	3523	-9.3	922.6
-1352	42770	3525	-8.7	845.2
-1404	43187	3526	-6.8	708.3
-1373	42148	3527	-6	614.2
-1376	40965	3528		
-943	39375	3529		
-922	38457	3530		
-948	38415	3531	+487	103302
-922	37292	3532	+450	96081
-955	37617	3533	+448	94280
-885	34716	3534	+441	93337
-850	35294	3535	-445	87786
-842	34161	3539	-492	85545
-1708	34560	3536	-11	85974
-1694	34223	3537	-34	81822
-1596	32213	3538	+386	81807
-1641	32315	3540	+390	82667
-1579	31089	3541	+377	80044
-1630	31341	3542	+382	80886
-1535	29427	3543	-1308	74805
-1635	30665	3544	-1358	73482
-1650	31585	3546	-1234	76322
-1623	30972	3547	-1258	73066
-1610	30670	3548	-1312	76328
-1596	29862	3550	+366	77272
-1550	28856	***		
-1				

ווה פיתוח
כפולה

מנהלי
פדיון
הנזילו
מעניי
ישראי
33
במחזו
מיליו
שקל
לישר
מול
בלבר
זים,
בתמו
ללא
תנ
נרשנ
גבוה
אופצ
22.1
19.1
איר
להס
ה
את
המ
הצמ
גלי
אח
שק
כמ
הח
סמ

תלמוד (תצלום: רחמים ישראלי)

מדינת ישראל

26.12.84

א.א.

„הגאולה תגיע ביום בו לא יהיו מסגדים על הר הבית“

11.9

כך צוטט בביהמ"ש מחסיני העליון מכנופית ליפתא ע"י יצחק עידן שהיה מקורב לחבורה שניסתה לפוצץ את מסגד כיפת-הסלע

ובין היתר עלינו לא פעם לעבר מלון אינטר קונטיננטל הצופה על הר הבית. מחסיה העליון היה ער מד לפנינו ונושא נאומים. יום אחד עמד ואמר: הגאולה תגיע ביום שבו לא יהיו מסגדים על הר הבית, כך העיד אתמול בבית המשפט חי מחזוי בירושלים יצחק עידן שהיה מקורב לחבורת ליפתא שניסתה לפוצץ את מסגד כיפת הסלע שעל הר הבית.

העדות ניתנה במסגרת טיעוני הגנה במשפטו של שמעון ברדה, הנחשב למנהיג החבורה. הוא נאשם ביחד עם חבריו בקשר לניסיון פירצת המסגדים שעל הר הבית.

אתמול התקיים יום הדיונים ה-2 שני במשפטו של ברדה. מרבית העדויות התייחסו לנושא השכרות רכב של אנשי החבורה. על דוכן העדים עלו שלושה בעלי סוכנויות השכרת רכב, שהעידו שברדה רכב חבריו, השכירו כלי רכב לפני ואחרי ניסיון הפיגוע.

מאת נדב שרנאי
סופר „הארץ“ בירושלים
„הגאולה תגיע ביום שבו לא יהיו עוד מסגדים על הר הבית. נסענו לטייל בארץ פעמים רבות

מחסיה העליון

התקופה

יהו לוי

(רים פישל)

„רחובות“ בירושלים

יום שלישי א' בטבת תשמ"ה

אשתו: חיה

בתו: שלומית

אחותו: רבקה

גיסו: מרדכי מטיוביץ

וכל בני המשפחה

נעלה לקברה ונו

מחר, יום חמישי, ג' בטבו

בשעה 16.00, בבית

נפגשים בשעה 15.30 בביו

או בשעה 15.45 ליד השער

כמלאת שנה לפטו

חנה לוכס

נעלה לקברה ונו

ביום שני ז' בטבת תשמ"ה

בבית העלמין בכפר-שמרעוו.

מצטערים על

מר פריץ

ומשתתפים בצערה של ג

לפטירת יקרתנו

זייל

זילוי מצבה לזכרה

תשמ"ה 27.12.84 בשעה 15.00

לכל מנחמינו

משפחת זיגרייך

קירכם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמ"ס

אלי: המשרד, נדו: 126, מ: 1 בון
דח: מ, סג: 1, תאו: 120285, וח: 1210

Handwritten note: ת"ח קיבלנו ויבוא

11.9

בלמס/מיד

אלו: אירופה, מע"ת, הסברה

סאת: עתונות-בון

תקסורת 9-11/2

לבנון

בשמוגרטר צייטונג ועתונים נוספים על גל הפיגועים נגד חילי
צה"ל בלבנון, המלווה את השלב הראשון של הנסיגה העתונים
סוגישים החודה מפני שפיכות הדמים הצפויה לאחר יציאת צה"ל
ומדווחים גם על דברי גרי כי הפיגועים אף יגברו. בוולט על
נסיגות אש"ף לחוק השפעתו באיזור צידון.

יו"ש

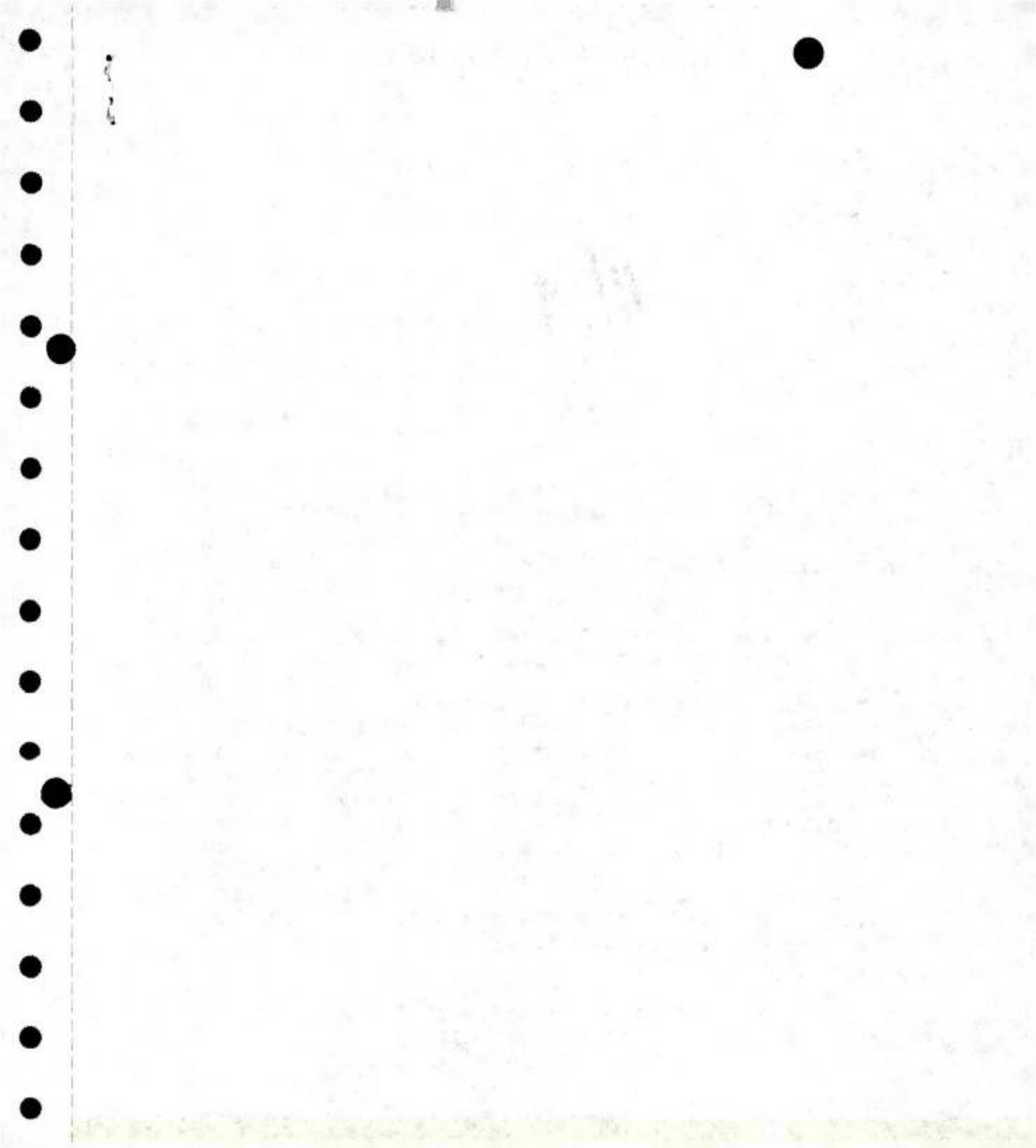
ישראל חשוב לנקוט ביד קשה נגד גורמי אי סקט בשטחים" על
דברי רבין דוח בסודדויטסה, בטוסספיגל ובוולט.
התהליך המדיני

ספד עתונים ביניהם הטגסספיגל והריינצייטונג מדווחים על
חילוכי הדעות הנמשכים בין אש"ף וירדן בענין החלטה 242
והיצוג הפלשתיני במו"ס אפשרי. הסודדויטסה כותב על דברי שה"ח
מצרים בדבר הצורך בהדברות בין ארה"ב ואש"ף ועל הערכת מצרים
כי ירדן תנקוט עמדה עצמאית. גם בשמוגרטר צייטונג (מילר סרטון)
על האפשרות כי ירדן תצא ביוזמה משלה. בפ.א.צ. (קוהלר) מאמך
גדול על ביקור פהאד נוושינגטון תחת הכותרת "רק ארה"ב
ססוגלת ליישב הסכסוך במו"ת". אש"ף

הוולט כותב על האפשרות שאש"ף יבצע שוב פיגועים באירופה כמו
גם על תכנונים ערביים לפגוע במתנגדי ערפאת. בסודדויטסה
ובפרנקפורטר דונזשאו על פגישת אנשי הרשימה המתקדמת עם ערפאת
בחונים.

ישראל

בטלוויה כתבה ביקורתית על קיצוניים בישראל המבקשים לבנות
הגות השלישי. ח"כ כהנא, המחתרם היהודית ונוצרים מיליטנטיים
מוסיים לנשל המוסלמים מהר הבית.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

בפ. א. צ. כתובה חיונית (נלרס) על שתי'פ עדובי יהודי בבית הגפן
בחיפה כמה עתוננים מדווחים בקיצור על הצפת שגדירות דפי'ג
במ'א בבקשות של ישראלים לקבלת אורחות גרמנית. עתוננים דב'ים
ממשיכים לעסוק בפרשת מוגלה, המשפט בישראל, ידיעות שונות על
סקום המצאו והמאמצים בישראל בדפי'ג ובארה'ב לאיתורו.
ש'ד-און

פפ: שהח, דהמ, שהבוס, מנכל, ממנכל, ממנכל, ממד, רס, אמן, דוצ-ים,
טעט, הסורה, בנסיות, לעט, אטינגר, סביר, וחוב, דוצ, אירא, אירב,
פרנ, לבנון, שטחים, מתאספתחים, מפוצות

Unholy competition for the holiest land

If you ever get to visit the Holy Land, and if you, like I, take the prophesies of the Second Coming (for Jews, the Messiah's advent) literally, you immediately become fearful of what kind of mess God has gotten Himself

and the world into.

Well, maybe not God so much. But what children!

Jews, Moslems and Christians: They're all in there botching things up right on the very spot where the arrival, so to speak, is to take place. If it were in an American town instead of Jerusalem, we'd call it Cathedral Square.

Some of the most ardent Bible literalists among us believe the ancient Temple of Jerusalem must be rebuilt, holding the place of dominance the two temples once held in the often not-too-holy Holy City.

That makes for problems, monumental ones. It's supposed to be built on the very site the previous temples stood on. Talk about city planning.

If the world thinks it has one massive headache over such things as whether Jerusalem and environs should be the capital of Israel and the related problems surrounding Moslem and Christian interests in the city, it hasn't seen anything yet.

You see, right now there happen to be two very, very important religious shrines there already. You can't just let the contract for rebuilding the temple to the highest bidder and wait for it to become part of the city's skyline.

Our Moslem brethren, whom I respect very much, especially having been put into jail with a few of them a couple of summers ago, only happen to think of Jerusalem as the "Navel of the Universe," and their beautiful Al-Aqsa Mosque and the celebrated Dome of the Rock would simply have to vanish for there to be no complications in rebuilding the temple on its old site. After Mecca and Medina, Jerusalem is the most sacred spot on Earth to Moslems.

Well, they're not going to vanish. Nor should they. At least that's the way I see it. The Palestinians have been trampled upon altogether too much, and that was happening long before the modern country of Israel was established in 1948 — largely at their expense. Things still are far, far from being just.

Yet, Jerusalem is where the Messiah will appear. Many of that genre of Christians who refuse to explain the Bible away with broad strokes of vague, ultimately meaningless interpretations, look for Jesus to return to the city that was once His familiar haunt. The more orthodox of the Jews also look for the Messiah to set up His reign there.

So certain are numbers of Jews and Christians of their ground that many of them are doing some very strange things, some which even they don't always condone. There are plots of attacks on the Holy Mount itself and actual attacks on Palestinians who get in the way. There are rather unusual real estate deals going on.

But perhaps the strangest thing — albeit very logical once one gives the premise of rebuilding the temple — is the operation of a rather formidable Jewish seminary near the temple site.

It's called Ateret Kohanim (Glory of the Priests).

These are no ordinary priests, but the revival of a long-extinct class of Levite priests and their servants so familiar to readers of the Bible. They're preparing so they will be ready with the ancient rites — animal sacrifices and all — when the temple actually is rebuilt. Rabbi Shlomo Aviner, the school's leader, is convinced the third temple will be built, but admits he has no answers about what will happen with the Moslem mosques now occupying the hill.

"That is a problem we leave to God to handle," he said.

That may be so, but 25 men connected with the movement which gave rise to the seminary either think they are acting in behalf of God, or else they might be having thoughts about getting another rabbi.

Those men, members of the mystic Gush Emunim (Bloc of the Faithful), are on trial by the Israeli government for

So certain are numbers of Jews and Christians of their ground, that many of them are doing some very strange things, some of which even they don't always condone.

attacks on Palestinians and for a plot to blow up the Moslem shrines to make way for Israel's messianic redemption,

presaged by re-erection of the temple.

Hopefully God has a more sanguine approach.

Rabbi Aviner believes the zealots' activities were a mistake that did harm to the cause he and his seminary stand for. But otherwise, the depths of feelings are quite evident.

"It is bothersome that the Arabs are defiling the Temple Mount," he said, "but we must sit and wait. Messianism is a belief in a better world. It won't happen in one day. First we have to build the land of Israel, reach a higher level of morality and justice."

He explained: "Building the land of Israel is a crucial stage toward redemption. Once we finish building the state of Israel, and we turn it into an ideal society, then we can continue onwards. It could take another several hundred years."

Nice talk, but he sees that "ideal society" being a day when Israel — not just Jerusalem — has no room for the Arabs. When the Messiah comes, he said, "the Arabs will learn that they have a role to play, a special place in history, and a place to live, but not in Israel. They will realize that Israel belongs to the Jewish people."

Gush Emunim, which has been engaged in buying Palestinian homes near the temple site in an equitable manner, nonetheless is heaping its own coals of fire on the political situation by being at the forefront of establishing Jewish settlements in the occupied West Bank. The morality and justice the rabbi spoke of certainly escapes me on that point.

But then no one ever did say the Second Coming would be a snap. A bang, maybe (and I fear for this very much), but not a snap.

111.9

30.11.84
Wash Times

קובץ ירושלים

גוזובסקי מ"כך" זוכה מהצעת רכב ומפיגוע

בית-המשפט המחוזי בירושלים קבע, כי להודעת "עד המדינה"
לייטנר (שנמלט מהארץ), שנמסרה במשטרה לא היה סיוע ממשי

לייטנר על "פעולה" משו-
תפת עם גוזובסקי וריכטר,
שבמהלכה הוכו ערבים,
הוצתו אוטובוסים בירוש-
לים וחברון והושלך בקר-
בוק תבערה למערכת ה"
עתון אל-פאג'ר".
אולם, בסופו של דבר,
זוכה, כאמור, גוזובסקי כן
האשמות המיוחסות לו. גי-
מוקם העיקרי של השופט
טים: להודעת לייטנר ב-
משטרה היה ירוש סיוע
של ממש - וסיוע זה
לא נמצא.

הודעתו במשטרה. זאת,
לאחר שקיבלו את טענת
התביעה כי על לייטנר
הופעלו אמצעים פסולים,
כדי שיחזור בו מהסכמתו
להופיע כעד מדינה, וכי
היו איומים על בני מש-
פחתו. בקשתו של הסני-
גור, עריד מאיר שכטר,
להציג הצהרה של לייטנר
בפני נוטריון בארה"ב, ל"
פיה הוא תורו בו מעדותו
במשטרה, נדחתה עליידי
בית-המשפט.
בעדותו במשטרה סיפר:

יקותיאל גוזובסקי, הנאשם הרביעי בקבוצת אנשי
"כדי", שהועמדה לריון כאשמת ביצוע פיגועים נגד
האיכלוסיה הערבית, זוכה אתמול בבית-המשפט המחוזי
בירושלים כאשמת הצתת אוטובוסים ערבים, בירושלים
ובחברון ומערכת העתון "אל-פאג'ר" במזרח-ירושלים.
אולם, לייטנר נעלם סמוך
לפתיחת המשפט, ואתמול
אשר רשמית כי הוא נמ"
צא בארה"ב.
אתמול עם פתיחת ה-
משפט, דומה היה כי בריו-
תנו של עד המדינה לא
תועיל לגוזובסקי. השופט
טים אליהו נעם וצבי טל
החליטו לקבל כראייה את

שלושה הנאשמים האחר-
ים - מאיר לייבוביץ,
לוי חזן ויהודה ריכטר -
כבר הורשעו ונידונו למא"
סר בפועל.
העדות העיקרית נגד גור
זובסקי היתה זו של קרייג
לייטנר, איש תנועת "כך"
שהפך לעד מדינה בעק"
בות הסכם עם השלטונות.

מעורבותם למחרת

111.9

אמנון קמליוק. כתבה שניה בסדרת כתבותיו של ד"ר קמליוק - ראה עמודים 6-7 במוסף לשבת.
ז, ליד צנעא. משמאל: יהודים ליד בתיהם בצנעא.

אי
ט
נ
ע
20
הק
ד
א
לכת

נתגלו 3 טיילי לאו של כנופיית ט.נ.ט

ויבאנו יום
והבואה
(א.א.א.)
9.10.84

מאת נדב שרגאי

סופר, הארץ בירושלים

משטרת ירושלים חשפה אתמול
מצבור התמושת, שכנופיית „ט.נ.ט”
— שמשפטה מתגלגלת עתה בבית הדין
משפט המחוזי בירושלים — התכוויד
בה להשתמש בו. המצבור נתגלה בי
שכונת עין-זכרון בירושלים וכלל,
בין השאר, שני טיילי לאו, שמונה
רימונים צהיליים מסוג 26 ורובה
קלצ'ניקוב. כן נתגלה טיל לאו נוסף
באזור חברון, סמוך לקריית-ארבע.
כנופיית עין-זכרון, שבינתה עצמה
„ט.נ.ט” פעלה בראשית השנה נגד
כנסים, אגודים באזור ירושלים ו-

הביחה 14 רימונים ממולכדים בפתח
חי מוסדות דתיים. כתוצאה מפעולת
לוחמה, נסגרו כמה נזירים וכמרים,
אתמול, עם תחילת משפטם של
האחים הרעי — שהיו חברים בכנופייה
פיה — פנה אחד מהם (עמרים) ליה
חוקר המשטרה, אמיר סלמון, וגילה
לו היכן מצויה התמושת. במשטרת
ירושלים גרסו אתמול, כי ייתכן שדי
הכנופייה התכוונה לבצע פעולה בי
חברון ולעודך כך תובא טיל הלאו
אל קרבת קריית-ארבע טיל לאו
מועד לשימוש הדי-פעמי נגד סניקים.
הוא מצוי בשימוש צהילי, טילים אלה
נגנבו, כנראה, מצה"ל על ידי חברי
הכנופייה.

של 20 אחוזים.

אחד ממוקדי המכירות הנדרש לים היה הנויות השקם, שם ניר כרה תנועת קונים גדולה במי יחד בשעות אחר הצהריים. הביקוש היה למכשירי טלוויזיה, ודיאן, מערבליים ומקררים. המוצרים נמכרו במחירים הישנים, ולדברי

אין תנועה. המבואות בשטח היתה קצת שונה. אמנם, הסוחרים גבו את המחירים המורפיעים במחירון של 1 באוקטובר, אבל הם ביטלו או צמצמו את התנחות בשיעור של 10 עד 15 אחוז שהיו נהוגות עד היום. רובם אף הודו בכך. כך, למשל, אירגון סוחר ירושלים

יבואנים: לקוחות לא ביט

מכונות יתייקרו ו

מואת ראובן סדהצור

בניגוד לחישובים שבוצעו מייד לאחר היוודע ההחלטה על תוספת חובת ההפקדה בשיעור של 25 אחוזים, ולפרסומים כי נושא שנעשו בעקבותיהם, מתברר עתה, שמחיר כלי הרכב החדשים יעלה בשיעור נמוך יותר מהעלאת ההפקדה. הדבר

גובע מכך שחובת ההפקדה מי חושבת רק על מחיר היסוד של המכונות ולא על מס הערך הנוסף ועל הרווח של היבואן. בשל זאת, יעלה מחירן של המכונות החדשות בשיעור של 18-20 אחוזים בלבד, מסוכנויות הרכב השונות נמנעו אתמול, שבניגוד ליות

הר הקור האו 23.9.84
111.9

הורשע בקשר לפוצץ את כיפת הסלע בלבד

אבינועם כתריאלי נידון ל-15 חודשי מאסר בפועל

נאשם כתחילה גם בחברות בארגון הטרור, אך סעיף זה הושמט מכתב האישום נגדו בעקבות עסקת טיעון עם פרקליטות המדינה * השופט ציין כי הנאשם נכח כחובש בזוועות אימים בפיגועים חמורים והמחזות פעלו בתת הכרתו

16.2%

רוב מטר מתנגד לשי המהירות ב ממשאל דע מכון פוריי רץ לאור רנים בשיו האחרונות. 74.4 אח לשיתופם

גרו ל

ניג

מ-5

גורם מי כל השרות אהדות הל התאם לכ עדת השו גוד אינטר לה לבין ע אותו גור ללים שנקם ואושר עי מפורש שב את ענייני ניגה עני כשר לבין הוא הוס

פגיעה בקודשי האיסלאם עלולה ל" לבות קנאות זו ולהביא פורענות על ישראל. המדינה אימצה את עק" הונית חופש הדת והפירוטו הן כי מגילת העצמאות והן בחוק יסוד המדינה, כמע השופט.

לפיו, ערכו המוסר וטובת העם דורשים שמירה קפדנית נגד חילוי לם. לא יתכן שאדם יסתמך על אי" דיאלים מוטעים, כדי להפר את של" טון החוק יפגע בעקרונות אלה, הוסף. השופט אומר בפסק דינו, כי ישכנע שאבינועם כתריאלי הוא "בעל מידות תרומיות של התנדד" בות, הרבה עצמים ועזרה לוולת, שכאל לידו ביטוי בתחנתות למשמר האורח, למגן דוד אדום, ובהתנדד בות לזוועה טובהרת בצה"ל, שפע" לה במבצעים מיוחדים, שסיכון ה" חיים שבהם גדול. הנאשם נלחם בתורף נפש במלחמת שלום הגליל, נפצע שלוש פעמים וכתוצאה מכך הורד הפרופיל הרפואי שלו מדר" 97 ליוז והוא הפך לנכה".

בלבד וכתריאלי ישתחרר מהכלא בעוד כיו הודשם, לאחר שירצה כבר תקופת מאסר דומה. היבט נשק - אישים משני בנור דינו כתוב בין השאר ה" שיפט: "החומרה שבמשפטו של ה" נאשם היא הסכמתו להצטרף להתי ארגון, אשר מטרתה פיצוץ מסגד כיפת הסלע בחר הבית. האישום של החוקה והיבולה של נשק הוא משני, אף כי הוא חמור כשלעצמו". אנו חיים בתוך א" של מדינות האיסלאם המקופות אותנו. אין זה סוד שיה" קנאות הדתית פורש והולכת בארץ צות אלה התרשות עלינו רעות.

כאמ נדב שרנאי,

שופט בית-המשפט המחוזי, סאיר מידון, גזר כיום שישי ארבע שנות מאסר, מתוכם 15 חודשי מאסר ב" פועל על אבינועם כתריאלי, שהור" שע בקשר לפוצץ את כיפת הסלע, לאחר שהודה בעבורות שיוחס לו, במסגרת עסקת טיעון עם פרקליטות ה"ת.

אלו נאשם כתחילה גם ב" חברות בארגון הטרור היהודי, אך סעיף זה הושמט מכתב האישום נגדו בעקבות העסקת, אם נזכיר ל" כתריאלי שליש מתקופת מאסרו, יעמוד ביעש על 10 חודשי מאסר

ח"כ שליטא בתגובה לדיעה בהארץ

"לא השתמשתי במונחים אישיים נגד אהרון שדר"

היה בעיתון

המרכז מערכת

אחריות

גם ל" ש" כי שיות"

רע" ר"י

ביהודים, כדברתי.

אהובנו

יעקב עזי"ו

אינו

החלויה תצא היום יום ראשון כ"ו בשעה 2.30 אה"צ מהכניסה בה ירושלים.

המתאבלים: ימ
ע
ומשפחות: צו

בצער רב אנחנו יודעים
לקירן

אלכסנדר שי

החלויה היום יום ראשון כ"ו בשעה 15.30 בכ"פ

ד"ר לסטר לונס:

"גופת היטלר היא גופת כפילו"

גילה, כי זיהוי הגופה שנמצאה בבונקר בידי הסובייטים נקבע על-פי השינויים בעוד שמעולם לא נמצאו תיקים על מצב שינוי של הפיהרר * סבור שהיטלר התאבד ביריה

טים. בדו"ח הסובייטי על הבדיקה שלאחר המות נאמר, כי האדם שנמצא בבונקר מת כתוצאה מ-

לונדון (ע"צ). מלומד אמריקאי הביע שלשום סברה, כי הגופה שמצאו הסובייטים בבונקר של היטלר בעת שנכנסו לברלין בסוף מלחמת העולם השני לא הייתה, למעשה, גופת הפיהרר, אלא של כפילו. ד"ר לסטר לונס, פרופ' לרפואת שיניים באוניברסיטת קוניטיקט, אמר את דבריו בירצאה בפני האגודה הבינלאומית לרפואה משפטית, שהתכנסה באוקספורד. הוא ציין, כי הדו"ח של הבדיקה שלאחר המות קבע את זיהוי הגופה בעיקר על-פי השינויים, ואולם, לדבריו ד"ר לונס, לא נמצאו מעולם תיקים כלשהם של מצב השינויים של היטלר. הפרופ' האמריקאי אמר, כי הוא הגיע לסקנה זו לאחר מחקר שנמשך 18 שנה.

פרופ' לונס ציין, כי נוכח המסירות הרבה שגילו מעריציו של היטלר כלפיו, אין להניח שלא צייתו להוראתו של הפיהרר, אשר ציווה עליהם לדיאוג לכך, שגופתו לא תיפול בשום פנים ואופן לידי הסוביי-

התאבד
פרופ'
לא

זויעיה
(א"פ)

לשלם את
ית. למרות
אמשלה נקי
ה האכטלה
זר במערב

קבלת תבי
שכר תביא
שיב לרטה
1983 עד 198

לוח-עוילר

הארץ 14.9.24

הר הבית בידינו?

9. 111

דיוקן התכנית לפיצוץ כיפת הסלע על ידי נאשמי המחתרת היהודית — כפי שבאה לידי ביטוי עד כה בהודאות שהוגשו לבית המשפט — תוך שמירה על כללי הסוב יודיזה

מאת נדב שרגאי

השנה לפרקליט המדינה דורות ביישוב העמק שבטוב הבא ליד שוקן המבונה בבית המשפט הישן בירושלים ותכנן מרשמי פים המרשים יעקב בול, צבי בן ואברהם פינקלמן להטיל הסיון, כך נשמרה על ביטחון המדינה, על פרק זה, הבית הפרטית המחתרת הייחודית ספוליטיקה של נאשמי ארגון הטרור החדר יתגבר. שולי זיהם כבר חזרו להם להגיע בן על סמך הראיות שהם נכבד, של יהודה עציון, יהודה בן, יוסף צוריה, גלעד פלאך, אבינועם כהן, יואלי, יוסף מהודאתה של בניצונו זמנה שמרן העניו לבית המשפט בשלבי הארכת המעצר של נאשמי בשלבי הארכת המעצר של נאשמי ארגון הטרור הישראלי שטרם נלחן דיוקן של התכנית לפיצוץ כיפת הסלע — תוך שמירה על כללי הסוב יודיזה, האוסרים לפרס בגלל שא סמבר לחומר שהוגש והושמע כבר בן כותלי בית המשפט.

לו תוך יחס מורכב של נאמנות מחד אחד והולסה לשינוי מצד שני (...). כוונתה הכללית והיא לחלל תנועת גאולה שתוריל את המדינה ליעני האמת שלה. תאריך יעד: לא גובש. בכל הודאותיהם אנונימי הנאשמים כי הודעות אמת ותוכנת לפרטיה או לא היה גורד מתי ואם תוצא אל המועד. רק יהודה כהן אמר כי הודאתו, דובר על אשפות שהן כשלה תבוצע בערב יום הכיפורים או בליל הסדר.

מטעי האביקודו של קיצוץ רמת מג' שמים בגולן, בינו של ישועה בן שושן בשכונת מקור בורח בירושל, יום, דירה ריקה בירושלים ויהדות כודמנה בין החברים עצמם.

העצמות והזרועות: גלעד פלאי, השתתפותו בסיועים ובתפניות וגם בעזרה להריגה שבוצעה על ידי זיהם בן דוד לתוך הר הבית, כאשר אנוי סיעתו לו כמחויב (...). מיד לאחר התהלה הביזיקה התגלה זיהם על-ידי שומר הוואקף יחד עם זיהם כל לטעם ושנינו רענו בבהלה לי כיוון העיר העתיקה. יהודה כהן, התצפיות בוצעו מגג ישיבת הר כותלי, יוסף צוריה: "ביצעתי את התצפיות שהחפורי לאורך תקופה של חודשים מספר, את האינופורמט היה הסברתי גם בכתב וגם בעל-פה (...). ביצעתי כולם הצפיות בשעות הלילה בעזרתי במשקפת ובטלסקופ וגם נעזרתי במיילי אורך העניין (...). במהלך אותה תקופה הסתחפתי במנישה שבה הי-

צנו תוכניות, כלומר הוצגה תוכן של הר הבית ודובר על אפשרות כניסה למקום, יהודה עציון: "לא סוכנו דברים סופיים ולא הגענו לתכנון מפורט, מקיף וסופי של הפעולה בהר, להבדיל ממערך החי בלה בבחנת, עקב תוכנו לפרטי (...). כמסגרת זו נוצר בהשתתפותי דוה לאימונים ושל מטען מורכב לעמוד עולה, ושל מטען מורכב משלושת הקלים המיועד לאופנה (עמוד מרובע) - (...). נרכשו צי" לוכו אדיר של תהר, השופט ישראל וינרי: "עיון בהודאת דן בארי מוכיח בין השאר כי הוא צילם המונות מס' פר של המסגרת."

תוכנית המבצע: יהודה עציון: "ההתייחסות לטיעון הר הבית (...). הוא לשיטה של ביצוע מי אורך רי 270 מ' רוחב במרכז המלבן הפנימי בני הערבים, הארם שריף, רכשנו משתיקי קול שהושבעו להשתמש בזהם במקרה הרום תוך כדי המעור ילה, אם לא נעלה להשתלם כל אנשי הוואקף באמצעים קרים. מי אחר יזמר כשלה הוכנה להשתמש במשתתפי קול והתכוונו לכן להשיג השם באמפולות של גזא מדעי (מאלה שבמסגרים בשיומוש המטטרר (ה). כמו כן רכשנו אמצעים למח" קון מטעני הנפץ שיוצרו להפיל את החלק המרכזי של כיפת הסלע ה" סלע. לא התכוונו לפגוע בקירות התיצוניהם של המסגד שהם בנצובי 15 מ' ולכן היו משמשים, אילו בוצעה הפעולה, כתומת מגן מצויד. נצ בני נוק סביבתי מהתיצוץ. כך הושג הימרי הנפץ. איסוף

תוקשים ברמה גלעד פלאי: "פרקד בו מטען שקרו מתקן צמח שריון ממתנה של גליל בגילוי. כוחמים לחומר הנפץ: גלעד פלאי: "החומר הועבר לגוב, לאחד הכוחמים של כשפת הנמך."

הנפץ: "יום הספיק שלפני הפכה לקחת" המברר שבושש נוב שק יוסף, שהחיל קופסאות סמואלות במזמר, שבני בועז אמר לי שהוא חומר נפץ (...). הוא ביקשנו להעי בר את הקופסאות עם החומר הזה למנהם ליבני, וזאת על פי בקשתו של ליבני (...). העברתי את הקופ" סאות שבשק (...). שטתי את הקופ" סאות בממונית שלי ובמטרו הורה לסוכית- החברתי לו את השק רק כמזונו שבה (...). את הקופסאות האלה הכנן כנחם ליבני, ולאחר שנתן אותם למסגר להלחמה, הברי אם לגוב ובמסגרו של אתי יענקל לה. נזחם לתוך הקופסאות האלה זעיר הנפץ בצורת מבשש שזוהא על ידי קצרות ארבע, לפי בקשתו של מנתם ליבני, כפי שהבינותי, הן היו מיועדות לביצוע פיצוץ ב" הר הבית במסגד כיפת הסלע."

מבדת תוכנו לפץ: כנספה אי מרי ההבלה וכלי הנשק ואמצעי החלימה שנבששו אצל הנאשמים ובאתונתם. ברשותם ובאזונתם של בנצ, יוסף ויצונו הנמן בלבד נמר באו — במחשן בירושלים שהושג כי יעקב הנמן וליהודה עציון — לו מצמדי הבלה מתוצרת העיש. במחשן באזונתם של יעקב הנמן

וזנו בועז במזבש טוב שגולו נמי צאו 710 מאיצים, 192 מאיצו חבי לה, 100 מי פתיל בטחון, 35 אצב עזת חברה, 108 כוורים, 5 גלילי פתיל רועם באורך של 150 מ' כל אחד, 13 רימונים לרובה גליל, 113 מוספים מסוג M-46, 45 כצתי חבלה מסוגים שונים, 9 נפצים רמי לים, 2 מטעני חבלה מס' 104, 104 לבנות חבלה במשקל 111 ק"ג, 2 מטעני חבלה מס' 18, נרות ורמי מוני עשן, מטען חבלה בתוך קופ" סאות עץ עם שני כמנטים וכן שתי לבנות חבלה, 12 כממדי חבלה מס' 2, 6 מטעני חבלה, 8 קנים לנשק ושקים המכילים שאריות של חומר נפץ.

מיוע לא מוצקה התיכנית: יהודה כהן: "כאשר הוכנסו שתי הר טנבים זהר, ירדה התוכנית מ" חזרה גלעד פלאי: "ביום אופן מ" התקבלה החלטה על ביצוע. היה רק החלטה לבחון את האופציה הי זאת (...). תוך כדי הפעילות מס' ביב לגושא הר הבית הנפתי להח לטה מוצקה שא אינה הדרד הנמ" וז".

יוסף צוריה: "המבצע לא יצא אל הפועל בגלל סיבות שחלק מהן טכניות וחלק אידיאולוגיות". אבינועם כהריאלי: "לאחר מעשה ההרשתי אל טוב ולא שלם עם כל הענין ומאחר שלא יכולתי לחזור מדברים שמבר נעשו, ניתקתי כל קשר עם יהודה עציון ויוסי צוריה, עד כדי כך שלא עניתי למכתבי ולטלפונות ונספחתי שלהם (...). למען האמת, לא האמנתי ביכולתם לממש זאת מכמה סיבות, כמו למשל סוג האנשים שהם אמרו שהם לוקחים לפעולה. הרוץ: השופט ישראל וינרי: "במסך דינו של יוסף צוריה: "א, מת נכון הדבר שהמינוע בהר הי בית לא בוצע, אולם כלל ידוע הוא שהעברה של קשורת קשר הוא בריה בפני עצמה..."

במחשן באזונתם של יעקב הנמן

כהנא מאי יים:

אפרוץ ללשכת הרצוג

אם הנשיא לא יזמין אותי להתייעצויות"

— מאת צדוק יחזקאלי, כתב "דיעות אחרונות" —
הרב מאיר כהנא שלח אמש מיכרס לנשיא המדינה
חיים הרצוג, ובו כתב: "אם לא תזמין אותי להת-
יעצויות על הרכבת הממשלה אני אפרוץ בכוח ל-
לשכתך". — כך נילה כהנא עצמו אתמול בעת שנשא
דברים בפני קהל-תומכים מארה"ב.

היתה זו אחת האסיפות
הראשונות של כהנא מאז
שנבחר לכנסת. האולם ב-
"בית העתונאים" בירוש-
לים היה צר מלהכיל את
(סוף בעמוד 8)

ארכיוב - 111
10/10/50
29.7.84

כהנא: אפרוץ בכות לנשיא

(סוף מעמוד ראשון)
מפריצו של הרב, שאפילו הודעה על הטמנת פצצה באולם לא עוררה בקרבם כל בהלה. לאחר שהגיעה

ההודעה, נמנעה המשטרה מלפנותם מהאולם, והסתם קה בכך שכל אחד מתנוכי חים בדק את סביבתו הי קרובה, ואכן, האיום האנ

הוא הכחיש בתוקף, כי עבר על החוק בתחלופת והצחצוח שקיים בעיר הי עתיקה באמצע השבוע: "רק הפחדנו את הערבים קצת, אני לא כזה מטומן טם, אני מחכה לחסינות שתוענק לי כחבר כנסת, ואז אפעל". כהנא גילה, שברגע שיקבל חסינות היא מתכוונן עללות יחד עם אנשיו להר הבית, להשי חלט עליו ולהקים בו בית כנסת. "יש הרבה אנשים שמוכנים לכת לכלא בש" בילי", הבטיח הרב.

במקום נוכח צוותי טל וויזיה זרים רבים, אשר צילמו והקליטו את הת בטאיותיו של כהנא. אנב, היה בפיו גם מסר לשלטו נות ארה"ב: הוא הזהיר אותם, ש, אם יעזו לשלול את אזרחותו, הם יסתככו אתי מיד במשפט בניה"ד הנבנה בארה"ב."

גימלי בהטמנת הפצצה נת גלה כמובן.

כהנא התייחס בביטול לגל הביקורת בעתונות כלפיו. "אני אומר תידה על גל השינאה העצום כל" פי, ששוטף כיום את כלי התיקשורת זה רק עוזר לי", אמר.

כהנא, בנאום חסר חסי ביו, הנדיר את מגילת הי עצמאות כ, מסמך סכיווס רני, שנכתב ע"י אנשים מכולבליים, לטענתו, יש ניגוד בין מדינה דמוקרטית למדינה יהודית, ואם נאפשר לערבים להתרבות — הם יהסכו את המדינה למדינה ערבית, "אין בדעי חי להססיד את המדינה לי תינוקות (ערבים)", אמר. המדינה הישראלית באכזבה רבה לביקורת שהטיח בגיו כלפיו. "הוא יותר חולה מ" כפי שחשבתי", אמר.

בילו עם רכב גנוב בצפון - נלכדו באילת

— מאת בצלאל רובין, כתב, ידיעות אחרונות" — שני צעירים, אחד בו 20 והשני בן 17, תושבי ירד שלי, שהשקה נפשו לבלות כספריה ומאילת, באמר צעות רכב וכסף גנוב, סימום שלשום את הוספתם בתור המעצר של משטרת אילת.

עד שהגיעו לאילת, שם נעצרו על ידי המשטרה. בחקירה הודו השניים שניצלו את כרטיס האשי ראי ואת הציק. לקניו. אחרים, ככל הנראה הם יובא היום לבית המשפט בעיר, והמשטרה תבקש את הארכת מעצרים.

השניים גנבו בתחילת השבוע, מתושב ירושלים, מכונית מסוג רנו 14 ועיי סה יצאו לבלות בספריה. לאחר בילוי של יומיים ב" חוף הכנרת, החליטו להרץ רים לאילת, לא לפני ש" הצייד לנפסקי ציקס ר כרטיס "אשראי של י"ש" ראו שגנבו ממכונית "סווא" שחנתה בחוף גולן, ליד הכנרת.

באמצעות פנקס הציקים וכרטיס האשראי מימני הי שניים את המשך החופשה.

ת של גיליון ש'י

זים בכתבי-ערבות של בנק המזרחי. ברוקף מיליוני דולרים.

עריד אורעד טען עוד, כי המנהלת החשודה במתן שוחד למנהל סניף בנק המזרחי בהרצליה, וכי בהמורה היפנה המנהל לקיחות לחברת "מ.ג." ע"י הוציא כתבי ערבויות מוזישיים. אשה חשודה גם בקשירת קשר לזיוף צ'קים, החתומים עלידי לקו-חות. היא הסכימה לתנאי השיחרור שביקש בא"כוח המשטרה. מולל ע"י כוב יציאתה מהארץ. כמריכן ביק"שה החשודה לאסיר פירסום פרטים המזוהים-אותה.

מ.מ.ג. למי- שורה כעמירות י"ה מסוף-השבוע השלום בתל-י שכל.

יצית לחקירות ורעד טען, כי התברה לצורך טקעות הסיגני-ביצע עבירות פים. ובין הש"י-ית קשר לדי ותחייבות. הנוד

נפש" עבוד - 50 דינר

בעליו. אולם הבעלים לא היה מרוצה. בריכבו חסרו חלקים רבים. כאשר ביקש גם אותם, אמר לו איש-

יארר, אחרונות" של נזנכי סכר

וגליו לא יושלו. מנגיית בכירה ראשונה ל פרקליטת מחוז המרכז עריד נורית שניט, ציינה, כי הבריתות הרבות של חליוה מהכלא מחייבות שמירה קפדנית עליו. את אייהסרת הכבלים מעל רגליו. חליוה, המכונה האגס הבוכה" שפרט עתה ל-22 שנות מאסר על מע"י אונס קודמים.

חליוה בן ה-35 חבש ל-ראשו כובע טמבל ועל צווארו הגיח מגבת. בהס"כירו: "אינני רוצה להצ"טלם ולכן המגבת כדי לכ"סות את פניי". מאוחר י"תר הסיר את המגבת מעל פניו. וכשהוא מגולח ל"משעי ונאות להצטלם גם על ידי הטלוויזיה. באולם היו אמה ואחיה של אורלי דובי ד"ל.

השופט שטיינברג הסביר לנאשם את מהות האשמה. רצח החיילת אורלי דובי, וכי עליו להיות מיוצג על ידי סינגור. הנאשם יכול למנות לעצמו סינגור. או שבית-המשפט ימנה. ה"נאשם השגר כי הוא מב"ט

נעצו ע"י

יוסף דניאל בן 29, נכמית-משפט השלום בתל-חזק ושטקו ערוסי. ציגו המשטרה ממ"ס-מלול עמרם, טען בבית-ה"משפט, כי יוסף דניאל, רצה את השניים על רקע סיכסוך בין עבריינים על איזורי שליטה בסחר סמים. כזכור, נכנס יוסף חזי-

הזמר הגש - החוקר: "על-נו

הזמר זהר ארנוב נע-השכנו, בסקורת השח"חיים שטיינברג, להמרישה זמנתי, לאח

קוראות והוא

9. 111

נפש ממש, כגורם המפחית את אחריותו המוסרית והמשפטית, אף כי אינו מבטלה כליל. "אולם הדוקטרינה של האחריות המופחתת טרם אומצה על-ידי המחוקק במדינת ישראל", הוסיף, והחליט להרשיע את הנאשם בעבירה של נסיון הרגה, עם זאת החליט השופט, להביא בחשבון את הנסיבות המיוחדות של המקרה לפני קביעת העונש, את מתן גזר-הדין דחה השופט בזק, עד לקבלת תסקיר מקצין-מבחן. יזהר באר

צות אימפולסיבית של מעשה אלימות, ללא כל מניע. במקרה האוטובוס שוכנע השופט, כי המעשה בוצע על רקע ליקויים נפשיים ומחשבות התאבדות ראוותנית, מצד אדם שאישיותו אינה בשלה; מצד שני, לא הסכים, כי הנאשם פעל כאוטומאט, ללא כל רצייה וכוונה. נסיבות מסוג זה, קבע השופט בזק, הולמות את הדוקטרינה של "אחריות מופחתת", שמשמעותה העיקרית היא התחשבות בליקוי הנפשיים של הנאשם, שלא הגיעו לכלל מחלת-

ך גם הבן; מנותק ד דלה מפני כישלון, לשלוט ברגשותיו. צעלו לעניין בעל יבני, עובר קשה תחושת רבה "הוא נוטה ל... האחרים". יו תשומת" שאלמלא א היה זה עברת בע שווא

13.7.84

כל אנשי כהנא

בתנועת "כך" רואים את אחוז החסימה. תקוותם שהם רואים אותו מהצד השני

הנוסף, שאושר להקרנה, פסל כך תשדיר אחר, המביע תמיכה במחתרת היהודית, בטענה שזוהי עבירה על חוקי הסוביידיצה. "כך" טוענת, כי גבריאיל כך, שכבר הוכיח את עמדותיו העוינות נגד הרשימה בעצם ההחלטה לפוסלה, איננו יכול עתה לצנור את המישרים כטלוויזיה, לאחר שבית-המשפט ביטל את פסילתה של התנועה. הפגיעה ברשימה גדולה כמיוחד, טענו נציגי "כך", כיוון שממילא מוקצבות לה רק עשר דקות שידור. הנוק העיקרי הצפוי מפסילת המישרים טענו, הוא פגיעה בסיכוייו של יהודה ריכטר, מועמד מס' 2 שעצור עתה.

יהודה ריכטר, הנאשם בירי על האוטובוס הערבי ליד רמאללה ובשורה של פיגועים נגד מוסדות דת מוסלמיים כאזור ירושלים, הוצב במקום השני ברשימת "כך" לכנסת, אחרי מאיר כהנא. ריכטר, העצור עתה בכלא תל-מונד עם עצורי המחתרת היהודית וממתק לפתיחת משפטו, התפרסם לראשונה לפני ארבע וחצי שנים, כאשר הסתגר בבונקר של ימית המתפנה ואיים להתאבד. הרב כהנא הוועק או במיוחד מארצות-הברית, כדי להניא את ריכטר מלממש את איומו, אם תזכה "כך" בשני מנדטים, ישוחרר ריכטר מכלאו.

סקרים אחרונים מראים, שהפעם יש סיכוי ש"כך" תעבור את אחוז החסימה. למרות החשש שקלות מעטים בכבר ימנעו את כניסת כהנא לכנסת, לא ערכה הרשימה הסכמי עודפים עם רשימות אחרות. "היו כאלה שהציעו לנו לחתום הסכם עודפים. פלאטו שרון ואחרים, אבל סירבנו. לא מצאנו תנועה שתהיה מקובלת עלינו", אמר השבוע ברוך בן-שלמה, מעוזריו של כהנא.

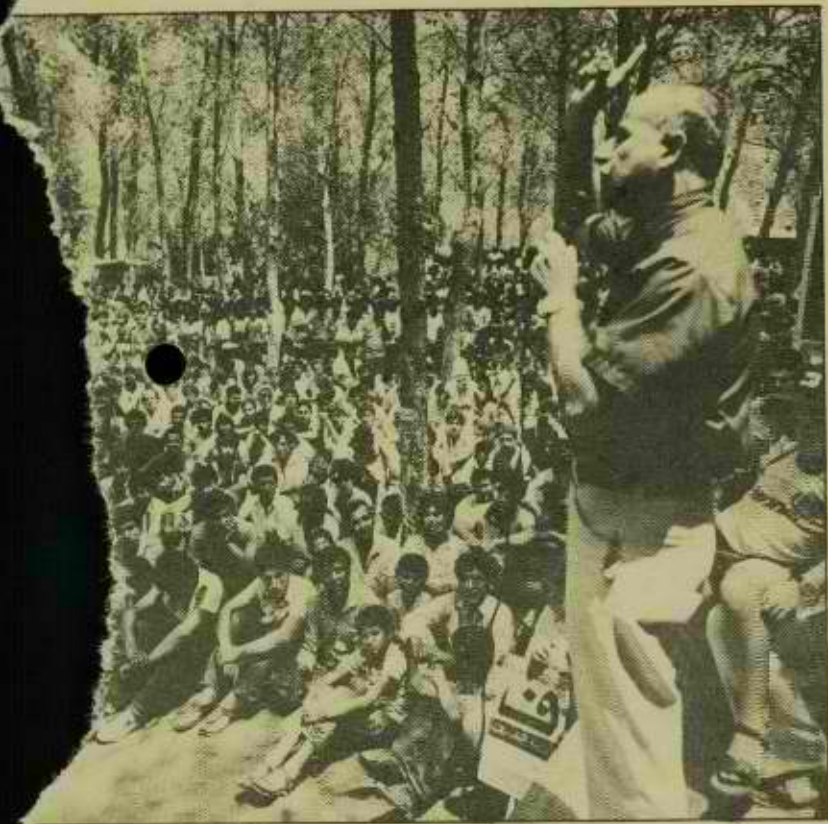
מבין הארבעה העומדים עתה לדין בפרשת הירי על האוטובוס, האישומים נגד ריכטר הם החמורים ביותר. ריכטר התייצב לבדו מול האוטובוס העמוס, כאשר חבריו ממתינים לו ומאבטחים את דרך הנסיגה, ופלט לתוכו מחסנית כדורים. במקום השלישי ברשימת "כך" הוצב ד"ר ברוך גולדשטיין, רופא מקריית-ארבע, עולה חדש מארצות-הברית. במקום הרביעי מופיע אבנר אוזן, נהג אוטובוס דן (הוא בן-אחיו של השר אוזן).

בראץ שווה עתה רוכרט גייקובס, חבר ועידת הנשיאים של הארגונים היהודיים. גייקובס טוען, שהקים קרן על סך מאה אלף דולאר, המיועדת להעניק פרסים לאנשי צבא ובטחון שלא ינהגו על-פי התקנות הצה"ליות בטיפול בערבים, אלא "על-פי הכבוד היהודי". שני שיקים בסך אלפיים דולאר כל אחד כבר הוכנו לשני אנשי הביטחון שהרגו את שני המתבלים, שחטפו את אוטובוס קו 300 בדרך לאשדוד, לאחר שנפלו בשבי. עתה ממתינים גייקובס ואנשי "כך" לפרסום שמוחיהם של שני אנשי הביטחון, כדי למסור להם את הפרס. יזהר באר

הרב כהנא דרש השבוע מו"ר ועדת הבחירות המרכזית, השופט גבריאיל כך, לפסול עצמו מלדון בתשדירי הבחירות, לאחר צינוור המישר של יום רביעי. אחרי תשדיר הדם

יטה על חפיו, ו... ינקלע היתה התנהגותו דפורציונאלית, ללא יחס זהו האשמים העיקריים בלו אותו לאוניברסיטה, לים, שהביאו לניכור שבין

כי אכן לפנינו מקרה של פתע את הכרתו ופעל, כמובן, מזכה את הנאשם מעשה שלא קדמה לו רצייה גדר מעשה, לפי עקרונות החוק השופט בזק, שאחד מן הספרים אחריותו הפלילית של הלקר וזכה באנגליה אדם שהשליך בנו האהוב עליו, כיוון שבית-כי האיש פעל בלי הכרה, וזחי, שעלול להביא להתפר-

הכומר אבואל-עסאל: מדינה פלסטינית על אדמה פלסטינית (רוני נעמן)

ברק"ח מודאגים. המונופול שלה ברחוב הערבי בסכנה. תוך זמן קצר להפתיע הבטיחה לעצמה הרשימה המתקדמת לשלום הישג אלקטוראלי, שרשימות אחרות עמלות עליו שנים. מיצארי יהיה, כנראה, בכנסת, והמאבק עכשיו הוא להכניס את פלד. שתי הרשימות מנהלות מאבק עז, שסיכל מראש כל סיכוי להסכם עודפים. לרק"ח זה עלול לעלות במנדאט הרביעי. הרשימה המתקדמת משלמת בהקצנה לאומנית שהמוטו שלה

המתקדמת לשלום דומה לג'ורה שבה מתנקזים כל המים המלוכלכים, כל הגורמים העוינים לפועלים, לעם הקומוניזם". בכנס התנועה המתקדמת ציטט את אגרון, ביום שלישי שעבר, כינה אלוף (מיל') מתי פלד "פועילי חד"ש, שנכחו במקום, "טפילים", ואת מפלגתם "מפקת, משעממת ומשתעממת". מוטי איש-יאיר מחד"ש, למחרת, באותו מקום ובאותה שעה, אך מול קהל מועט בהרבה: "רשימת מיצארי-אבנרי קיקיונית, חסרת אחריות". בהמשך הוא שלח רמזים עבים לקשרים עלומים בין הרשימה ובין הסי.איי.איי. אורי אבנרי, בכנס תנועתו ביער עירון בוואדי ערה בשבת בצהריים מגיב: "במשך שלושים חמש שנה היתה רק"ח בית-הסוהר של ערביי ישראל. עכשיו הם יוצאים, סוף-סוף, מהכלא". התבטאות זו, אותה פירט גם מעל דפי "העולם הזה", עוררה עליו אפילו את כעסם של עמיתיו לצמרת הרשימה.

חד"ש, על-פי כל הסימנים, שרויה בפאניקה, ולא בלי סיבה. בפעם הראשונה מאז קום המדינה עומד המונופול שלה ברחוב הערבי להישבר. הרשימה המתקדמת וינקה לתודעה הציבורית בעזרתם האדובה של שר הביטחון משה ארנס וועדת הבחירות המרכזית. תוך חודשיים הבטיחה לעצמה הישג אלקטוראלי, שעליו עובדים ברשימות אחרות זמן ארוך. המנדאט הראשון, סבורים הכל, כבר בכיסה. הסקרים הסודיים של המערך מנבאים לה שני מנדאטים קלפי רחוב נסיונית שהציב העיתון "צומח השרון" כ-100,000. סיבה וטירה פלטה תוצאות יחידיות

ת.ר. 13/10

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דפים 6 מתוך 5

:אל

סיכום בטלפון:

דחייפות:

:97

תאריך חתימה: 12/12
מס. סדר:

:מאח

11.9

Congressmen to raise the issue.

NYP-NY Jew writes that selling missilies to Saudi Arabia defied logic.

DN-NY Jew writes that the US should pressure Iraq to evacuate all Iranian territory and pay for damages for the war which they started.

Magazine Articles

Christian and Jewish Fundamentalists-Temple Mount Plot

**
The New Republic-Barbara and Micheal Ledeen (Fellow at Georgetown U. Center for Strategic and International Studies; writing a book on Temple Mount Plot) For the most part, the people who have participated in the attacks on Arab in Israel are a violent fringe of an informal movement that stretches from the US to the Mideast and encompasses millions of evangetical Christians as well as Israeli Jews. This unlikely coalition rests upon a common belief that the final days are upon us. For the Jews it means that the messiah is coming, for the Christians, the second coming of Christ. Both believe that the crucial spot for the fulfillment of the biblical prophecies is the Temple Mount in Jerusalem. Christian fundamentalists believe that in order for this to take place Israel must be a Jewish nation, Jerusalem must be a Jewish city and the temple must be rebuilt. Only the last is untrue at this time. Yet, the Temple Mount is under the control of Moslems. The legal fees of some of the Jews that were arrested trying to penetrate the Mount on March 10, 1983, were paid for by wealthy Christian evangelicals from Texas. There is also reason to believe that the money for a terrorist group called the Lifta Band also came from Christians. Begin met with such Christians many times. The Jerusalem Temple Foundation in LA is designed by Christians to put pressure on the Israeli gov't to limit the Moslem control of the Mount. The chairman of the organization, a multimillionaire, Terry Risenhoover, is planning oil searches in Judea and Samaria. In Israel today 19% of the population beleives there should be freedom of prayer on the Temple Mount. A few years ago the percentage would be near zero.

Israeli Soldiers Resistance

The Nation-Gamson (Undergrad at Swathmore; article written under the Pennock Lellowship in Public Affairs) "The Limits of Conscience" For the first time in Israel a protest movement made up only of soldiers has appeared. Nearly 2,500 soldiers have requested through

דפים 6 מתוך 6

אל:

סיווג בטחוני:

דחופות:

97:

מס. מברק: 122/2

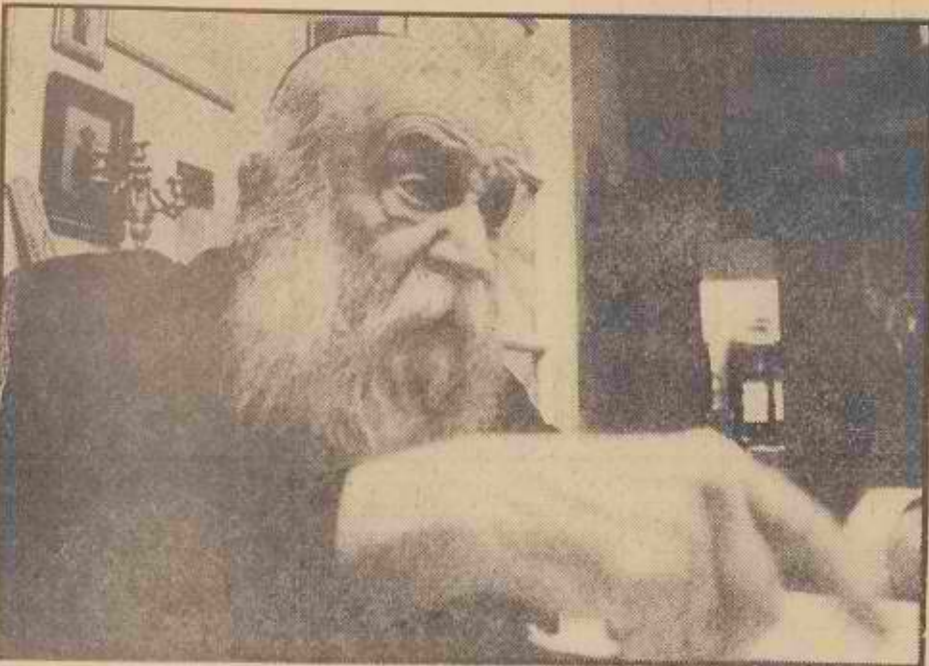
מאח:

Yesh Gvul, not to be sent to Lebanon, and 130 have served prison terms for refusing to go. No one in Israel considers the refusers heroes, they are sometimes despised and feared but "People who refuse are no longer from Mars." They are mostly Ashkenazim, educated and come from Tel Aviv, Jerusalem or kibbutzim. The group does not encourage refusal to serve, that is a personal choice. The gov't has played down the phenomenon. According to Nachman Shai, refusal is antidemocratic and selfish. The greatest upheaval due to the group occurs within the left. Nearly every liberal movement has disassociated itself from Yesh Gvul.

ITOMIT

הגורם היחידי
 +1 +1
 אצלם
 הוליווד
 משהו
 משהו

יואל לרנר, מקים מחתרת "גל", מספר על הקמתה ופעולותיה

הרב צבי יהודה הכהן קוק ז"ל, יחד עם פנינות פזעק המחבר

יואל לרנר - ראש המחנה המחתרתי "גל" - מספר על הקמתה ופעולותיה.

המחנה המחתרתי "גל" הוקם בתגובה למשטר הצבאי הכובש על ארץ ישראל, והוא נשען על העקרונות האתיים והחוקיים של התורה וההלכה. המטרה העליונה היא שחרור ארץ ישראל ממשטר הזר, ושקטתה תהיה על בסיס חוקים מוסרניים.

לרנר מדגיש שהמחנה אינו כולל אף איש בלתי יהודי, ומתבסס על עקרונות דתיים ופוליטיים. הוא מסתיר את זהותו של כל חברי המחתרת, ומתמקד בפעילות חוקית, כגון הפקעת אדמות, הפיקוח על מוצרי גומא, וסחר חמוץ.

לרנר מספר כי המחתרת פעלה בצורה יעילה במשך מספר שנים, עד למעורבות הצבאית של הממשלה הישראלית. הוא מדגיש את חשיבות העקרונות המוסריים והחוקיים, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד.

הרב צבי יהודה הכהן קוק ז"ל, מחבר הספר "תורת מנחם", מספר על חשיבות המוסר והתורה במחנה המחתרתי "גל".

קוק מדגיש את חשיבות העקרונות האתיים והחוקיים, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד. הוא מספר על המאמצים שנעשו לשמירת הרוח והחוקים במחנה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד.

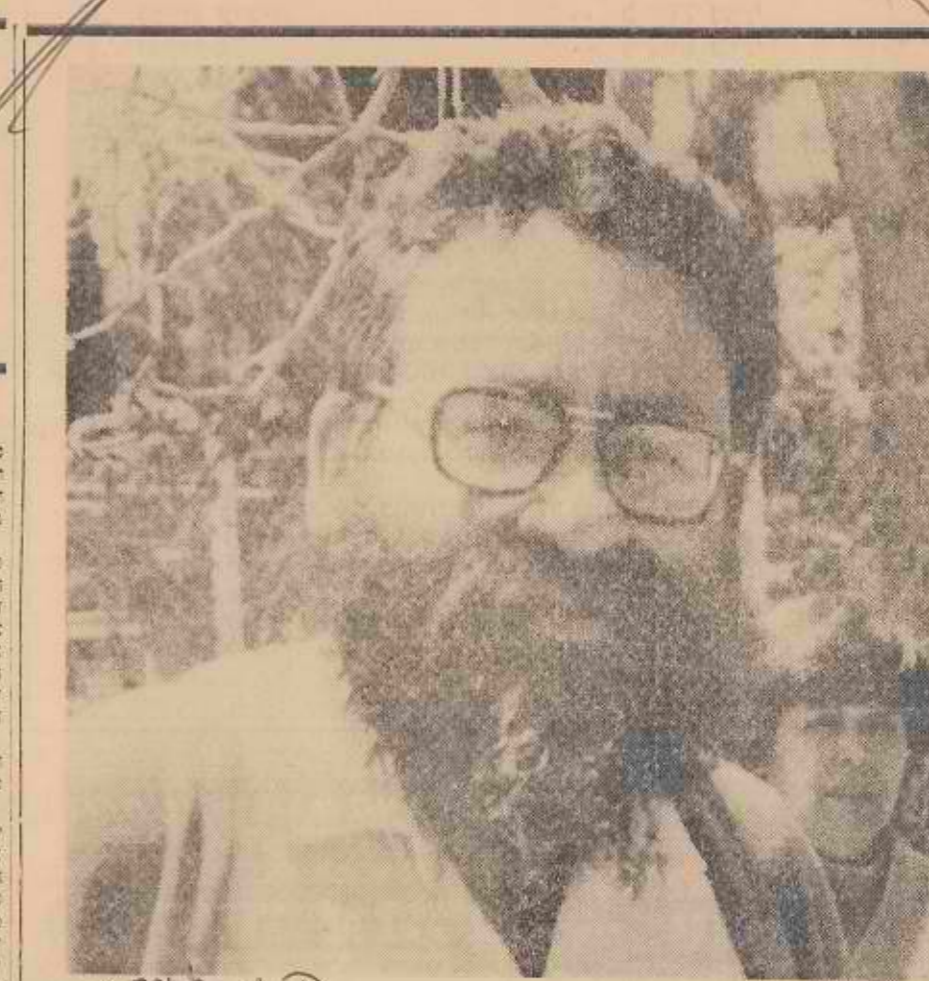
קוק מדגיש גם את חשיבות ההגנה עצמה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד. הוא מספר על המאמצים שנעשו לשמירת הרוח והחוקים במחנה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד.

סגת נדב שרגא

סגת נדב שרגא - מספר על חשיבות המוסר והתורה במחנה המחתרתי "גל".

שרגא מדגיש את חשיבות העקרונות האתיים והחוקיים, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד. הוא מספר על המאמצים שנעשו לשמירת הרוח והחוקים במחנה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד.

לרנר: מהתיכון ל"חשמונאים"

לרנר נולד בתל אביב, והוא בוגר תיכון. הוא מספר על חשיבות המוסר והתורה במחנה המחתרתי "גל".

לרנר מדגיש את חשיבות העקרונות האתיים והחוקיים, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד. הוא מספר על המאמצים שנעשו לשמירת הרוח והחוקים במחנה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד.

לרנר מדגיש גם את חשיבות ההגנה עצמה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד. הוא מספר על המאמצים שנעשו לשמירת הרוח והחוקים במחנה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד.

הרב דרורי: "אוכל לרנר לא הביין"

הרב דרורי - מספר על חשיבות המוסר והתורה במחנה המחתרתי "גל".

דרורי מדגיש את חשיבות העקרונות האתיים והחוקיים, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד. הוא מספר על המאמצים שנעשו לשמירת הרוח והחוקים במחנה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד.

דרורי מדגיש גם את חשיבות ההגנה עצמה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד. הוא מספר על המאמצים שנעשו לשמירת הרוח והחוקים במחנה, ואת התחייבות החברים להגנה הדדית ולשמירת הסוד.

ישראלים במרוקו (ב')

ישראלים במרוקו - מספר על חשיבות המוסר והתורה במחנה המחתרתי "גל".

המחנה המחתרתי "גל" הוקם בתגובה למשטר הצבאי הכובש על ארץ ישראל, והוא נשען על העקרונות האתיים והחוקיים של התורה וההלכה. המטרה העליונה היא שחרור ארץ ישראל ממשטר הזר, ושקטתה תהיה על בסיס חוקים מוסרניים.

הבעיה שלנו במרוקו היא אם כל זה ימשך גם אחרי חסן השני

הבעיה שלנו במרוקו היא אם כל זה ימשך גם אחרי חסן השני - מספר על חשיבות המוסר והתורה במחנה המחתרתי "גל".

הבעיה העיקרית היא אם המשטר הצבאי הכובש על ארץ ישראל יישאר בשלטון גם אחרי עליית חסן השני. המחנה המחתרתי "גל" נשען על העקרונות האתיים והחוקיים של התורה וההלכה, ומתמקד בפעילות חוקית, כגון הפקעת אדמות, הפיקוח על מוצרי גומא, וסחר חמוץ.

המחנה המחתרתי "גל" הוקם בתגובה למשטר הצבאי הכובש על ארץ ישראל, והוא נשען על העקרונות האתיים והחוקיים של התורה וההלכה. המטרה העליונה היא שחרור ארץ ישראל ממשטר הזר, ושקטתה תהיה על בסיס חוקים מוסרניים.

חברי המשלחת הישראלית לא ידעו מה לרשום בסעיפים "אורחות" ו"מקום לידה" ■ "ראה מהלך" אמר האיש "העיותי" היא נוצרה מנורווגיה, אני מוסלמי וילדי יושב יהודי

חברי המשלחת הישראלית לא ידעו מה לרשום בסעיפים "אורחות" ו"מקום לידה" - מספר על חשיבות המוסר והתורה במחנה המחתרתי "גל".

המשלחת הישראלית למרוקו נתקלה בבעיה קשה בעת מילוי טופס ההגירה. אחד החברים, מוסלמי בן נורווגיה, לא ידע לרשום את פרטיו בסעיפים "אורחות" ו"מקום לידה". החברים ניסו למצוא פתרון, אך לא ידעו מה לרשום. אחד החברים אמר: "ראה מהלך" - הכוונה להמשלחת הישראלית למרוקו.

הבעיה נפתרה בסיועם של אנשי הממונה על המהגרים. הם הסבירו לחברי המשלחת כי יש לרשום את המקום הלידה כפי שהוא מופיע בטאבו הישראלי, ולרשום את הפרטים האחרים כפי שהם.

חברי המשלחת הישראלית לא ידעו מה לרשום בסעיפים "אורחות" ו"מקום לידה" - מספר על חשיבות המוסר והתורה במחנה המחתרתי "גל".

המשלחת הישראלית למרוקו נתקלה בבעיה קשה בעת מילוי טופס ההגירה. אחד החברים, מוסלמי בן נורווגיה, לא ידע לרשום את פרטיו בסעיפים "אורחות" ו"מקום לידה". החברים ניסו למצוא פתרון, אך לא ידעו מה לרשום. אחד החברים אמר: "ראה מהלך" - הכוונה להמשלחת הישראלית למרוקו.

הבעיה נפתרה בסיועם של אנשי הממונה על המהגרים. הם הסבירו לחברי המשלחת כי יש לרשום את המקום הלידה כפי שהוא מופיע בטאבו הישראלי, ולרשום את הפרטים האחרים כפי שהם.

מאת מארק וויטקוביץ וג'ון ווקוט

הנשיא לא רצה בעולם להיכנס למלחמת המיכליות ב-1974. הוא רצה להיכנס למלחמת המיכליות ב-1974.

הנשיא לא רצה בעולם להיכנס למלחמת המיכליות ב-1974. הוא רצה להיכנס למלחמת המיכליות ב-1974.

הממשל האמריקאי מנסה לנהוג באיפוק במלחמת מיכליות הנפט במפרץ הפרסי, אולם ההחרפה האחרונה מעלה חששות שאלם מנסים הצדדים לערב את ארה"ב

כוח אש: צי של אוניות אמריקאיות חוצות את המפרץ הפרסי. הממשל האמריקאי מנסה לנהוג באיפוק במלחמת מיכליות הנפט במפרץ הפרסי.

הממשל האמריקאי מנסה לנהוג באיפוק במלחמת מיכליות הנפט במפרץ הפרסי, אולם ההחרפה האחרונה מעלה חששות שאלם מנסים הצדדים לערב את ארה"ב

כוח אש: צי של אוניות אמריקאיות חוצות את המפרץ הפרסי. הממשל האמריקאי מנסה לנהוג באיפוק במלחמת מיכליות הנפט במפרץ הפרסי.

דרוקר זכריה בע"מ

- חברה קבלנית לעבודות אזרחיות, בנין ופיתוח בע"מ
מוזמנות בואת הצעות לרכישת שטחים מסחריים המופעלים כסופרמרקטים
הממשל מדי שימוש באחוזים מהמחזור.

החל החודש

- מזכיר הבריאות והביטחון
מזכיר החינוך והרווחה
מזכיר המדע והטכנולוגיה

רשת עמל

- החברות הכלכלית של העובדים בא"י
מזכיר המדע והטכנולוגיה
מזכיר החינוך והרווחה

נתור

- מזכיר המדע והטכנולוגיה
מזכיר החינוך והרווחה
מזכיר המדע והטכנולוגיה

מרוסמן בע"מ

- מזכיר המדע והטכנולוגיה
מזכיר החינוך והרווחה
מזכיר המדע והטכנולוגיה

למשרד הנדסי דרוש

- מזכיר המדע והטכנולוגיה
מזכיר החינוך והרווחה
מזכיר המדע והטכנולוגיה

ארה"ב בריה"מ: חזרה לסגנון המלחמה הקרה

המדינות האמריקאיות בכללותן, ובהן גם הממשל הפדרלי, חוזרות לסגנון המלחמה הקרה.

הרוסים מנסים להבהיר לארה"ב כי אי אפשר להתייחס אליהם כפי שמימשל רייגן מתייחס ולצפות לצאת מכר בשלום

בצעד זה, רייגן חתם על הסכם עם הרוסים, המסדד את המלחמה הקרה.

נפתח כינוס משפטיים 20 מדינות בנושא אפריקה והסדר המשפטי החדש

הכינוס יתקיים באפריקה, ויחולק את המדינות למסגרות משפטיות חדשות.

צרפת: "מלחמת בתי-הספר" נמשכת

בצרפת מתנהלת מלחמת בתי-ספר, שבה הורים מתנגדים לשינויים במערכת החינוך.

מאת פול באלטה

הממשל האמריקאי מנסה לנהוג באיפוק במלחמת מיכליות הנפט במפרץ הפרסי.

מאת פול באלטה

הממשל האמריקאי מנסה לנהוג באיפוק במלחמת מיכליות הנפט במפרץ הפרסי.

מאת יואב טוקר

הממשל האמריקאי מנסה לנהוג באיפוק במלחמת מיכליות הנפט במפרץ הפרסי.

מאת יואב טוקר

הממשל האמריקאי מנסה לנהוג באיפוק במלחמת מיכליות הנפט במפרץ הפרסי.

הוֹצֵאָה מִיְהוּדֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

ת.פ. 203/84

בבית המשפט המחוזי בירושלים

111.9

ה ת פ א ש י מ ה

מדינת ישראל

נ ג ד

1. שבחם בן אברהם ליכני
יליד 1958 ת.ז. 740764
מקריית ארבע 305
2. יהודה בן אברהם עביון
יליד 1951, ת.ז. 5102012
מעפלה, ד.ב. ירושלים
3. שאול בן ישראל ניר
יליד 1954, ת.ז. 5237397
שכונת אברהם אבינו, הרובע היהודי בחברון
4. ישועה בן יעקב בן-טושן
יליד 1950, ת.ז. 6827
רחוב נבו 11, ירושלים
5. יצחק בן חנוך גבירם (גרינברג)
יליד 1945, ת.ז. 3181088
מושב ברמת מגשימים, רמת הגולן.
6. בן ציון בן דוד הנמן
יליד 1936, ת.ז. 354748
מושב סוסיא, דרום הר חברון
7. יעקב בן דוד הנמן
יליד 1948, ת.ז. 354751
מושב סוסיא, דרום הר חברון
8. דן בן מרסל בארי
יליד 1945, ת.ז. 6820356
מרחוב פלוגת הכותל 17, ירושלים
10. זאב בן יקותיאל פרידמן (חבר)
יליד 1954 ת.ז. 5292788
רחוב ממרא 47/3, קריית-ארבע.
11. חיים בן דוד בן-דוד (קלינגר)
יליד 1952 ת.ז. 3109348
מושב קשת, רמת הגולן
12. עוזיהו בן ברוך שרבף
יליד 1960, ת.ז. 5607792
רובע היהודי, רחוב דוד המלך 3,
בית שניאורסון, חברון

13. ברק בן ישראל ביר
יליד 1959 ת.ז. 5551802
הסייפן 2/16, רמת אשכול, ירושלים
14. אורי בן יוסף מאיר
יליד 1943 ת.ז. 109330
מרמת מגשימים.
15. בועז בן ציון הבמן
יליד 1961, ת.ז. 5581794
מושב נוב, רמת הגולן
16. אבינועם בן יחיאל כהריאלי
יליד 1961, ת.ז. 5704638
שכונת רעות, בנין 169/2, ירושלים.
18. מנחם בן דוד נויברגר
יליד 1956, ת.ז. 5345328
מושב פוטיא, דרום הר-חברון
20. יהודה בן מיכאל כהן
יליד 1959, ת.ז. 56060
הזכבי ציון 13, ירושלים.
21. יוסף בן יחיאל אדרי
יליד 1960, ת.ז. 6777632
קרית ארבע, בנין 25/15
22. משה בן בנימין זר
יליד 1937, ת.ז. 625
מצפה צבאים, קרני שומרון
23. חגי בן שלום סגל
יליד 1957, ת.ז. 5414116
עפרה. ד.ב. הרי ירושלים.
24. יצחק בן שמעון נוביק
יליד 1948, ת.ז. 867593
עפרה, ד.ב. הרי ירושלים.
25. נתן בן שמעון בתנזון
יליד 1957, ת.ז. 547217
שילה, ד.ב. אפרים

כולם (פרט לבאטט 20) במעצר במטרת ירושלים.

כתב אישום מתוקן

הנאשמים הנ"ל מואשמים כדלקמן:

אישום ראשון

א. העובדות

1. בין השנים 1978-1981 התארגנו הנאשמים 1 עד 11 כארגון טרוריסטי שמטרתו לעשות מעשי אלימות שיש בהם כדי לגרום למותם של בני אדם או לחבלה בהם.
2. בתקופה האמורה וזמן מה לאחריה, כדי לקדם את מטרת ארגונם והמעשים הפליליים שתוכננו על ידם צרפו הנאשמים הנ"ל לארגונם את הנאשמים 12 - 25 וכן ניסו לגרוף חברים נוספים.
3. תוך כדי התארגנותם קשרו כל הנאשמים קשר לפגוע באוכלוסייה הערבית - בנפש וברכוש - לנקום בה ולהתחידה ולשם כך הצטיידו בנשק ובחמרי חבלה אחרים שנגבבו מזה"ל והוחזקו על ידם שלא כדין.
4. לקידום הקשר ומטרותיו ולקידום מטרת ארגונם, בצע כל אחד מהנאשמים את המעשים כמפורט להלן בכתב אישום זה.
5. במסגרת הארגון הטרוריסטי והקשר, פעלו הנאשמים עד למעצמם בחדשים אפריל-מאי 1984.
6. לצורך קידום מטרתיהם קשרו הנאשמים 1 עד 11, 13, 14, 15, 16, 17, 19, ו- 20, קשר לפוצץ את מסגד כיפת הסלע שבהר הבית בירושלים.
7. לשם מימוש הקשר הנזכר בסעיף 6 עשו הנאשמים את הפעולות הבאות:
 - (א) הנאשמים 1, 2 ו-4 היו אחראים על תכנון הפעולה וארגונה וכן על איגון החברים וביחד עם נאשם 8 הכינו הכניות אופרטיביות.
 - (ב) במסגרת הפעילות בארגונם ערכו הנאשמים 1, 2, 3, 4, 7, 8, 10, 11, 13, 17, 18, ו-20 סיורים ותצפיות כדי לעמוד על סדרי השמירה, זרכי הגישה והנטיגה וכדי לקבוע את המועד המתאים לפעולה.
 - (ג) הנאשמים הצטיידו בחמרי נפץ וחבלה וכן בכלי נשק טובים ובחלקי נשק כפי שיפורט להלן.

8. (א) בתאריך בלתי ידוע, בחורף תשמ"ב-1982, נטעו הנאשמים 1, 2, 5, 7, ו-11 לבסיס צה"ל שברמת הגולן פרקו כלי אבאי המכונה "צפע" וגנבו מתוכו כמות ניכרת של חומרי נפץ. במעשיהם אלה גרמו הנאשמים נזק לרכוש צה"ל באופן שהיה בו כדי להשכיח ציוד חיוני לצה"ל.
- (ב) לאחר פירוקו הובילו הנאשמים הנ"ל את חומר הנפץ למחסן שבאתקרו של הנאשם 7 במושב בוכ שברמת הגולן (להלן - המחסן).
- (ג) הנאשמים 1, 2 ו-3 הזמינו בבית מלאכה במרכז הארץ, עמ"ל תכנונם, מיכלים שנועדו להכיל את חומר הנפץ שיטמש לפיצוץ המסוגל כאמור.
- (ד) בפסח תשמ"כ, או בסמוך למועד זה, הובילו הנאשמים 2 ו-8 את המיכלים איתם קיבלו מהנאשמים 1 ו-4 למחסן.
- (ה) לתוך המיכלים, במחסן, דחסו הנאשמים 1, 2, 5, 6, 7 ו-15 את חומר הנפץ וזאת בעזרת מכשך שהובא ע"י נאשם 6 ממפעלו של נאשם 1 בקריית ארבע. ע"י כך יצרו הנאשמים הנ"ל כ-30 מטעני חבלה.
- את המטענים המוכנים הובילו הנאשמים 6, 7 ו-15 למקומות מחבוא שונים לשם אחסנתם.
9. (א) עוד הצטיירו הנאשמים במשתיקי קול לתמ"ק עוזי שנקבו ע"י הנאשמים 16 ו-17 כמפעל במרכז הארץ. הנשק עליו התכוונו להרכיב את משתיקי הקול בועד לשימוש אם יתעורר צורך בכך.
- (ב) לשם השגת משתיקי הקול האמורים הציגו עצמם הנאשמים הנ"ל כקציני צה"ל הרוכשים את משתיקי הקול בשליחות הצבא ועבורו.
- (ג) משתיקי הקול הובלו ע"י נאשמים 16 ו-17 ובמסרו לנאשם 2 ובסופו של דבר הוחבאו ע"י נאשם 4 בירושלים.
- עוד מסר נאשם 16 לנאשם 2 חמושת שהיתה ברשותו, המתאימה לתמ"ק עוזי עם משתיק קול.
10. המטענים שהוכנו כאמור, נטעו, חגרי חבלה ואמצעי לחימה בכמות גדולה, שיש בכוחם להמית בני אדם, הוחזקו במקומות שונים ברחבי הארץ למטרות ארגון הטרור והכל כמפורט בהספח א' המצורף לכתב אישום זה ובהפסו עם מעצרת של הנאשמים.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. נגד נאשמים 11 - 1, פעילות בארגון טרור - עבירה לפי סעיף 2 לפקודה למניעת טרור תשמ"ח-1948.
2. נגד נאשמים 25 - 12 חברות בארגון טרור - עבירה לפי סעיף 3 לפקודה הנ"ל.

נגד הנאשמים 1 עד 11, 13, 14, 15, 16, 18, 20 ו-21

1. קשירה קטר לכיצוע פסע - עבירה לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בצירוף סעיפים 456 לחוק הנ"ל וסעיף 2(א) לחוק השמירה על המקומות הקדושים - תשכ"ז-1967.

2. החזקה ובטיחה של נשק שלא כדין - עבירות לפי סעיף 144(א) ו-1(ב) ו-26 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

נגד נאשמים 1, 2, 5, 7 ו-11

פגיעה בזדיון ברכוש צבאי - עבירה לפי סעיף 108(א) וסעיף 26 לחוק הנ"ל.

איטום שני - (נגד הנאשמים 1, 2, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 14, 18, 22, 23, 24 ו-25).

א. העובדות:

1. בתחילת חודש מאי 1980, במסגרת ארגונם הנזכר בסעיף 1 לאיטום הראשון ולצורך קידום מטרת הקשר, תכננו הנאשמים 1, 2, 4, 5, 6, 10 ו-11 לפגוע בראשי "הועדה להכוונה לאומית".

2. עפ"י התכנית שבגבשו אמורים היו הנאשמים הנ"ל ביחד עם חברים אחרים בארגונם להניח מטעני חבלה במכוניותיהם של מי שהיו אז ראשי הערים שכם, רמאללה ואל-בירה-בסאם שקעה, כרים חלף ואיברהים טו'ל וכן במכוניותיהם של מר איברהים דקאק, בירוטלים וד"ר אחמד המזי בסטה כבית לחם וזאת מתוך כוונה לגרום למוות.

3. כהתאם לתוכנית עמדו לכצע את הפיגוע מספר חוליות, שכל אחת מהן תניח מטען חבלה במקום שנקבע.

4. לצורך כיצוע התכנית כאמור הטילו הנאשמים 1 ו-2 על חברים בארגון ובהם הנאשמים 5, 6, 8, 9, 10, 11, 14 ו-18 תפקידים, וכן גייסו לארגונם את הנאשמים 22 עד 25. כל הנאשמים שהצטרפו לתכנית, התכוונו לגרום למוות של הנזכרים בס' 2 לעיל.

5. כחלק מהכנותיהם ערכו הנאשמים תצפיות לעבר בתיהם ומכוניותיהם של חברי "הועדה להכוונה לאומית" הנ"ל וכן יאספו מידע בקשר אליהם כמפורט להלן:

(א) הנאשמים מס' 2 ו-25 בררו פרטים אצל קצין במפקדת אזור יהודה ושומרון לגבי מעניהם ומכוניותיהם של ראשי "הועדה להכוונה לאומית", וכן ערכו תצפיות לעבר ביתו ומכוניתו של בסאם שקעה בשכם.

- (ב) הנאשמים 5, 9 ו-18 ערכו תצפיות לעבר ביתו של ד"ר אהמד חמזי בטבת בבית להם.
- (ג) הנאשמים 1, 2, 5, 8, 9, 10 ו-11 בררו את מענו של איברהים דקאק בראדי ג'וז בירושלים וכן ערכו תצפיות לעבר ביתו ומכוניתו.
- (ד) הנאשמים 2, 23 ו-24 ערכו תצפיות לעבר בחיהם ומכוניותיהם של ראש עיריית רמאללה כרים חלף וראש עיריית אל-בירה איברהים טוויל.
6. הנאשם 1 היכבן והכין את מטעמי החבלה כשכל מטען מכיל 500 גרם חומר בפץ מרסק, שבגבם מצה"ל. נאשם 14 רכש מגבטים בידיעה שימשו להצמדת המטענים למכוניות כאמור והעבירם באמצעות נאשם 6 לנאשם 1.
7. הנאשמים 1 ו-2 איגבו והדריכו חלק מן הנאשמים האחרים בהפעלת מטעמי החבלה והשימוש בהם.
8. כלילה שבין 1.6.80 לבין 2.6.80 הוציאו הנאשמים את תכניהם לפועל כמפורט להלן:
- (א) הנאשמים 22 ו-25 ביחד עם אחר הצמידו למכוניתו של בסאם שקעה בטכס מטען חבלה שכוון לפיצוץ בעת הסעת המכונית.
- (ב) הנאשמים 23 ו-24 ביחד עם אחר הצמידו למכוניתו של כרים חלף ברמאללה מטען חבלה שכוון לפיצוץ בעת הסעת המכונית.
- (ג) הנאשמים 23 ו-24 ביחד עם אחר הצמידו מטען חבלה לדלת המוסף של איברהים טוויל ליד ביתו באל-בירה. המטען כוון לפיצוץ בעת פתיחת דלת המוסף.
- (ד) הנאשמים 10 ו-14 בסעו לבית להם כשברשותם מטען חבלה וזאת בכוונה להצמידו למכוניתו של ד"ר בטסה. בהיותם סמוך לביתו, הופרעו הנאשמים ולפיכך לא הצליחו לבצע מזימתם.
- (ה) הנאשמים 5 ו-11 בסעו לשכונה ראדי ג'וז בירושלים כשברשותם מטען חבלה וזאת בכוונה להצמידו למכוניתו של איברהים דקאק. בהגיעם לבית כאמור, נוכחו לדעת כי המכונית איננה במקום ולפיכך לא ביצעו את מזימתם.
9. המטענים שהונחו במכוניותיהם של בסאם שקעה וכרים חלף התפוצצו בכוקר ה-2.6.80 עם הזזה מכוניותיהם. כתוצאה מהפיצוץ נפצע בסאם שקעה ובקטעו שתי רגליו כן נפצע כרים חלף ובקטעה רגלו.
10. (א) המטען שהונח בדלת המוסף של איברהים טוויל התפוצץ בעת שחבלן מג"כ, סולימן חרבוראי, שהוזעק למקום נגע בדלת המוסף.
- (ב) כתוצאה מהפיצוץ נפצע החבלן סולימן חרבוראי קשה ואיבד את מאור עיניו.

ב. הוראות החקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

1. בסיון לרצח - עבירה לפי סעיף 305(1) ו-26 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לחלופין: גרימת הבלה הנזרה - עבירה לפי ס' 329 ו-26 לחוק הנ"ל.

2. החזקה ונשיאת של נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(א) ו-(ב) ו-26 לחוק הנ"ל.

איטום שלישי - (בגד הנאשמים 1, 3, 4, 5, 12 ו-13)

א. העובדות:

1. בתחילת חודש יולי 1983, בעקבות רצח תלמיד הישיבה אהרן גרוס ז"ל, בחברון, החליטו הנאשמים 1, 3 ו-12 לנקוט את מוחו.

2. הנאשמים הנ"ל בחרו כיעד לפעולתם את המכללה האיטלמית בחברון (להלן - המכללה) והחליטו לגרום למותם של התלמידים במכללה.

3. (א) הנאשמים 13 ו-5 - צורפו לתכנית. הנאשם 13-כדי שיטמט כנהג והנאשם 5-כדי שיטמט מכונית שתובילם למכללה.

(ב) הנאשמים 1, 3, 12 ו-13 ערכו טיורים ותצפיות לעבר המכללה וכן הצטיידו ברובי קלע'ניקים, רימוני יד ואקדח.

4. (א) ביום 26.7.83, לאחר תיאום מוקדם עם נאשם 1 בפגש הנאשם 5 עם הנאשם 3 בביתו של הנאשם 4 בירושלים ומשם יצאו הנאשמים 3 ו-5 לביצוע תכניתם.

(ב) הנאשמים 3 ו-5 הודיעו לנאשם 4 על התכנית וזה נתן להם את ברכתו.

5. הנאשמים 3, 13 ו-5 אספו בתחנת הדלק "הסורים" בירושלים את הנאשם 12 ומשם נסעו בשני מכוניות לצומת הרטוב (להלן - הצומת). הנאשם 3 נסע עם הנאשם 5 במכוניתו של האחרון והנאשמים 12 ו-13 נסעו במכוניתו של נאשם 13. בדרכם לצומת סיפר הנאשם 3 לנאשם 5 את יתר פרטי תכנית הרצח במכללה ואת תפקידו בפעולה.

6. בצומת נטלו הנאשמים 3, 12 ו-13 את מכוניתו של הנאשם 5 ונסעו בה לחברון כשהחזקתם כלי הנשק שהוזרו בסעיף 3(ב) לעיל. ברכב נהג הנאשם 13.

7. (א) בקרבת המכללה יצאו הנאשמים 3 ו-12 מן הרכב כשהם מזוינים ופניהם מוסחרות בכפיות אדומות. בדרכם לחצר המכללה ירו הנאשמים הנ"ל לעבר חורשה סמוכה בה נמצאו תלמידים מן המכללה ופגעו באחדים מהם.
- (ב) משם העסיכו ובכנסו לחצר המכללה כשהם יורים וזורקים רימון לעבר תלמידים שהיו בכניסה לבנין המכללה. כיריותיהם ובזריקת הרימון גרמו הנאשמים למותם של 3 תלמידים ולפציעתם של תלמידים נוספים.
- (ג) הנאשמים ירו וזרקו את הרימון מתוך כוונה החילה לגרום למותם של התלמידים, זאת לאחר שהחליטו והכינו עצמם לכך בקור רוח.
8. מיד לאחר מכן חזר הנאשם 13 עם רכבו לפתח החצר אסף את הנאשמים 3 ו-12 והובילם בחזרה לצומת.
9. בצומת השאירו הנאשמים 3, 12 ו-13 את מכוניתו של נאשם 5 ונסעו לבתיהם במכוניתם. הנאשם 5 הגיע לצומת בנפרד ולקח משם את מכוניתו.
10. זמן מה לאחר המעשה השמיד הנאשם 3 את כלי הנשק והכפיות ויתר האמצעים ששימשו את הנאשמים במעשיהם במכללה.
11. כמעשים הנ"ל גרמו הנאשמים בכוונה החילה, לאחר שהחליטו והכינו עצמם לכך ובלא קינטור, למותם של סמיה פחחי דאוד עמיר, רעד ז'דין חסן מוסטפה סברי, ו-גמאל אסעד באזל ולפציעתם של 33 אחרים.

הוראות החיקוק שלפיהן מואשמים הנאשמים:

1. רצח - עבירה לפי סעיף 300(א)(2) ו-26 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. נסיון לרצח - עבירה לפי סעיף 305(1) ו-26 לחוק הנ"ל.

אישום רביעי - (נגד נאשמים 1, 3, 4, 6, 7, 11, 12, 13, 15, ו-21)

א. העובדות:

1. (א) בתאריך בלתי ידוע, בחודשים מרץ או אפריל 1984, במסגרת הפעילות בארגונם כאמור לעיל בסעיפים 1 - 2 לעובדות באישום הראשון, החליטו הנאשמים 1 ו-3 לבצע פיגוע באוכלוסייה הערבית.
- (ב) התכנית אותה גיבשו הנאשמים היתה הנחת מטעני חבלה באוטובוסים ערביים במזרח ירושלים, מתוך כוונה לגרום למותם של נוסעים באוטובוסים.
- (ג) שני הנאשמים הנ"ל פנו לנאשמים 12 ו-13 וזרפום לתכניהם.

2. לשם מימוש תכניתם כאמור, נזקקו הנאשמים הנ"ל לחמרי חבלה וכדי להשיגם פנה הנאשם מס' 1 אל הנאשמים 6, 7, 11 ו-15 ובקש להשיג מוקשים אשר מהם ילקח חומר הנפץ.
3. בהודמבויות שונות הובילו הנאשמים 1, 3, 7, 11, ו-15 אל מחסן שבאחזקתו של הנאשם 7 (להלן - המחסן) עשרות מוקשים ממוכר שהיה מצוי ברמת הגולן.
4. כמחסן פרקו הנאשמים 11 ו-15, בליחד עם הנאשמים 1 ו-3 חלק מהמוקשים, והרכיבו מחומר הנפץ שהוצא מהם, מטעני חבלה שנועדו לשמש לפיגוע האמור.
5. מטעני חבלה אלה, הוכילו על ידי הנאשם 6 בסמוך לאחר מכן לקריית-ארבע ובמסרו על ידיו לנאשם 1.
6. לצורך הכנת המטענים להפעלה, התבקש הנאשם 21 על ידי הנאשם 3 לקנות שעונים שישמשו לקביעת זמן הפיצוץ. הנאשם 21 קנה 4 שעונים כאמור, בידיעה שהם מיועדים לשמש לפיגוע ומסרם לידי הנאשם 3 למטרה זו.
7. בתאריך 26.4.84 העביר הנאשם מס' 1 את המטענים לכיתו של נאשם 3 ושנ הצמידו להם השניים שעונים, פוללות מאיצים ובפציות.
8. הנאשמים 3, 12 ו-13 הצטיידו במקדחה וכברגים כדי לחבר את מטעני החבלה אל האוטובוסים, בהם התכוונו לפגוע, וכך ערכו סיורים והצפות לצורך קביעת שעת הפעולה, מיקומה ובחירת האוטובוסים.
9. מטעני החבלה הממוארים הוכבנו והוכנו ע"י הנאשמים 1 ו-3. כמו כן אימן הנאשם 1 את הנאשמים 3 ו-12 בהפעלת המטענים, ע"י הצגת מטען טרק לאוטובוס אגד שחנה בקריית-ארבע.
10. כ-26.4.84 בשעות הערב הגיע הנאשם 3 לבית הנאשם 4, הודיע לו על התכנית וקיבל את ברכתו למעשה.
11. כלילה שבין 26.4.84 לבין 27.4.84 נפגשו הנאשמים 3, 12 ו-13 ומנקום מפגשם נסעו למקומות שונים בירושלים ובסביבתה והצמידו לכל אחד מן האוטובוסים המפורטים להלן את מטעני החבלה, כשהמטענים מוכנים ומכוונים לפיצוץ באותו יום בשעה 16.30.
 - א. אוטובוס מס' 60-650-82 שחנה באבו-טור.
 - ב. אוטובוס מס' 60-763-21 שחנה באבו-טור.
 - ג. אוטובוס מס' 60-734-81 שחנה בארמ.
 - ד. אוטובוס מס' 60-763-82 שחנה בעזריה.
 - ה. אוטובוס מס' 60-677-81 שחנה בסילוואן.

12. (א) מטעמי החבלה שהובחו באוטובוסים כאמור כווננו לפעולה ע"י הנאשמים הנ"ל והיה בכוחם לגרום למותם של בני אדם.
- (ב) מטעמי החבלה הובחו ע"י הנאשמים מתוך כוונה לגרום למותם ולפציעתם של נוסעים באוטובוסים.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

לגבי נאשמים 1, 3, 4, 12, 13

1. בסיון לרצח - עבירה לפי סעיף 305(1) ו-26 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לחלופין:

- סיכון חיי אדם בכלי החבורה - עבירה לפי 332(1) ו-2(2) ו-26 לחוק הנ"ל.

ולחלופין:

בסיון לחבל בחומר נפיץ - עבירה לפי סעיף 330 ו-26 לחוק הנ"ל.

לגבי נאשמים 6, 7, 11, 15 ו-21

2. בסיון לחבל בחומר נפיץ - עבירה לפי ס' 330 ו-26 לחוק הנ"ל.

לגבי כל הנאשמים באישום זה (למעט נאשם 21)

3. החזקה והובלה של נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(א) ו-(ב) ו-26 לחוק הנ"ל.

אישום חמישי - (נגד נאשמים 1, 3 ו-12 בלבד)

א. העובדות:

1. הנאשמים 1 ו-3 היכבדו להניח רימוני ירי במטגדים בחברון על-מנת לפגוע באוכלוסיה הערבית.

2. בלילה שבין 29.12.83 לכיף 30.12.83, הניחו הנאשמים 3 ו-12 לפתח המסגר שלת אל ראשד בחברון, בתוך שקית ניילון, שני רימוני רסט צה"ל. ~~הרימוני הכדים, שנמסרו להם ע"י נאשם 1.~~

3. ביום 30.12.83, כשעות הבוקר המוקדמות, הגיע שומר המסגר מוחמד עבד סולימאן אל זיר (להלן - השומר) וכשביטח להזיז את שקית הניילון הופעל אחד הרימונים והתפוצץ.

4. כתוצאה מהפיצוץ כאמור נפגע השומר בראשו ובמטנו.
5. בתאריך האמור בסעיף 1 דלעיל הניחו הנאשמים 3 ו-12 בפחח המסגד שיה עלי בקא שני רימוני רסס צהליי"ם ממולכדים שנמסרו להם ע"י נאשם 1.
6. מטעם הווקר המוקדמות של יום 30.12.83 הגיעו למסגד האמור השומר שתאדה עיסה אמיני ומתפללים אחרים.
7. השומר הנ"ל פתח את דלת המסגד וגרם בכך להפעלת הרימוני ולהתפוצצותו.
8. כתוצאה מן הפיצוץ כאמור נפצע שומר המסגד הנ"ל.
9. כהניחת את רימוני היד כמתואר התכוננו הנאשמים לגרום למותם של בני אדם.

ב. הוראות החיקוק שלפיהן מואשמים הנאשמים:

1. נסיון לרצח - עבירה לפי סעיף 305(1) ו-26 לחוק העונשין, השל"ז-1977.
- לחלופין: שימוש בחומר נפיץ - עבירה לפי סעיף 456 ו-26 לחוק הנ"ל.
2. החזקה והובלה של נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(א) ו-1(ב) ו-26 לחוק הנ"ל.

אישום שישי - (נגד נאשם מס' 3 בלבד)

א. העובדות:

1. כיום 29.10.82, הניה הנאשם במגרש הכדורגל של ביי"ס חוסיין בחברון שני רימוני יד ממולכדים, במדרגות המובילות ליציעי הקהל.
2. בהניחו את הרימונים כאמור התכוון שתפוצצו עתה שיערך עם משחק כדורגל בנוכחות צופים.
3. ואכן באותו יום, בעת שבערך משחק כדורגל, הופעל אחד הרימונים ע"י אחד הצופים והתפוצץ.

4. כחוצאה מהתפוצצות הרימון נפצעו שני נערים שעמו במשחק, מוראד חפז ג'עברי ואכרם על ג'עברי כחלקי גופם השונים.
5. בהניחו את הרימונים כאמור התכוון הנאשם לגרום למוחם של בני אדם.

ב. הוראות החיקוק שלפיהן מואשם הנאשם:

1. בסיון לרצה עבירה לפי סעיף 1305(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. לחילופין: שימוש בחומר נפיץ - עבירה לפי סעיף 456 לחוק הנ"ל.
2. החזקה והובלה של נשק שלא כדיון - עבירה לפי סעיף 144(א) ו-(ב) לחוק הנ"ל.

ג. עדי תביעה:

1. פקד סלרי פנתס - משטרת ישראל מטא"ר/יחפ - י-ם.
2. רס"ר יוסף בן-זקרי - משטרת ישראל/ מרחב י-ם.
3. מפקח אריה רשף - משטרת ישראל/מטא"ר/יח"פ - י-ם.
4. סמ"ר בלישה שלמה - משטרת ישראל מטא"ר/יח"פ - י-ם.
5. פקד שמשון בוי - משטרת ישראל מטא"ר/יח"פ - י-ם.
6. ממ"ט סלומון עמיר - משטרת ישראל - מרחב ירושלים.
7. רפ"ק שרביט שמעון - משטרת ישראל מטה ארצי - יח"פ - י-ם.
8. סמ"ר עופר בן-שלום - משטרת ישראל - מחוז צפוני.
9. פקד יהודה לב - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ - י-ם.
10. רס"ר אברהם ראבי - משטרת ישראל - מחוז צפוני.
11. רפ"ק ששון שמואל - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ - י-ם.
12. רס"ר צבי-שלום תמרי - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ - י-ם.
13. רס"ר מלכאל גולן - משטרת ישראל - מרחב ירושלים.
14. רפ"ק אבי טרר - משטרת ישראל - מטה ארצי/י-ם.
15. נא"מ אלכס איט-שלום - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ - י-ם.
16. רס"ר ששון ביאדוף - משטרת ישראל - מרחב י-ם/מז"פ.
17. סמ"ר עוזי אבאדי - משטרת ישראל - מטה ארצי/ יח"פ - י-ם.

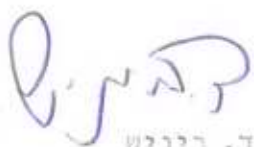
18. סמ"ר יורם בודנרי - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ י-ם.
19. כהן טרלי - משטרת ישראל - מרחב י-ם/חבלן.
20. רס"ר אברהם צדקה - משטרת ישראל - מרחב י-ם/מז"פ.
21. מפקח קסטרו דוד - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ י-ם.
22. סמ"ט סילביו מושקוביץ - משטרת ישראל - מחוז צפוני.
23. רפ"ק זכי פדר - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ י-ם.
24. מפקח ימיני יעקב - משטרת ישראל - מרחב י-ם.
25. רס"ר רוח אברהם - משטרת ישראל - מרחב י-ם.
26. רש"ט טרעבי בני - משטרת ישראל - מחוז ת"א.
27. רס"ל קלינבוים יואב - משטרת ישראל - מחוז ת"א.
28. ממ"ט אבנר כרזובסקי - משטרת ישראל - מטה ארצי/מעכדה ביידת י-ם.
יביא עמו טרס מס' 81/84, 91/84, 82/84, 94/84, 75/84, 86/84, 98/84, 83/84, 78/84.
29. רס"ר תבורי דוד - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ י-ם.
30. סמ"ט ציון אברהם - משטרת ישראל - מרחב ירושלים.
31. רפ"ק יוני ליכט - משטרת ישראל - מטה ארצי/חבלה י-ם.
32. ממ"ט באזה בחטביט - משטרת ישראל - מטה ארצי/מעכדה ביידת י-ם.
33. איתן יצחק - רח' בגבה 7, ירושלים.
34. רס"ל אליעזר אלהרר - משטרת ישראל - מטה ארצי/יח"פ י-ם.
35. רס"ל אלי גדניאן - משטרת ישראל - מרחב י-ם.
36. רס"ל שאול גבאי - משטרת ישראל - מרחב י-ם.
37. רש"ט כפתלי באום - משטרת ישראל - מרחב י-ם.
38. סמ"ר קובי מימון - משטרת ישראל/מרחב י-ם.
39. אריה בורובסקי - משטרת ישראל/מרחב י-ם.
40. סמ"ר יוסי לוי - משטרת ישראל/מטה גפת יהודה.
41. יצחק פרימר - רח' כנבלסון 28, גבעתיים.
42. רחל פורת - רח' בני משה 1, רחובות.
43. סולימאן חרבאוווי - כפר ג'וליס.
44. אלעזר באה, מושב קשת, רמת הגולן.

45. מוחמד עבדל סולימאן אל זיר, עין קורה, חברון או מסגד עין רשיד, חברון.
46. סמ"ר חזולאי מוסר - תחנת חברון.
47. סמ"ר דרזי משה - תחנת חברון.
48. רס"ל אבי כהן - תחנת חברון.
49. רשט המוצגים, תחנת חברון יבוא מוצגים 151/82, 676/83, 1259/83, 1258/83.
50. שתדלה עיסא אמורי, שכונת אל-שיין, חברון, או מסגד עלי באקא, חברון.
51. עבדל פתאח עבדול עזיז, אבו הדוואן, חברון.
52. ג'נחו ביקולא, מסקוביה, רמאללה.
53. ד"ר עמאד אלסיפי, בי"ח רפידית, שכם.
54. מוראד חאפז עבדול קאדר ג'אבר, שכונת משאדקה, חברון.
55. זכרם אלג'עברי, משאדקה, חברון.
56. רס בלדינגר, מז"פ, מטא"ר (חוות דעה זב 6343/82-31242).
57. רס"ר טמן-טוב גולן, משטרת חברון.
58. סמ"ט ששון ששון - משטרת חברון.
59. רס"ר ציון אמסלם, מטא"ר/מז"פ, י-ם.
60. אסמעיל עבד אלחאפז אסמעיל קפישת, מכללת חברון, חברון.
61. סורפאן כאלד מחמד אלשוועכי, שכם רח' עומר זבן כאסה או מכללת חברון.
62. סמ"ר מוריס בן עזרא, מטא"ר, מז"פ, ירושלים.
63. ד"ר בלון, המכון לרפואה משפטית (חות דעה 908/422/83).
64. ד"ר ב. לוי, המכון לרפואה משפטית (חות דעה 906/420/82, 907/421/83).
65. ד"ר א. ולד, המחלקה הנוירוכירורגית, בי"ח הדסה, עין כרם, ירושלים (יבוא את גליון סיכום מחלה על שם סולימאן חרבאווי).
66. ד"ר בר-לב, המחלקה לכירורגיה פלסטית, בי"ח הדסה, עין כרם. (יבוא עמו גליון סיכום מחלה ע"ש סולימאן חרבאווי).
67. ד"ר ברוך קליין, המחלקה לטיפול בשינתני, בי"ח הדסה עין כרם, ירושלים, (יבוא עמו גליון מחלה ע"ש סולימאן חרבאווי).
68. רס"ל מיכאל גולן, מטא"ר, יח"פ, ירושלים.
69. מפקח אבי גרשון, מטא"ר, מז"פ (יבוא עמו טרטים 85/84, 80/84).

70. רשם מוצגים, מסא"ר יח"פ - לביא עמו מוצג 476/84.
71. 25249 רטר אברהם רצבי, מסא"ר, יח"פ.
72. פמ"ש גדי לוי, מסא"ר, יח"פ.
73. מפקח סלוק מרק, מסא"ר, יח"פ.
74. פמ"ש יוסף צבי, מסא"ר, יח"פ.
75. רס"ר מיכה גל, מעבדת חבלה, מס"אר.
76. ממ"ש שרון יוסף, משטרת ישראל, מעבדת חבלה מחוז הצפון בקטר לפ.ח. 6/84.
77. יוסף אוזן, משטרת ישראל, המחוז הארזובי.
78. מזכיר בימ"ש השלום חיפה - לביא עמו היק מעצרים מיום 28.4.84 על שם בעז הנמן ת.ז. 5681794.
79. בני אמדי, מז"פ, מרחב ירוטלים.
80. ד"ר עיסא מ. סאלטי, בית החולים רמאללה (לביא סיכום מחלה ע"ש כרים תולף).
81. אלי ברנטסיין, משטרת ישראל, המחוז הצפובי.
82. יוסף מיכה - משטרת ישראל, המחוז הצפובי.
83. אשר ברדוגו - מסא"ר, מז"פ.
84. מפקח זרור רופילידיס, מעבדה בייזת, מז"פ, מסא"ר. לביא עמו דו"ח מס' 15839/0101/05 מיום 15.7.80.
85. רס"ר יוסף לביא, משטרת ישראל, מטה נפת יהודה.
86. עזאת יוסף עלי, כפר באקא אלחטב, נפת שכם.
87. 35311 רש"ט ג'אמד אלהאלדי, משטרת ישראל, תחנת שכם.
89. 21623, מפקח רובלד דיין, משטרת ישראל, מטה נפת יהודה.
90. רס"ל אשר חורי, תחנת חברון.
91. פקד יצחק כהן, תחנת חברון.
92. מוחמד אברהים קוואסמה, שכ' אל שיין, חברון.
93. שתארה עבדול פתוח אל המובי, שכ' אל שיין, חברון.
94. הבא ג'ומעה, כפר טלוזה.
95. כמאל בודיין כפר סמוק.
96. פטמה עטרו כפר דורה.

- .97 סוהיר אל לכדי כפר יעבוד, ליד ג'נין.
- .98 מהמד מדיה חלחול.
- .99 עיסא אל טיובי, כפר שייך, איזור חברון.
- .100 ודאח אל חפש אבו דיט, איזור י-ם.
- .101 ד"ר רוזה צ'צ'יק (חוו"ד).
- .102 ד"ר ד. פיליפס (חוו"ד).
- .103 מפקח אליצור יאחקי, משטרת חברון.
- .104 גן טוב חיים, משטרת חברון.
- .105 רס"ל גוידו סמיזה, משטרת חברון.
- .106 45158 רס"ל יהודה סיידוף, משטרת חברון.
- .107 47490 רט"ר כהן דוד, משטרת חברון.
- .108 עינבר רם, מז"פ, מטא"ר י-ם.
- .109 היצ'רד פטלוק חוו"ד (תיק מס' 3732/83-07/ET)
- .110 רט ענבר, מז"פ, מטא"ר, חוו"ד (תיק מס' 191460 זכ/23-83/4764).
- .111 רוזנברג מריאן, משטרת ישראל, מז"פ מטא"ר, ירושלים (חוו"ד).
- .112 במברגר יאיר, משטרת ישראל, מז"פ מטא"ר (חוו"ד ז"ב
4523-2731/84-23).
- .113 יערי רמי, משעול אורחה 7/6, קצרין.
- .114 אברהם משה, משטרת ישראל, מרחב י-ם (חבלה).
- .115 ממ"ש שרביט באזה, משטרת ישראל, מז"פ, מטא"ר, מעבדה ניידת.
- .116 רחמים ישראל, משטרת ישראל, מרחב י-ם (חבלה).
- .117 בן הרוש מאיר, משטרת ישראל, מרחב י-ם (חבלה).
- .118 לויט רבקה, שמעוני 3/9, באר-שבע.

- .119 רוזנברג אפרים, קריית ארבע 5/9.
- .120 מ.א. 3498768 גלובוס אייל - ד.צ. 02607 צה"ל או ז'בוטינסקי 14, ירושלים.

ד. ביניש
המשנה לתקליט המדינה

היום, כו' בניסן תשמ"ד
26 ביוני 1984

נספח א'

רשימת חומרי החבלה, כלי הנשק ואמצעי הלחימה שבתפסור אנל הבאשנים
ובהחזקתם:

א. אנל הבאשם מס' 1 בביתו בקריית-ארבע בתפסור:

1. 8 מחסניות לרובה M 16.
2. 2 מחסניות לעוזי.
3. כוונת טלסקופית.
4. עברון זיקקית

בחזקתו של באשם זה במפעל החריטה כקריית ארבע:

1. רימון רטס 26 סדרה 4-82, מנוף G/82
2. 3 רימוני רטס F-1 סדרה G-199-72, מנוף 41-72
3. רימון עטן אפור מס' 5, סדרה 1-72, מנוף 4-71
4. רובה M-16 מס' 5125397
5. 6 נפצים חשמליים
6. מצת חשמלי
7. 23 נפצים רגילים
8. 4 מצחי מטיכה מס' 16
9. 2 מצחים מס' 17
10. 6 מצחים מס' 17
11. 20 מצמדי חבלה מס' 2
12. 3 מצמדי חבלה מס' 1
13. 2 מטענים מס' 18 () סדרה 1-71
14. פחיל בטחון
15. ככר חומר בפץ טנטקס כמטקל 2.5 ק"ג
16. 2 אצבעות חב"מ סן פלסטי סדרה 10-6/67

17. 4 לבנות חבלה מס' 4 (1/4 קילו ט.נ.ט. בכל אחת)
סדרות 5-77 (2), 3-76, 1-75

18. לבנת חבלה מס' 3 (1/2 קילו ט.נ.ט.) סדרה 2-74

ב. במחסן בירושלים שהושכר לנושאים 2 ו-7 בתפסו:

42 מצמדי חבלה מתוצרת תע"ש.

ג. בביתו של נאשם 2 בעופרה בתפסו:

1. 1 רובה צלפים

2. 1 אקדח ברטה 9 מ"מ B 30182-Y

3. 1 חגור מלא כדורים

4. 8 מחסניות של M-16

5. 5 מחסניות של תמ"ק עוזי

6. 1 משקפת טלסקופ של רובה צלפים.

ד. בביתו של נאשם מס' 4 בירושלים בתפסו:

1. 100 נפצים רגילים.

2. 92 נפצים חשמליים.

3. 36 נפצים חשמליים צהליים.

4. 7 מחסניות גליל.

5. 1 רובה קלע'ניקוב מס' 17450.

6. קנה עוזי + חבריג למשתיק.

7. משתיק לעוזי.

8. תח' מושתק לעוזי - 87 כדורים.

9. 7 חבריגי מתאמים ללבנות חבלה.

10. 1 מחסניה קלע'ניקוב.

11. 60 מצמדי חבלה צהליים מס' 4.

12. סכין לרובה קלע'ניקוב + נדן.

13. כיסיבת הרב עטיה במצאו בחזקת נאשם זה 8 משתיקי קול לתמ"ק עוזי.

ה. בביתו של הנאשם מס' 5, ברמת מגשימים בתפסו:

1. 14 מחטניות ל-M-16.

2. 8 מחטניות לקלצ'ניקוב.

ו. מכפר זכרחה כמחסן באחזקתם של הנאשמים מס' 6, 7 ו-15 בתפסו:

27 מטעבים עם חומר נפץ פלסטי.

ז. באחזקתם של הנאשמים 7 ו-15 במושב נוב בתפסו:

1. 710 מאיצים.

2. 192 מאיצי חבלה.

3. 100 מ' פתיל בטחון.

4. 35 אצבעות חבלה.

5. 108 כדורים.

6. 5 גלילי פתיל רועם באורך של 150 מטר כ"א.

7. 13 רימונים לרובה גליל.

8. 113 מוקשים מסוג M-46.

9. 18 מצחי חבלה מס' 15.

10. 12 מצחי חבלה מס' 16.

11. 5 מצחי חבלה מס' 9.

12. 10 מצחי חבלה מס' 17.

13. 9 נפצים רגילים.

14. 2 מטעבי חבלה מס' 95.

15. 104 לבנות חבלה במשקל 111 ק"ג.

16. 2 מטעבי חבלה מס' 13.

17. 1 בר עשן מס' 2.

18. 5 רימוני עשן מס' 5.

19. מטען חבלה בתוך קופסאות עץ עם שני מגנטים ובו שתי לבנות חבלה.

- 20. 12 מצמדי חבלה מס' 2.
 - 21. 6 מטעני חבלה.
 - 22. 8 קנים לנשק.
 - 23. שקים המכילים שאריות חומר נפץ.
- ח. בביתו של הנאשט מס' 7 בנוב ה נתפס רובה קלצ'ניקוב 7151388
- ט. בביתו של הנאשט מס' 11, במושב קשת, במצאון:
- 1. 1 רובה קלצ'ניקוב מס' C 2595
 - 2. 4 רימוני רסט מס' 26.
- י. אצל הנאשט מס' 21 בביתו בקרית ארבע נתפסו:
- 1. 10 רימוני יד.
 - 2. 3 רימוני גז
 - 3. 1 רימון עשן מס' 5
 - 4. 1 תמ"ק ערזי.
 - 5. 20 נפצים.
 - 6. 1 רימון זרחן מס' 15.
 - 7. כדורי תאורה לבנים
 - 8. גוף תאורה לפצצת מרגמה
 - 9. 4 מצתי חבלה
 - 10. פתיל השהייה
 - 11. פתיל רועט
 - 12. 30 מצמדי חגורה מס' 2
 - 13. 2 נפצים מס' 8
 - 14. 27 כדורים לקלצ'ניקוב
 - 15. מחסניה לקלצ'ניקוב
 - 16. 10 מחסניות ל-M-16
 - 17. אבק שריפה
 - 18. מחסנית לרובה גליל

19. 3 מחסניות לערוזי + כדורים
20. רובה M-16 קבר 9442866
21. רובה קלצ'ניקוב 1976/108705
22. אקדח
23. שלושה חזיזים
24. 2 מאיצים

מלאך מלכות

111.9

What do Christian and Jewish fundamentalists have in common?

THE TEMPLE MOUNT PLOT

BY BARBARA AND MICHAEL LEDEEN

A CASUAL OBSERVER might be excused for believing that nearly all of the recent violence in Israel has been part of the usual cycle of Arab-Israeli conflict. The observer would be wrong. Though some of the recent acts, such as the plans to place time bombs on Arab buses in Jerusalem, seem to be the work of extremist Israeli nationalists, much of the destructive intent is fueled by a mixture of nationalist politics, messianic longing, and the search for roots. In fact, some of the current extremism is a direct outgrowth of the ancient forecast of the Apocalypse.

The targets of the most spectacular incidents over the past months have been Muslim authorities and the area they control in Jerusalem, but for the most part the people who planned or participated in the attacks are the violent fringe of an informal movement that stretches from the United States to the Middle East, and encompasses millions of evangelical Christians as well as some Israeli Jews. This unlikely coalition rests upon a common belief that the Final Days are upon us. For the Christians, this means that the Second Coming of Christ is imminent; for the Jews, the Messiah is about to arrive. Both believe that the crucial spot for the fulfillment of the Biblical prophecies is the Temple Mount in Jerusalem, because that is where the Temple of Solomon is to be rebuilt. According to the fundamentalist understanding of Christian prophecy, three great events are required for the Second Coming: Israel must be a Jewish nation; Jerusalem must be a Jewish city; and the Temple must be rebuilt. Today only the third condition remains to be met. Though most Jews believe that the building of the Temple will occur after the arrival of the Messiah, a growing number of deeply religious Jews believe that efforts to rebuild the Temple, and other steps for its proper functioning, should be made before the Messianic Age.

Yet the Temple Mount is under Muslim control, and, according to a common archeological view, the Dome of the Rock stands on the site of the Temple itself. To make matters worse, the Muslim political-religious trust which administers the Mount area—the *Waqf*—does not permit members of other religions to pray on the Temple Mount;

they are permitted access to only a part of the area, and only for a few hours. On Fridays and Muslim holy days, the Mount is closed to all but the Islamic faithful. The refusal of the Muslims to grant Jews and Christians the right to any sort of religious activity on the Mount has intensified the already strong passions of the messianic groups, prompting some of them to violence.

On March 10, 1983, more than forty Jews suspected of planning to penetrate the Temple Mount were arrested in Jerusalem. Four of them were armed youths caught trying to break through an underground passage to the Mount. Their legal fees—amounting to \$50,000—were paid by wealthy Christian evangelicals from Texas. Less than a year later, on last January 27, Israeli security forces thwarted an assault on the Mount and seized eighteen grenades and over thirteen pounds of explosives that had been smuggled onto the Temple site. The police later found a secret cache of arms outside Jerusalem that included 107 Claymore mines, 6 anti-tank rockets, and a large quantity of high explosives. There is good reason to believe that the money for this group, the so-called Lifta Band, also came from Christian sources in America.

One of the investigating officials remarked that "the two key suspects in the [attempt] . . . knew what they wanted: to obliterate the Muslim presence on the Mount so that the Messiah would arrive. The motivations of those who supplied financing and supplies are a bit more complicated." He noted that the suspects began to be cooperative only after an Israeli officer had "scolded them for using a Bible published by a Christian group as their religious source."

At the Temple Mount the religious passions of the Muslim, Christian, and Jewish religions intersect as at no other on earth. Not only is the Mount the site of Solomon's Temple, it is also where Abraham came to sacrifice his son Isaac; where Jesus taught, and threw the money-changers out of the Temple; from where Mohammed ascended through the seven Heavens into the presence of Allah.

Except for a few years during the Crusades, the Temple Mount has been under Muslim control since the conquest of Jerusalem almost fourteen hundred years ago. This control was reaffirmed as recently as 1967, after the Israeli conquest of the Old City, when General Moshe Dayan, in a remarkable gesture of toleration and largesse, ordered the removal of Israeli flags from the Islamic buildings on the Mount. He promised that there would be no tamper-

Michael Ledeen, Senior Fellow at the Georgetown University Center for Strategic and International Studies, and Barbara Ledeen, a consultant who was formerly assistant editor at *Biblical Archeology Review*, are writing a book on the Temple Mount plot.

ing with Muslim control over the area. The promise has been kept.

The *Waqf's* primary allegiance is to Jordan, whose King pays considerable money to the trust each year. Consequently, it does not accept the reunification of Jerusalem, nor does it respect the Law for the Protection of the Holy Places, which guarantees the sites of all three religions in the rest of Jerusalem. Jordan did not permit the Jews to pray at the Western Wall when it was under Hashemite control, and is not inclined to bend—either for Christians or Jews—on the matter of the Temple Mount. Further-

more, as political and messianic passions have risen, the *Waqf* has set about eliminating any evidence linking the Temple Mount to the pre-Islamic period. Ancient walls (including at least one from the time of the Second Temple) have been bulldozed away or deliberately buried; trees have been planted in areas that are historically sensitive and may contain other bits of evidence; land has been recontoured to disguise suggestions of historical ties to Jewish holy places; water cisterns have been excavated; and buildings have been constructed or reconstructed to hide remains of ancient artifacts. Yet because the city of Jerusalem has evolved a remarkably durable *modus vivendi* among the religious groups, most politicians and leaders—and particularly Mayor Teddy Kollek—have been reluctant to tamper with the standing arrangements.

Political pragmatism, however, is unlikely to withstand the messianic passions that are directed at the Temple Mount, and even the ancient rabbinical and more modern governmental injunctions that have kept observant Jews from going up to the Mount are now being reconsidered. All Jews are regarded by Jewish law as "unclean," and are therefore forbidden to go onto the Mount. The most sanctified place on the Mount in the days of the Temple was the Holy of Holies, where the Ark of the Covenant, containing the Ten Commandments, was kept. Since it is difficult to specify precisely where the Holy of Holies was

located, and lest someone step on that place even inadvertently (incurring an automatic death penalty, according to ancient law), the injunction against stepping there was extended to the entire area.

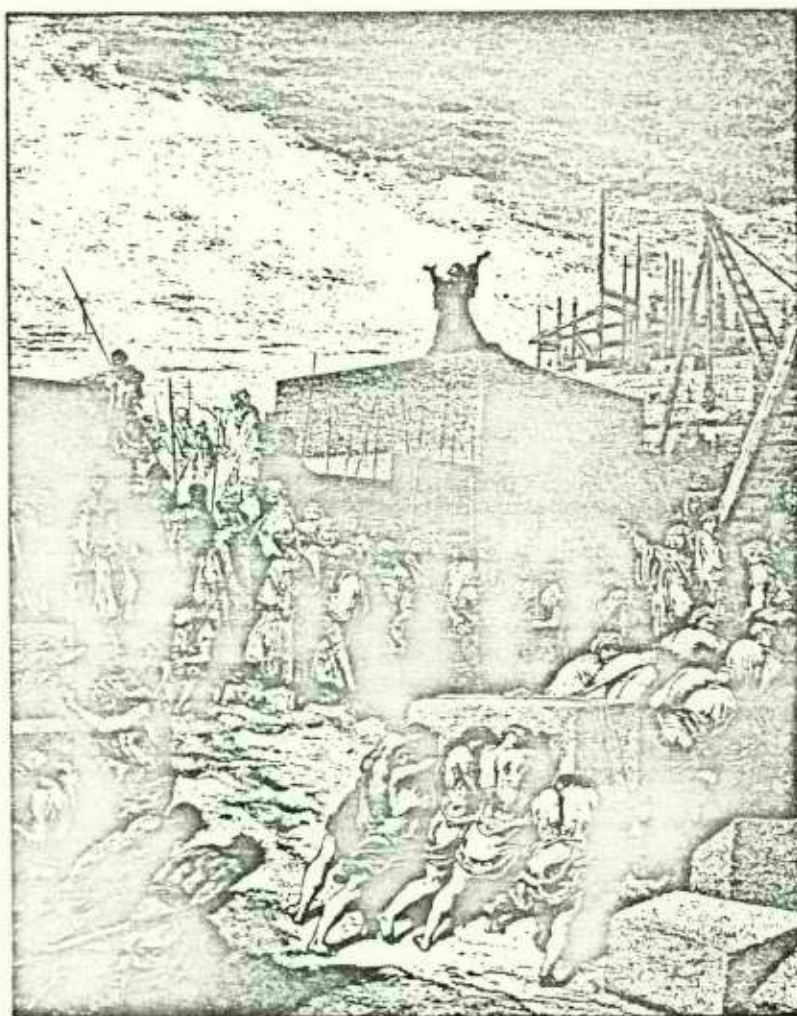
The Israeli courts have generally denied the right of Jews to pray on the Temple Mount, but there are signs of change there, too. In 1983 the High Court reaffirmed that the Temple Mount is a holy site for Jews and that, accordingly, Jews not only have the right of access, but a right of worship as well. Nevertheless, the court insisted that because of the delicate and complex situation stemming from

Muslim opposition to any Jewish presence on the Temple Mount the issue has become political. Consequently, the matter of issuing regulations that would establish the place and hours of prayer gatherings has been assigned to the minister of Religious Affairs, but for seventeen years that ministry has remained silent on the issue. Thus, in the words of one of the petitioners, "The court has turned itself into a theater of the absurd. . . . Prayer is legal but you cannot pray."

The driving force behind the Temple Mount movement, however, is the American evangelical community, some 45.5 million strong. The evangelicals met regularly with former Prime Minister Menachem Begin over the

years, reportedly urging him to rebuild the Temple, and they raced to Washington this spring to endorse the proposal to move the American Embassy in Israel from Tel Aviv to Jerusalem, citing Biblical prophecies of the day in the near future when Jerusalem will become the capital of the world. Their money, and to a large extent their leaders, provide the wherewithal for the movement.

The most visible link between the evangelicals and the drive to rebuild the Temple is found in the Jerusalem Temple Foundation in Los Angeles, the latest of several organizations (and the only such group in the United States) designed to put pressure on the Israeli government to limit the *Waqf's* control over the Temple Mount. The chairman and executive director of this ecumenical foun-

THE REBUILDING OF THE TEMPLE, WOOD ENGRAVING AFTER GUSTAVE DORE
THE GRANGER COLLECTION

dat on are Terry Risenhoover and Douglas Krieger, two Christian evangelicals who have the means, the energy, and the network of friends necessary to catalyze a mass movement (Risenhoover is a multimillionaire, owner of a company called Alaska Land Leasing that is currently planning searches for oil in Judea and Samaria). At the periodic meetings of the J.T.F. in Houston, Washington, and Southern California, you are likely to find such influential evangelicals as Dr. Hilton Sutton, president of Mission to America, Pastor James Deloach of the Second Baptist Church in Houston, and Pastor Chuck Smith of Calvary Chapel in Costa Mesa, California.

SUTTON, whose "Word of Faith" television broadcast gives him a national audience of millions, is the producer of the acclaimed film, *Ezekiel File*, a biblical analysis of Soviet expansion in the Middle East that he places in the context of the Final War between Gog and Magog. A few years ago he put on a multimedia presentation of the *Ezekiel File* for Begin and his advisers. Deloach's senior pastor at the Second Baptist Church in Houston (the switchboard operator answers calls by saying, "The amazing Second"), H. Edwin Young, is likely to be the next president of the 13 million-member Southern Baptist Convention, America's largest Protestant body. Both pastors accompany groups to Israel and take them to the Temple Mount and to the Jewish yeshivahs training priests for the Temple. Deloach is candid about his objectives: "We will do whatever is right and politically expedient to make that Temple Mount free for all three religions." And as Deloach observes, there is a "ground swell of interest in the Temple Mount just waiting to happen," in part, it should be stressed, because of the spiritual and financial support his Church members give to the Jerusalem Temple Foundation and like-minded organizations in Israel. Deloach believes that "there is activity about the Temple which indicates to us that the climactic day may be nearer than we thought."

Chuck Smith is the pastor of Calvary Chapel in Costa Mesa, California, which in eleven years grew from a congregation of twenty-five to a thriving \$1.25 million complex that attracts twenty-five thousand worshipers every Sunday. Pastor Chuck, as he is known, and his chief assistant pastor Don Stewart, take a group to Israel every year; for the past two years he has complained about harassment from the Muslims on the Temple Mount. Smith said that when he tried to lead his group in song, he was told by the Muslim guards that the Temple Mount was "a holy place, you cannot pray here." Pastor Stewart, who said he went to the Temple Mount some fifty times last year during a six-week period, complained that he and his group were repeatedly bothered and were denied permission to go near Solomon's Stables. Smith wrote a letter to the Israeli government, demanding the right to pray in the Temple Mount, but was asked to reconsider because of threats of a Muslim *jihad* "if the modus vivendi is changed in any way unfavorable to the Muslims."

The same letter was hand carried to the two chief rabbis

of Israel, who are reportedly considering the formation of a committee to address the Christians' demands. In the meantime, Calvary Chapel is passionately interested in determining precisely where the Holy of Holies—and other significant sites—stood on the Temple Mount. To that end the chapel donated \$50,000 for archeological research to be carried out by another evangelical, Lambert Dolphin.

Dolphin, a member of the Jerusalem Temple Foundation who works with the archeology and science team in the radio physics laboratory at S.R.I. in California, has devised methods to survey beneath the surface of the earth without actually excavating. He wants to make soundings in order to draw an underground contour map of the Temple Mount, believing that this may resolve some of the mysteries about the place: Where did the Temple stand? Are some of the treasures of the Temple—including perhaps even the Ark of the Covenant—still buried in the Temple Mount, as some (very dubiously) believe? Dolphin's previous experience is both encouraging and frustrating. His work in Hebron, where he and his team surveyed the ground beneath the Tomb of the Patriarchs (where Abraham, Isaac, Jacob, Sarah, Rebecca, and Leah are buried), yielded encouraging results, which indicate that future explorations will be fruitful. But last summer they were asked by Israeli police not to conduct a similar probe on the Temple Mount. Dolphin was told he should discontinue his work "for his own protection."

THE INTENSITY of evangelical fervor and the growing acceptance of nonproselytizing evangelicals in Israel are perhaps best demonstrated by an event that took place a little over a year ago in Jerusalem, between Charles Monroe, the president of the Jerusalem Temple Foundation, and the chief rabbis. Monroe began by describing a Jewish wedding, at which a glass is broken, symbolizing the destruction of the Temple. He then continued by speaking to the rabbis about the book of Ezekiel, in which the prophet describes how God's glory was transported in a chariot from the Temple to the Mount of Olives, where the glory of God remained for three-and-a-half years, waiting for the people to repent. God then told Ezekiel, "I shall gather you from the peoples and assemble you out of the countries among which you have been scattered, and I shall give you the land of Israel." God further promised that once the people had repented, "then they will be My people and I shall be their God." Monroe told the rabbis that "just as we are sure the glory of God left the Temple, so we are certain it will return, as we see in Ezekiel." The rabbis, deeply moved by this Christian exegesis, raised their hands high over their heads and honored Monroe with a rabbinical blessing.

A few years ago, anyone in Israel who talked about rebuilding the Temple, or advocated freedom of prayer on the Temple Mount, was considered to be a lunatic. Today, according to a poll published in the newspaper *Haaretz*, 19 percent of the Israeli public believes there should at least be freedom of prayer on the Mount. The chief rabbinate has created a special committee to "prepare a theological,

archeological, and architectural report concerning the location of the Holy of Holies on the Temple Mount," and some members of the committee—Rabbi Dov Lior from Kiryat Arba and Rabbi Mordechai Eliahu, the Sephardic chief rabbi—are known to support the building of a synagogue on the Temple Mount. There are groups studying the rituals of the Temple, others studying the manufacture of priestly garments for the Temple, and a growing yeshivah—the Yeshivah Ateret Haco Hanim—that is not only training priests (in a fifteen-year course!) for service in the Temple, but is also slowly buying houses in the Arab Quarter of Jerusalem—all of which are located along the routes leading to the Temple Mount. In keeping with the Jewish-Christian symbiosis that characterizes the Temple Mount movement, though the yeshivah and its students are all Jewish, much of its funding—for the yeshivah itself as well as for the houses they are buying and living in—comes from evangelicals, mostly in the United States.

Some of the members of these committees, yeshivahs, and groups are simply interested in the historical or scientific aspects of the Temple Mount. But many—and their number is growing—are working for a Jewish presence on the Mount, and eventually the rebuilding of the Temple. Some of these people are highly orthodox, and firmly believe that the Messiah will soon arrive. Others are primarily Israeli nationalists, who view Muslim control of the Temple Mount as an insult to the Zionist dream. But in the end the religious and nationalistic themes are hard to distinguish from each other, and the effect is the same: *Waqf* control over the Temple Mount is being challenged.

BY FAR the most dynamic of the challengers is the Israeli section of the Jerusalem Temple Foundation, headed by Stanley Goldfoot, a South African Jew who came to Israel in the '30s and fought in the Stern Gang during the postwar period. A passionate nationalist, a highly skilled rhetorician, and a man of demonstrated activism, Goldfoot believes that the Temple Mount belongs to Israel, and to Israel alone. On January 15, 1984, Goldfoot wrote to some American Christian colleagues,

And possibly of top priority is a certain plan we are studying, which could be of utmost significance. This is a covert operation, details of which I would not divulge in writing or on the phone. But I am sure that it would be as dear to your hearts as it is to mine and selected associates here. Some cash is inevitably involved; I hope we will have enough.

Not even Goldfoot's closest American associates—Risenhoover and Krieger—know what the plan was, but no one who knows Goldfoot doubts his commitment to apply all his energies and imagination to his task of establishing Jewish control over the Temple Mount, and eventually rebuilding the Temple.

Goldfoot sees the Christians as logical allies, for he believes that "Christian fundamentalists are the real modern-day Zionists"; in Goldfoot's view, it is the Christians above all who realize that "we are coming to a crucial period in earth's history, and they want to help

fulfill prophecy and thus hasten the coming of the Messiah."

It is thus not so surprising that those who planned to sabotage the Temple Mount in January carried Christian versions of the Old Testament, for the Temple Mount movement is based on a messianic vision that, at least in its first stages, is common to both Jewish and Christian religions. To be sure, there is a basic disagreement, but it is one that will only be resolved in the Final Days. As one Jewish leader put it to us last summer in Jerusalem, "They believe that once the Temple is built, Jesus will come again. We expect the Messiah to come for the first time. Let's build the Temple, and see what he looks like."

This ardent messianism appears to have been part of the motivation for the group of twenty-five radical Jewish nationalists arrested recently in Jerusalem on charges that included murder, attempted murder, possession of weapons and explosives stolen from the Israeli Army, and membership in a terrorist organization. (The other part was anti-Palestinian extremism.) Under an Israeli court order the names of the accused have not been released, although their identities are known to most people in Israel.

IT IS also known that one of the arrested men is a reserve pilot in the Israeli Army. The pilot, who had returned to religion, suggested to his co-conspirators that he steal an F-16 the next time he was called up, and that he bombard the two Muslim shrines on the Temple Mount. The group vetoed his plan because the Western Wall might be damaged, and the pilot would be unable to land his plane anywhere in Israel. Instead, the plotters decided to use explosive devices on the Temple Mount. They even experimented with various explosive materials in quarries near Hebron. Israel Har-el, the spokesman for the Gush Emunim (the Bloc of the Faithful), went on Israeli television recently and said that the people involved in the plotting believed that the destruction of the two Muslim holy places would provoke the Muslims to wage a holy war so terrible that the Messiah would come to save his people from destruction.

Historically, messianic movements tend to be strongest in periods of intense internal turmoil and external threat. Both of these elements are present in contemporary Israel, and the Israelis' anxieties are largely shared by the American "Christian Zionists." All we know about the Temple Mount suggests that it will grow in interest and become a source of conflict, with international consequences that are hard to predict. Up until the arrests of the twenty-five extremists, the Israeli government either ignored the Temple Mount movement or attempted to co-opt it, but neither approach was successful. It remains to be seen whether the arrests will dampen the ardor of the zealots. With the redemption of mankind and the fulfillment of prophecy at stake, arrests are transformed into temporary setbacks, extremism becomes righteous action, and political considerations pale into such insignificance that even conservative Christians and radical Jewish nationalists can become allies. □

כבוד הרבנים
הנכבדים

נטורי קרתא

20

13
16

NETUREI KARTA of U.S.A.

(212) 384-4661
Mailing address.
C.P.O.B. 2143
Brooklyn N.Y. 11202

11.9

Mr. Lee H. Hamilton
Chairman, Subcommittee on Europe
and the Middle East
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

Dear Mr. Hamilton:

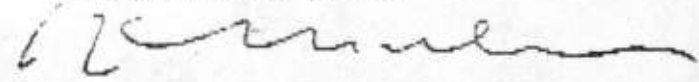
We would greatly appreciate if you can kindly permit us to testify at any hearings scheduled in the future concerning the Congressional Bill to transfer the American Embassy to Jerusalem.

As orthodox Jews and citizens of the U.S.A., who have special interest in any developments in the Holy Land, we sincerely believe and hope that our legitimate concerns be heard.

We would also be very grateful if you could please enter in the Congressional Record the enclosed testimony from Rabbi Uri Blau of Jerusalem, which was also submitted to the United Nations Security Council.

Please accept the assurances of our highest esteem.

Respectfully yours,

Rabbi Yosef Becher
for Neturei Karta of U.S.A.

נְטוּרַי קָרְתָא

280

702

14
16

NETUREI KARTA of U.S.A.

(212) 384-4661
Mailing address.
G.P.O.B. 2143
Brooklyn N.Y. 11202

His Excellency,
The President
Security Council
United Nations, N.Y.

The recent declaration by the Zionist regime regarding the status of Jerusalem is a grave step away from peace and towards further violence and gives us cause to reiterate our position and our request for the guarantee and existence of the Orthodox Jewish community in the Holy Land.

On behalf of hundreds of thousands of Orthodox Jews in the entire world and on behalf of tens of thousands of Orthodox Jewish inhabitants of the Holy Land and in particular those of the Holy city of Jerusalem, we submit the following appeal regarding the status of Jerusalem for your Excellency's consideration. These proposals have been formulated by our rabbis in the past and have been brought to the attention of the United Nations Organization continuously since 1947. All the outstanding Torah scholars of our time are in agreement with these request as presented to the United Nations by Rabbi Joseph Zvi Dushinsky, Chief Rabbi of the Holy Land, Rabbi Amrom Blau and Rabbi Aron Katzenellenbogen. (United Nations General Assembly A/AC. 14/44, 25th of November 1947 and United Nations Conciliation Commission for Palestine Committee on Jerusalem - Com. Jer. W. 30, 2nd August 1949).

In general, Orthodox Jewry was opposed to the formation of a Jewish state in Palestine and especially a state placed under the jurisdiction of Zionists. Evidence to this effect was presented to the United Nations Special Commission during its sessions on July 16, 1947 by Chief Rabbi Joseph Zvi Dushinsky and Rabbi Zelig Rauven Bengis. When the United Nations voted for partition, Orthodox Jewry under the leadership of Rabbi Dushinsky requested that at the very least, Jerusalem not be included in the Zionist state.

280
115
16

Rabbis Dushinsky, Blau and Katzenellenbogen advocated, as recorded in the above documents that:

A) The city which is sacred to all the nations should remain unique and be above all national interests of all people by immediately proclaiming Jerusalem an international city and its citizens under the protection of the United Nations.

B) All parties accept the position that the Holy City be considered neutral. A greater Jerusalem, given the status of an international zone by international agreement, is the surest guarantee for its neutrality. All efforts should be directed to assure that in this Holy City there should be implemented the unity of international brotherhood towards all mankind, and to prevent the underlying causes for disharmony and animosity, and to assure the rule of pure G-dliness and religious worship to all who dwell in this city.

C) Most definitely not to include any part of Jerusalem in the Zionist State or any state and not to divide the Holy City into separate entities. Any form of division and splitting up of Jerusalem will have the effect of underscoring the differences between races and religions, which contradicts the principles of harmony, tolerance and brotherhood of the inhabitants and imperils the peace of the city. Jerusalem must unify all of its residents. By guaranteeing these points there is every reason to believe that the Holy City shall be the seat of peace, security and international brotherhood.

Rabbi Yoel Teitelbaum, the Satmar Rabbi and respected leader of world Orthodox Jewry, Chief Rabbi of Jerusalem (1952-1979), eloquently expressed the Torah's opposition to the very establishment of any Jewish state in the Holy Land, and noted that the Zionist occupation of parts of Jerusalem was in opposition to express United Nations resolutions and therefore in direct contradiction to a Talmudic injunction. (T.T. Kesubos 111a - Vayael Moshe volume 1, chapter 86).

The Zionist state has usurped without any justification, the holy name of Israel. Torah true Jews wish to live in peace and harmony with their neighbors and with the community of nations and deplore the policies carried out by those who misuse the name of Israel. The Zionists cannot speak for, and do not represent the Jewish people.

We further declare that the Jewish people do not want to impinge upon the rest of the inhabitants of the Holy Land and they certainly do not want to contest the rights of the other inhabitants to the places held by them.

(continued)

280 14
16

Therefore, in order to avoid further bloodshed and in the interest of peace, we, as citizens of Jerusalem, beg your Excellency to:

A) Appoint a responsible person or persons from among the members of the United Nations whose duty it will be to protect the rights and interests of Orthodox Jews, Arabs, and all other inhabitants of our Holy City; and to

B) Declare immediate United Nations sovereignty over Jerusalem-- holy to all mankind--which would be clearly superior to Zionist domination of all the people--Jewish and Arab--in the Holy City.

Please accept, Your Excellency, the assurances of our highest esteem.

Uri Blau
Rabbi Uri Blau
for Neturei Karta of Jerusalem

17 הפעולות של ט-נט

- 21.12.83 — נכשל ניסיון לחצות שלוש מכוניות של ערבים ליד מון זיאון רוקפלר. אלמונים שופכים על המכוניות חומר דליק ומנסים להי ציתן. האש כבתה מאלחה.
- 23.12.83 — שני בסבוקי תבערה נורקים על שני בתים בשכונת שו" עפט בירושלים. לא נגרם נזק ואין נפגעים. לא ידוע אם גם מקי רה זה קשור לט-נט.
- 5.1.84 — סמוך לחצות מציתים אלמונים את מבנה הכת המשיחית ליד הכנסיה האנגליקנית. נגרם גזק להדה התפילה ולספרייה.
- 15.1.84 — רימוני יד מתפוצץ ב" פתח דורת המגורים של הנזירה סוריקיות במנזר הרוסי גורני ש" בעין-כרם. הנזירה השומעת את ג" קרשת הרימוני מספיקה לזנק לאחור וכך להציל את חייה.
- 27.1.84 — שני שומרי הוואקף בדר הבית מבחינים בשתי דמויות נמלטות, על התומה, באזור שעה הרחמים. האלמונים משאירים א"י הריחם 13 ק"צ חומר נפץ וזוג ריח מנינים. הרימונים שנתגלו, כולם מ"י תוצרת צה"לית הם מן הסדרה של טינט.
- 26.2.84 — רימות על ניזר סלון למנזר יוחנן המטבול של המדבר, ליד מדש אבן ספיר. במקום משי ארו תרמילו אקדה. כן מניקב צמיג של אחת ממכוניות המנזר.
- 4.3.84 — רימוני יד מתפוצץ ס"י מוך לבית החולים הוספיס. לא היו נפגעים ולא נגרם נזק.
- 4.3.84 — 6 פועלים ערביים שצי מאש שנפתחה מן המארב על אוטובוס ליד רמאללה.

- מאת דב שרנאי**
סופר "הארץ" בירושלים
- 9.12.83 — אלמונים מעלים ב" אש שש מכוניות של ערבים בשי כזנת אבוטור בירושלים.
- 9.12.83 — חבלני המשטרה מני טרלים שני רימונים ממולכדים ב" כניסה למנזר הפרנסיוסקני שעל הר ציון. הרימונים נתגלו על ידי אחד מאנשי המנזר.
- 9.12.83 — בשעה תשע בבוקר מי טרל רימוני ממולכד בכניסה ל" סניטר היווני אורתודוכסי על הר ציון.
- 9.12.83 — רימוני ממולכד מונצי רל בשער הכניסה למנזר דורומי ציון.
- 9.12.83 — סמוך לכניסה השבת חבלנים מנטרלים רימוני ממולכד בפתח המסגד בבית צפפה.
- 9.12.83 — בלילה יוצא חושב הי רובע היהודי רימוני לא ממולכד ב" מגרש התניה ליד הרובע היהודי.
- 12.12.83 — שלושה רימונים מ"י מולכדים בכפר הרסאן, מדרום ל" בית-לחם. אחד מתפוצץ ושניים א"י חרים מנטרלים. נגרם נזק לביתה של פסמה שוטה.
- 20.12.83 — רימוני ממולכד בכניי סה למסגד בכפר עזריה. הרימוני מתפוצץ כאשר המואזין עומר יחי מין פותח את דלת המסגד — חוי סין נפצע קל בחזהו.
- הצי שעה לאחר הפיצוץ הראשון מתפוצץ רימוני בכניסיה היוונית אורתודוכסית בכפר יזריה. נזירה נפצעת קל. אלמיני מטלפן לגל"צ ירושן. מי ארגון טינט. אחראי ל" שני הפוגעים.

7.3.84 ארץ ארץ
ירושלים

שמוע
ס"י
ככל
שיבה
ס"י
שכחו
שלים
א בית
השופט
11 יום
חשודים
מעצרו
טס של
ר. לא
א הודו
תאש
עצורים.
משפטים

מש. כי
התגור
זוב ומ
ת קבע.

ז ו א
מטרם
ה להי

תפיס
יו

ומגישה
טלוויזיה
שלוש
סרון ב"
ל יזמה
על אף
ין ספר

...ים שמנכים שטר יקבלו הודעות על חובת העברת הכספים של מס הכנסה במועד, ו-130,000 בעלי ר"ש יקבלו הודעות ממס רכוש. נייגה מסר אתמול בפגישה עם כתבים, כי נגד המסרבים לשלם את המגיע מהם יופעלו עיקולים, קיוון קיצבאות ילדים, קיוון החזרי מס הכנסה ומע"מ, הם יוזמנו ל-חקירות, ואף יוגשו תביעות משפ"טיות. הודע של מס הכנסה בחודש מארס הוא לגבות מסים מהר והרבה ככל האפשר, משום כך יתרכזו שלטונות מס הכנסה בחיובות של

שקלדי מס הכנסה יסל אחר להסביר בנראפים ובמספרים כי אין האעמה באגף מס הכנסה על הירידה בהכנסות מסתים וכי בעיר קר אשמה בכך האונפולציה, אשר החלה לדהור ואינה מאפשרת עדכון שיעור המס בהתאם. עוד טענו כי חלה ירידה בשיעור הגביה בשל ביטול מילווה שלום הגליל וכן היטל המס על הבורסה שהיתה בי שפל בחודשים האחרונים, כדי להג" ביר הגביה בעתיד יש כוונה להג" דיל את שיעור הקנס מעל ל-1.5 אחוז לשבוע ולהצמיד את הקנס למדד,

התחדשו העליות במניות

238 עלו ביותר מ-5 אחוזים

אתמול בבורסה

מאת אריה לבאי, סוכר "הארץ" הענייני במלכה

העליות בשיעור המניות התחדשו אתמול, לאחר מינוס רווחים של יום אחד. להפתעת המודאגים התהר שה אתמול זרימת הכספים לבורסה וחזר העביועה לא מעט על הכסי פים הרבים המצויים כעת בידו כי שקיעים שחזרו לבטוח בחוסנה של הבורסה לאחר המשבר של השנה הקודמת.

238 נידרות עלו אתמול בחמישה אחוזים או יותר מזה נרשמו 80 נידרות מופרים בלבד. במסבול נר" שמו ב"ד 14 נידרות בלבד ירידות של יותר מחמישה אחוזים. המדד הכללי של המניות עלה ב-2.2 אחוזים, וללא הבוסים ב-2.8

אחוזים. העליות החדות ביותר נר" שמו במניות הנדל"ן, שעלו בתשי עה אחוזים בקירוב עקב הערכות לפיהן הערך הנכסי של חלק מחכ"י דות אלה עמיה עדיין בהרבה בהם דשערי מניותיהן. מניות חברות ה" השקעה בתעשייה עלו ב-6.7 אחוזים, וכ-7.7 אחוזים עלו מניות הנפט.

המתחור ירד במחצית והגיע ל-129 מיליון שקל, מזה כ-40 אחוז בכני לאיות שהמשיכו לעלות, בשוק ה" צמדים הגיע המתחור ל-161 מילי יון שקל, כאשר ברוב הסדרות נר" שמו תנודות של עד אחוז, בדרך כלל כלפי מעלה, הפעילות הרבה ביותר נרשמה במסדות בי"א אחוז למדד שהמתחור בהן הגיע ל-12.6 מיליון שקל והיתה בהן יציבות או עליות קלות.

מחבורסה נמסר, שבחג פורים, מיום ראשון ה-18 במארס, לא יהיה מסחר במסרסה, (מסירה מלאה ראה במדור בשוקי הכספים והחזן)

אל זה שום הביעו

ב

מאת

סי

בתי החול היום על יז מינהל והמש רות אלפי ה העדר שיהיו חולום הממש העילה לט שכרם לבער בבתי החולים כיר הסדרות בו בוועמי, איננה באישו משרד הבר לילה צווי רי אלף העובדים הארצי של ע רובי שרם, כי עצה הארצית מחר לדון בו זה בשאלה ה גם בעתה.

התנגעים הו פרטת הביור

משרד החוץ-מחלקת הקשר

952

יוצא

בלמים

מל: וינה, נר: 32, מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 050384, זח: 1100
נד: ידיעה

*וינה
דח
היילונג יוהאן*

בלמס/מייד

להלן מיי הארציי מ-5 דנא.

רימון יד מתוצרת צה"ל התפוצץ אתמול בשעה שש בבוקר ליד בית החולים הוספיס במזרח ירושלים. המשטרה קיבלה דיווח על המקרה דק שלוש שעות לאחר האירוע בשעה תשע. חבלני המשטרה שהגיעו למקום גילו מכתן קטן וכמה רסיסים שנאספו.

החשד כי רימון זה הונח על ידי הקבוצה, המכונה עצמה ס.נ.י.ס. הפעולה האחרונה המיוחסת לקבוצה היא ידיות לעבר נזיר בעין כרם. קודם לכן נרשמו 14 מקרים דומים בירושלים ובסביבתה.

אלמוני התקשר אמש למלפון האדום בגלי צה"ל והודיע כי ארגון מ-נ-ס- מקבל על עצמו את האחריות לפיצוץ הרימון.

№: 1116, 17: 33, в 1 18077
ГД: 8, 08: 5, 08: 88200, 17: 0011
ГТ: 11116

18077

182 в 1 18077

18077 в 1 18077
18077 в 1 18077
18077 в 1 18077
18077 в 1 18077
18077 в 1 18077
18077 в 1 18077

18077 в 1 18077
18077 в 1 18077
18077 в 1 18077

18077 в 1 18077
18077 в 1 18077

18077 в 1

נפ : אירא

ere noted that
reign minister and
, has consistently
nd energy to seek-
t with the Soviet
he considers this
of power in the
site moment to in-
rts.

Minister Mordechai Zipori said yesterday there was a national consensus in favour of pulling out of Lebanon. He indicated that the cabinet itself was nearly unanimous in this desire.

The chairman of the Knesset Foreign Affairs and Defence Committee, Elisha Ben-Elissar, seemed

who advocated a hard line, acknowledged he was in a minority inside his own Herut Party.

The symposium, organized by the Jaffe Centre for Strategic Studies, was attended by many members of the Israel Defence Forces general staff. Chief of Staff Rav-Aluf Moshe

(Continued on Page 15)

emergency services to the refugees. Teams of IDF doctors and nurses are standing by at the bridges to offer emergency medical treatment.

In downtown Sidon yesterday, a grenade was thrown at an IDF patrol. There were no casualties or damage, and the patrol searched the area for the attacker.

talks
elem
speed
local
with
north

ernment of
ic of Liberia
to announce
pening of
bassy of
lic of Liberia
consulate,
hschild Blvd.,
Aviv.

10.00 a.m. - 2.00 p.m.
9.30 a.m. - 12.30 p.m.
03-247192.

J.B. 14033, Tel Aviv.
ments for entry into
nd two passport size

ER WORLD

ERS AND
UTORS
Hill, Prentice
an and all other
shers.
est shop at 721
tre (Next to
el. 03-290-411.
a: Golan Centre
asharon: 33
Shmuel Hanaziv

TNT now linked to mosque plot

By ROBERT ROSENBERG
Jerusalem Post Reporter

Police have officially linked last month's attempt to plant explosives at the Temple Mount mosques with the recent spate of booby-trapped grenades planted at other non-Jewish religious buildings.

Police suspect that the same people were responsible for all the incidents, although only the grenade plantings were claimed by anonymous callers identifying themselves as members of Terror against Terror (TNT).

Superintendent Amram Fahima of the Police Southern District is

now in charge of a team investigating both cases. Previously, the investigation of the TNT cases were under the supervision of Jerusalem sub-district inspectors Moshe Ariel and Yuval Nahari.

A source close to the investigation said avenues of investigation had been narrowed, but he did not foresee impending arrests.

Over 20 kilos of explosives and a large number of grenades were found on the Temple Mount after mosque guards chased off two men. Immediately afterwards Fahima was assigned to the case and subsequently to the TNT cases, in which

15 booby-trapped grenades were planted at churches and mosques in Jerusalem and its vicinity. Five went off, wounding three people.

Police have clamped tight secrecy over both cases, describing them as "an extremely high priority." However, despite past promises by senior officers in national Serious Crimes department, no such upgrading has yet been carried out.

A key aspect of the investigation falls on the shoulders of the military police, who are still trying to determine from which army unit the explosives, fuses and grenades were stolen.

Mea She'arim said built on ancient graves

By ABRAHAM RABINOVICH
Jerusalem Post Reporter

Virtually all neighbourhoods in Jerusalem, particularly *Haredi* (ultra-Orthodox) neighbourhoods, are built atop ancient graveyards, according to an archeological report released this week.

The report is part of the running battle between the archeological community and *haredi* elements in Jerusalem who have been attempting to halt excavation of ancient graves in the city.

Released by the municipality, the report is based largely on a doctoral dissertation by Amos Kloner of the antiquities department on the necropolis that surrounded the walled city of Jerusalem in the

Second Temple period. Despite its dry tone, the report seems intended to embarrass the *haredim* into being more conciliatory on archeological excavations.

For some 250 years before the destruction of the temple in 70 CE, burials of Jerusalem's dead were carried out in hand-hewn caves in a three-kilometre-wide belt surrounding the Old City. Each family had its own cave tomb and special tombs were prepared at public expense for pilgrims who died in the city or for executed criminals.

Of the 650 burial caves uncovered so far, according to Kloner, the thickest concentration — some 40 per cent — was north of the city in the areas now occupied in good

measure by *haredi* neighbourhoods from Mea She'arim to the "bible belt" between Tel Sanz and Romema.

Although no caves were reported when Mea She'arim was constructed a century ago, Kloner presumes this was because foundations were not dug deep enough or because the caves were simply not recognized for what they were.

"We've found only 10-15 per cent of graves from that period," Kloner said in an interview yesterday. "Many were destroyed over the centuries during quarrying, but I'm 100 per cent certain that many intact graves still exist under houses and roads."

(Continued on Page 2, Col. 2)

To Joe and Debbie Allalouf, New York
A Daughter

To Jack and Rina Allalouf, New York
A Granddaughter

To Guedalia and Helena Allalouf Tappan, N.Y. and Tel Aviv
A Great-granddaughter

JACQUELINE

Good Samaritan Hospital,
Suffern, N.Y. (USA)

February 15, 1984

CEPTION
BLEMS
ORDAN'S
ANNEL 6
GLISH
SOLVED!

ANTECO's
enna for
new channel 11
ehuda Hamacotbi-St. Tel Aviv
03-456527, 463355

JERUSALEM POST Feb. 17, 84

12/17 2108

ARIELY

Bugging his wife

A police officer in the electronics division at national headquarters yesterday was fined IS25,000 for illegally recording telephone conversations of his estranged wife while the couple was undergoing divorce proceedings.

The Jerusalem Magistrates Court convicted Inspector Shalom Distelman of bugging his own telephone illegally, intercepting his wife's phone calls in March and May 1982. Distelman admitted the illegal bugging — with equipment he borrowed from his unit — but denied he had made use of the information other than in discussions with his wife.

In passing sentence, Judge Pura Chaman ruled that he could not determine whether Distelman indeed used the information he obtained to advance his case against his wife. The judge also took into account that Distelman "is not a criminal type" and that his ex-wife apparently had suffered no harm as a result of the illegal wire-tapping.

As a result of Distelman's conviction, the national police headquarters has tightened regulations governing the borrowing of police equipment for officers' private use. (Itim)

Arens in S. Lebanon

TEL AVIV (Itim). — Defence Minister Arens met Lebanese President Amin Jemayel's sister Anis by chance yesterday during a tour of Southern Lebanon, the Army Spokesman announced.

Arens spoke with IDF troops and visited the towns of Hasbaya, Rashaya and Jezzine.

Neighbourhood residents demonstrate against rising prices in Jerusalem yesterday. (Rahamim Israeli)

MEA SHE'ARIM

(Continued from Page One)

Jerusalem District Archeologist Dan Bahat, who compiled the report for the Jerusalem Institute for Israel Studies, said this week that the fact that modern Jerusalem is built in a graveyard "means that we have no alternative but to compromise with reality and evacuate the bones with due ceremony" after archeologists have excavated the graves. In antiquity, he said, graves were shifted outside the city's perimeter when the city was expanded.

However, the leader of the *haredi*

fight against grave excavations, Rabbi David Shmidl of the Atra Kadisha organization, told *The Jerusalem Post* yesterday that Kloner's findings were not a surprise to him and required no change in the *haredi* position.

"The city was surrounded by burial caves in antiquity but interspersed among fields and villages, not in a continuous strip," he said.

Shmidl denied that *haredi* Jews would have to move out of neighbourhoods suspected of being built on graveyards in view of the religious ban of living in a graveyard. Granting the likelihood that graves lay beneath Jerusalem's neighbourhoods, he said, there was definitely no halachic obligation to search for an unknown grave.

Where graves are known, he said, houses and roads can be built above them as long as "double ceiling" is built above the graves to keep their impurity from contaminating the surrounding area. Thus, he said, *halacha* (religious law) does not impede the building up of Jerusalem.

It will, however, continue to impede excavations of graves, he said. *Haredim* do not accept the violation of ancient resting places and the transfer of bones from their original graves for the convenience of modern scientists.

Israel advisory board of
fairs, which examined
banks' financial service

The subcommittee,
Meir Heth, chairman
Aviv Stock Exchange
last December after

Upset victory

By JUDY SIE
Jerusalem Post

Haim Aharon, Israeli
sador to Colombia, led
an upset victory over
Kleiner for the no
Herut-Hatzohar for
Jewish Agency aliya
chairman.

Aharon received 46
Zionist party's ex-
Kleiner received 43 and
Yitzhak Yitzhaki got
Aharon, 39, was born
a former head of
department. His candi-
approved next week
board of governors, n

'Only 2,600'

By JUDY SIE
Jerusalem Post

Deputy Minister D
the official in charge
emigration, yesterday
the decline in emigra-
to "only 2,600" Israe-
to 8,600 the previous
1982 and 30,700 in 19

Shilansky received
from the Central
Statistics. His office
was overjoyed by the
The statistics are
because an emigrant
designated by the
Israeli who does not
country for four years

Haifa prosec

HAIFA (Itim). — Pe
checking the possi-
municipal prosecu-
der arrest on charge
bribes and conceal-
may have forged doc-
pede proceedings in
attorney-general's off

This was stated
representative in map
yesterday during a re-
for Zusia Eitan. The
to the prosecution re-
Eitan's detention and
so that police can p
vestigation.

BANK OF ISRAEL Publications Unit

JUST PUBLISHED

Exchange Rates of Israel Currency, in Terms of the
US Dollar

and the Currency Basket, 1948-1983

Price: IS 250

On sale at Government Publications, 29 D. Elazar St., Tel Aviv.
Also obtainable from the Bank of Israel Publications Unit, P.O.B. 780,
Jerusalem; mail your order with cheque, made payable to the Bank of Israel.